

KONTRA

**Σκανδαλογία,
κουμπούρια, αλλά το
Μνημόνιο Μνημόνιο**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Αγκαλιά με (κάθε
είδους) καπιταλιστές
και μαφιόζους**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Για λογαριασμό εταιρίας του Σαββίδη

**Στο τελικό στάδιο το
κυβερνητικό σχέδιο
για το ξεπάτωμα
του σαραντάχρονου
πευκοδάσους στο
Παλιούρι**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Τσίπρας

**Συνεχιστής και όχι
πολέμιος της ταξικής
εκπαίδευσης**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Το μακελειό του Αφρίν

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 955 - 17 Μάρτη 2018

www.eksegersi.gr

ΟΙ ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ, ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟ ΚΑΙ ΕΝΑ ΔΑΣΟΣ

Ιβάν Σαββίδης, Αλέξης Τσίπρας, Ευκλείδης Τσακαλώτος,
Σωκράτης Φάμελλος, Στέργιος Πιτσιόρλας και... ο Πάνος Καμμένος

Scripta... Verba...

Οι εμπορικοί πόλεμοι είναι καλοί και εύκολο να κερδηθούν.

Ντόναλντ Τραμπ

Αυτός «κουκιά τρώει, κουκιά μαρτυράει».

Αποφάσισα την συμμετοχή ως Συνέδρων όλων όσων εξέφρασαν την βούληση να στρατευτούν και να παραστούν στο Ιδρυτικό μας Συνέδριο, καταθέτοντας την σχετική υποψηφιότητα.

Φωτεινή Γεννηματά

Ποια Μαρία Αντουανέτα; Φωφάρα και τα μυαλά στα κάγκελα.

Παρατηρήστε τις ανακοινώσεις κάτι ελαχίστων εναντίον μου και θα βρείτε μόνο φθόνο, μίσος και ταπεινά ένστικτα.

Κατερίνα Μάρκου

Με φθονούν γιατί είμαι ψηλή, ωραία και επιτυχημένη.

Η απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ ανοίγει τον ασκό του Αιόλου και αποδεικνύει ότι όσοι υποστηρίζουν πως ο χώρος του ελληνικού ποδοσφαίρου είναι βαριά άρρωστος, έχουν απόλυτο δίκιο. Το ελληνικό ποδόσφαιρο έχει ανάγκη από κάθαρση, η οποία δεν επιτυγχάνεται με σολομώντιες λύσεις.

Γεωργία Γεννιά

Στην Α' Πειραιά εκλέγεται και φιλοδοξεί να ξαναεκλεγεί η συριζαία, λογικό είναι να ανακαλύπτει ΤΩΡΑ την ανάγκη κάθαρσης.

Και πώς να ερμηνευτεί το γεγονός ότι ένα κυβερνητικό στέλεχος που σχεδίασε τον κρατικό προϋπολογισμό και τις πολιτικές που ακολουθούνται θα κρίνει ως επικεφαλής τώρα του ΓΠΚΒ την αποτελεσματικότητα των ιδίων των ενεργειών του όταν ήταν στην κυβέρνηση; Πώς δηλαδή ένας κρινόμενος θα κρίνει τον εαυτό του;

Παναγιώτης Λιαργκόβας

Ο Κουτεντάκης έχει ηθικό ασυμβίβαστο, ενώ ο Λιαργκόβας, που ήταν υποψήφιος με τη ΝΔ, δεν είχε...

Είμαι ικανοποιημένη που ο Αλέξης Τσίπρας διατηρεί πολλές επαφές με την Τουρκία, ακόμα και με την ένταση που αυτό το διάστημα φορτίζει τις σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας.

Ανγκελα Μέρκελ

Διότι δε θέλουμε να φορτωθούμε εμείς την ελληνοτουρκική κρίση. Μας φτάνουν τα σοβαρά ανοιχτά θέματα που έχουμε με την Τουρκία.

Είναι άπιστευτο στην Ελλάδα να μην αφήνουμε την κυβέρνηση, την οποιαδήποτε κυβέρνηση, να κάνει τη δουλειά της, αλλά να στεκόμαστε διαρκώς απέναντι σε αποφάσεις και να δημιουργούμε εμπόδια.

Ιβάν Σαββίδης

Παραλαμβάνοντας το «Ε», παρούσα του Καμμένου.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Αναζητείται στο πλαίσιο του αυτοφώρου ο Ιβάν Σαββίδης» ♦ Πολύ καλό, το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; ♦ Αφού μπροστά στα μάτια των μπάτσων έκανε το «ντου» και έκανε βόλτα με το κουμπόρι στη ζώνη, περιστοιχιζόμενος από τους μπράβους του ♦ Γιατί δεν τον συνέλαβαν, την ώρα που διέπραττε σωρεία αυτόφωρων αδικημάτων; ♦ Πάτωας, «ντον» να οπλοφορεί σε μεγάλη ηλικία, δεν έχουμε δει σε κινηματογραφική ταινία ♦ Να μην έχει εμπιστοσύνη στους μπράβους του, αποκλείεται ♦ Φαίνεται πως του έχει μείνει συνήθεια από τα «πρώτα χρόνια» ♦ Και του αρέσει ♦ Όπως οι πολλοί φοράνε ρολόι στο χέρι ♦ Καθίς και τα... αξεσουάρ του ♦ Φυσικά, οι μπάτσοι ούτε που τολμούσαν να τον αγγίσουν ♦ Να τον συλλάβουν, όπως είχαν υποχρέωση ♦ Οι μόνοι που τον αγκάλιαζαν και τον συγκρατούσαν «εντός ορίων» ήταν οι

μπράβοι του ♦ Δραματικά ερωτήματα απασχολούν την πολιτική επικαιρότητα ♦ Θα κατέβει ο Βενιζέλος στις επόμενες εκλογές ως συνεργαζόμενος με τη ΝΔ; ♦ Ή θ' ακολουθήσει το δρόμο Φωτήλα-Μάρκου, εντασσόμενος στην ΚΟ της ΝΔ; ♦ Ε, όχι και κοτζάμ Βενιζέλος στην ίδια κατηγορία με τη Μάρκου και τον Φωτήλα ♦ Πρέπει να έχουμε συνείδηση των ιστορικών μεγεθών, όπως θα έλεγε και ο ίδιος ♦ Μην μπερδεύετε το ιστορικό μέγεθος με τις διαστάσεις του σωματότυπου ♦ (Το ύψος της Μάρκου, το... πλάτος του Βενιζέλου) ♦ Αντιλαμβάνεστε το βασανιστήριο του Κούλη; ♦ Αμα επιφυλάξει «ειδική μεταχείριση» στον Βενιζέλο, τι θα κάνει με το άλλο ιστορικό μέγεθος; ♦ Για τη φράση Άννα Διαμαντοπούλου, λέμε, που βαρέθηκε να περιμένει εκτός Βουλής το κάλεσμα της Ιστορίας ♦ Οπότε θα μπορούσε να συμβιβαστεί με το κάλεσμα του Κούλη

♦ Ο οποίος Κούλης θα έχει ν' αντιμετωπίσει και τη γκρίνια των δικών του ♦ Οπότε μην αποκλείετε να δούμε τα... ιστορικά μεγέθη να παραμένουν στα... κιλά τους ♦ Ο Τραμπ αποκάλυψε το σύνθημα με το οποίο θα ξαναδιεκδικήσει την προεδρία το 2020 ♦ Keep America Great ♦ Τι πρωτότυπο! ♦ Όπως είπε, το Make America Great Again έχει ήδη γίνει πράξη ♦ Από το Make (America great) μέχρι το Keep μια τετραετία δρόμος ♦ Φτάνει να μπορέσει να τον διανύσει ♦ Γιατί είναι ο πρώτος πρόεδρος εδώ και πάρα πολλά χρόνια για τον οποίο υπάρχει τζόγος με ερώτημα «τη βγάζει; - δεν τη βγάζει;» ♦ Δεν ξέρω αν το έχετε πάρει είδηση, αλλά τελευταία γέμισε ο τόπος από κάθε είδους λεβέντες ♦ Που συνιστούν «επίδειξη ισχύος» προς την Τουρκία ♦ Αν τους ψάξουμε έναν-έναν, θα βρούμε ότι έκαναν θητεία σε κάποιο

γραφείο στο Πεντάγωνο ♦ Εκτός από κουραδολεβέντες, γεμίσαμε και με Λεβέντηδες ♦ Που προβλέπουν εκλογές ♦ Γιατί να μην το κάνουν; Τζάμπα είναι ♦ Μόλις 23 λέξεις η επιστολή παραίτησης του Ρέντσι από την προεδρία του ΡD ♦ Κάτι μας λέει ότι δε θ' αργήσει να επανέλθει ♦ Δε συνταξιοδοτούνται εύκολα οι αστοί πολιτικοί στην ηλικία του ♦ Κι ο ίδιος δήλωσε ότι παραμένει «πολιτικά ενεργός» ♦ Όταν τα χαράματα γίνονται σημεία και τέρατα υπέρ σου ♦ Και το βράδυ κοντεύεις να χάσεις αυτά που κέρδισες σε μια δικαστική αίθουσα ♦ Είναι να μην μπουκάρεις με το κουμπόρι στον αγωνιστικό χώρο; ♦ Ή είναι δική σου «η κατάσταση» ή δεν είναι ♦ Όταν ο Σαββίδης πήγε να παραλάβει το «Ε», τον περίμενε ο Καμμένος ♦ Ε και; ♦ Ποιος θέλατε να τον περιμένει, ο Κούλης; ♦ Αν ήταν ο Μελισσανίδης, θα τον περίμενε ο κυρ-Αλέκος ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σία Αναγνωστοπούλου, βουλευτίνα και πρώην υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ (πρωινό Real FM, 12.3.18): «Είναι η χρυσή ευκαιρία να τελειώνουμε με Σαββίδηδες, Μελισσανίδηδες και Μαρινάκηδες». Σε ποιον τα πουλάει αυτά η κυρία Σία; Ξεχνάει τα κατά καιρούς νταλαβέρια του κόμματός της με όλους αυτούς τους καπιταλιστές; Του Παππά με τον Μαρινάκη (την εποχή που ο τελευταίος δεν ήταν «υπόδικος», αλλά αξιοσέβαστος «προσωρινός υπερθεματιστής»), του Τσίπρα και του Καμμένου με τον Σαββίδη, του Φλαμπουράρη με τον Μελισσανίδη; Ειδικά ο τελευταίος «έρωτας», που ξεκίνησε σε κάποια νυχτερινά ραντεβού στα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη, πριν να γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, κρατάει ακόμα, όπως δείχνουν οι κοινές εμφανίσεις του «ζεύγους» στις σουίτες του ΟΑΚΑ. Το «ζεύγος» όχι μόνο δεν κρύβει τον δεσμό, αλλά φροντίζει και να τον επιδεικνύει στους

«παπαράτσι».

Κ Κακόμοιρη εργατική τάξη! Όχι μόνο κάτω από ξένες σημαίες, αλλά και σε ρόλο χειροκροτητή της αστικής πολιτικής, ακόμα και στις πιο αποκρουστικές αντεργατικές εκδοχές της. Στη φωτογραφία, εργάτες της αμερικάνικης βιομηχανίας μετάλλου έχουν κουβαληθεί από τ' αφεντικά τους στον Λευκό Οίκο για ν'

αποτελέσουν το ντεκόρ και τους χειροκροτητές του Τραμπ στην «τελετή» υπογραφής του διατάγματος που επιβάλλει δασμούς στον εισαγόμενο χάλυβα και αλουμίνιο.

Κ «Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει ότι ο Τσίπρας -ως ηγέτης- ανέλαβε την ιστορική ευθύνη να μην υιοθετήσει την πρόταση του Δημοψηφίσματος- για να τον

κατηγορούν κάποιοι για “κλωτούμπα”. Μήπως προτιμούσαν να αποδεχθεί ότι υποδείκνυε το δημοψήφισμα;». Ο Γ. Λακός είναι από τους δημοσιογράφους που έχουν αναλάβει να κάνουν... ψύχραιμες και... αντικειμενικές αναλύσεις για την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ιδίως για τον Τσίπρα. Όπως συμβαίνει, όμως, μ' αυτούς τους... αντικειμενικούς αναλυτές, πέφτουν στην παγίδα της υπεροψίας τους, θεωρώντας ότι οι αναγνώστες τους στερούνται στοιχειώδους κρίσης. Τι μας λέει σ' αυτό το απόσπασμα από πρόσφατο

πρόνημά του; Οτι ο Τσίπρας έκανε το δημοψήφισμα προσδοκώντας ότι θα κερδίσει το «Ναι» και αποφασισμένος αν-παρά την προσδοκία του- κέρδιζε το «Όχι», να εφαρμόσει το «Ναι»!

Κ Ορμητική πλέον η ανάπτυξη! Όπως ανακοινώθηκε, «οι Έλληνες **φιλιπποι** έχουν σήμερα την ευκαιρία τρεις ημέρες την εβδομάδα -Τετάρτη, Παρασκευή και Κυριακή- να παρακολουθήσουν και να στοιχηματίσουν σε ελληνόφωνες υποδρομίες» (στην Κύπρο).

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ενημέρωσα τον υπουργό Αμυνας της Ρουμανίας, για το περιστατικό που εκτυλίσσεται αυτή τη στιγμή με την Τουρκία. Αυτή τη στιγμή, σε τουρκικές φυλακές έχουμε δύο Έλληνες ομήρους, έναν αξιωματικό και έναν υπαξιωματικό. Ζητώ την υποστήριξη του ρουμάνου υπουργού Αμυνας, για την άμεση απελευθέρωση αυτών των νατοϊκών, ευρωπαίων και ελληνών στρατιωτικών.

Πάνος Καμμένος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

17/3: Ιρλανδία: Εθνική γιορτή 17/3/1992: Βόμβες σε δύο διπλωματικά αυτοκίνητα και σε Εθνική Τράπεζα (ΕΛΑ-1η Μάη) 18/3: Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1971: Ανακαλύπτεται παράνομο τυπογραφείο «Ρήγα Φεραίου», δέκα συλληψείς 18/3/1986: Δύο βόμβες σε κτίριο Ελληνοαμερικανικής Ενωσης (ΕΛΑ) 18/3/1999: Αστυνομικά αποσπάσματα σκοτώνουν τον 20χρονο Αλβανό Λάντι Πέππα (Καστοριά) 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Απόπειρα εμπρησμού τεσσάρων λεωφορείων (ΕΛΑ) 19/3/1983: Τριάντα ναυτικοί μεταφέρουν πτώμα συναδέλφου τους στο γραφείο υπουργού Γιώργου Κατσιφάρα, διαμαρτυρόμενοι για θάνατό του σε εργατικό δυστύχημα 20/3: Ημέρα αστρολογίας, ημέρα γαλλοφωνίας, ημέρα ευτυχίας, ημέρα

αποχής από κρέας, ημέρα αφήγησης, ημέρα θεάτρου για παιδιά και νέους, ημέρα σπουργιτιού, Τυνησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 20/3/1947: Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου (Θεσσαλονίκη) 20/3/1972: Βόμβα κοντά σε προβλήτα δού στόλου (Φάληρο), διανομή αντιαμερικανικών προκηρύξεων 20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής με πρωτοβουλία άκρας αριστεράς, ειςβολή αστυνομίας με αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλληψείς 20/3/2003: Αρχή βομβαρδισμών Ιράκ από ΗΠΑ και Βρετανία 21/3: Ημέρα Γης, ημέρα για εξάλειψη φυλετικών διακρίσεων, ημέρα για σύνδρομο Down, ημέρα δασοπονίας, ημέρα κουκλοθέατρου, ημέρα οικιακής οικονομίας, ημέρα ποίησης (unesco), ημέρα ύπνου, Ναμίμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας

(1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγρότη (1981) 21/3/1954: Αγριες μάχες φοιτητών-πυροσβεστών σε διαμαρτυρίες για Κύπρο (Θεσσαλονίκη) 21/3/1972: Δεύτερη δίκη ΠΑΚ, έντεκα καταδίκες 22/3: Ημέρα ευγένειας στους δρόμους, ημέρα νερού 22/3/1930: Απεργία πείνας όλων των κρατούμενων ελληνικών φυλακών λόγω κακής διατροφής 22/3/1935: Μετονομασία Περσίας σε Ιράν 23/3: Ημέρα μετεωρολογίας, Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956), Πακιστάν: Εθνική Γιορτή (1956) 23/3/1971: Βόμβα (ΑΑΑ) σε κατάστημα συμβούλων Παπαδόπουλου 23/3/1988: Τέσσερις βόμβες εναντίον αυτοκινήτων τούρκων διπλωματών (17Ν) 23/3/1992: Φιάσκο Λουίζης Ριανκούρ (17Ν) 23/3/1993: Δύο βόμβες στο υπουργείο Εμπορίου (ΕΛΑ-1η Μάη).

Πολιτικάντικες γυροβολιές

Ηταν βράδυ Πέμπτης 8 Φλεβάρη, στη διάρκεια της γνωστής ανιαρής συζήτησης επί της πρότασης της ΝΔ για τη σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τους Κουρουμπλή, Ξανθό και Πολάκη, όταν ο Μητσοτάκης στη δευτερολογία του (που ήταν επί παντός του επιστητού, εκτός από το θέμα της συζήτησης), ζήτησε από τον Τσίπρα τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας. Ο Τσίπρας απάντησε: «*Πρώτον, θέσατε το θέμα για τη σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας. Κύριε Μητσοτάκη, είμαι ανοιχτός να κουβεντιάσουμε εάν θέλετε. Είναι, όμως, μια υπόθεση η οποία δεν μπορεί ούτε να γίνει -αν θέλετε- στο πόδι ούτε σε μια περίοδο έντασης ούτε σαν μια επικοινωνιακού χαρακτήρα πρόταση. Είμαι, όμως, ανοιχτός εάν θέλετε να τη συζητήσουμε, όπως ήμουν και πάντοτε ανοιχτός να σας ενημερώσω προσωπικά, όποτε υπήρχε ανάγκη, για κρίσιμα εθνικά θέματα*».

Την επόμενη μέρα, από το Μαξίμου ανακοινώθηκε ότι ο Τσίπρας τηλεφώνησε στον Θεοδωράκη και του ζήτησε να τον επισκεφτεί στο Μαξίμου για να συζητήσουν την πρόταση νόμου του Ποταμιού για τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας! Αυτό που την Πέμπτη το βράδυ θεωρούνταν από τον Τσίπρα «ανεπίκαιρο», «πρόχειρο» και κατά κάποιον τρόπο «επικοινωνιακού χαρακτήρα», λίγες ώρες μετά έγινε επίκαιρο, ώριμο και κατά κάποιον τρόπο πιεστικό, με αποτέλεσμα να κληθεί επειγόντως στο Μαξίμου ο Θεοδωράκης. Ως εκπρόσωπος του Ποταμιού, που είχε καταθέσει πρόταση νόμου για τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας **πριν από σχεδόν ενάμιση χρόνο** (τον Δεκέμβρη του 2016!) και την είχε ξεχάσει και το ίδιο, δεδομένου ότι ο Βούτσης την πέταξε σ' ένα συρτάρι και την άφησε να... σιτέψει.

Ηταν φανερό ότι ο Τσίπρας έκανε μια επικοινωνιακού χαρακτήρα κίνηση. Πριν ανακοινωθεί η συνάντηση της Δευτέρας, είναι βέβαιο ότι βολιδοσκοπήθηκε ο Θεοδωράκης και είπε το ναι. Αν δεν το είχε πει, η συνάντηση δε θα γινόταν και -φυσικά- δε θα ανακοινωνόταν τίποτα.

Οι επικοινωνιακές στοχεύσεις του Τσίπρα δεν είναι δύσκολο να ανιχνευτούν. Καταρχάς, υπάρχει η γενική επικοινωνιακή στόχευση: αναδεύω την επιφάνεια και τραβάω εκείνον που δείχνει συναινετικός (τουλάχιστον στα λεγόμενα εθνικά θέματα), για να δείξω ότι η κυβέρνηση επιζητά τη συναίνεση και πως είναι η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που σαμποτάρουν κάθε προσπάθεια «εθνικής συνεννόησης». Υπήρχε μια ειδική στόχευση: δεν έχουμε ανάγκη τον Καμμένο για να περάσουμε ενδεχόμενη συμφωνία για το «Μακεδονικό», έχουμε τον Θεοδωράκη και το Ποτάμι, που κρατούν μια «υπεύθυνη εθνική στάση» και δεν μπλέκουν τα «εθνικά ζητήματα» με τον εσωτερικό πολιτικό ανταγωνισμό.

Υπήρχε όμως και μια καλυμμένη επικοινωνιακή στόχευση, η οποία ίσως να είναι και η σημαντικότερη. Ο Τσίπρας άφησε να διαφανεί ότι ο Θεοδωράκης και οι πιστοί σ' αυτόν βουλευτές του Ποταμιού ίσως να είναι ο νέος κυβερνητικός εταίρος, στην περίπτωση που ο Καμμένος δοκιμάσει να ρίξει την κυβέρνηση μέσω «ηρωικής εξόδου». Κάποιοι θυμήθηκαν και μια παλιά ιστορία, που εμείς τουλάχιστον δεν ξέρουμε αν είναι αληθινή. Τον Σεπτέμβρη του 2015, ο Τσίπρας ήθελε να κάνει πέρα τον Καμμένο και να συνεργαστεί κυβερνητικά με το Ποτάμι, όμως τον κράτησαν οι δικόι του, που τον έπεισαν ότι με τόσα μπι-

νελίκια που είχαν σύρει στον Θεοδωράκη (υπάλληλο του Ψυχάρη και του Μπόμπολα τον χαρακτήριζαν), θα προέκυπτε μεγαλύτερο πολιτικό κόστος σε σχέση με την κυβερνητική συνεργασία με τον Καμμένο. Εκτός απ' αυτό, έκριναν ότι ο Καμμένος είναι απόλυτα ελεγχόμενος, εν αντιθέσει με τον Θεοδωράκη που δεν τον θεωρούσαν «αυτόφωτο».

Η αδιόρατη απειλή βρήκε στόχο, κρίνοντας από τον Δ. Καμμένο που επιτέθηκε στον Θεοδωράκη χαρακτηρίζοντάς τον «ρεζέρβα». Ρεζέρβα του Τσίπρα, προφανώς, προκειμένου να αντικαταστήσει τον Καμμένο.

Αυτές τις στοχεύσεις του Τσίπρα δεν μπορούσε να τις αντιληφθεί ο Θεοδωράκης; Φυσικά και μπορούσε. Ούτε βλάκας ούτε πρωτάρης είναι. Ήξερε πώς θα σχολιαζόταν η κίνησή του να πάει μόνος του να συναντήσει τον Τσίπρα, όμως ήθελε να στείλει κι αυτός τα δικά του μηνύματα στη Φώφη και τ' άλλα παιδιά του ΚΙΝΑΛ, λίγες μέρες πριν το ιδρυτικό συνέδριο, για το οποίο πλακωνόνταν σε μαραθώνιες καθημερινές συναντήσεις, είτε των επικεφαλής είτε των εκπροσώπων τους. Και το μήνυμα ήταν ευδιάκριτο: αν δεν ικανοποιήσετε τις απαιτήσεις μου, υπάρχει και ο Τσίπρας.

Γ' αυτό και οι πρώτες αντιδράσεις από πλευράς ΠΑΣΟΚ αποκάλυψαν αιφνιδιασμό και αμηχανία. «Για το Κίνημα Αλλαγής άλλο ζήτημα είναι η ανάγκη εθνικής συνεννόησης για τα μεγάλα εθνικά θέματα και άλλο τα επικοινωνιακά παιχνίδια του κ. Τσίπρα», titίβισε η πρόεδρος Φώφη. «Και αυτό πρέπει να το καταλάβουν καλά όλοι!», συμπλήρωσε με νόημα. Δε χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβουμε ότι οι «όλοι» είναι ο εξής ένας, ο Θεοδωράκης. «Το είπα στη Βουλή, το επαναλαμβάνω και σήμερα για να γίνει κατανοητό κι απ' αυτούς που δεν το κατάλαβαν. Οι ώριμοι αντίπαλοι αντιπαράτιθενται και συνυπάρχουν. Και ειδικά στα πατριωτικά θέματα αντιπαράτιθέμεθα με στόχο τη συνεννόηση και όχι την εξυπηρέτηση κομματικών σκοπιμοτήτων», αντιτιτίβισε ο επικεφαλής Σταύρος. «Αυτοί που δεν το κατάλαβαν» είναι η Φώφη και οι άλλοι που είχαν αρχίσει να τον κατηγορούν ότι παίζει παιχνίδια με τον Τσίπρα.

Η Φώφη επανήλθε με δήλωση, κάθε άλλο παρά τιμητική για τον Θεοδωράκη: «Το Συμβούλιο Ασφαλείας δε θα λύσει τα προβλήματα, αλλά ο Σταύρος έχει **ρομαντική άποψη** (!) για το θέμα και ο Αλέξης Τσίπρας εκμεταλλεύεται τη διάθεση συνεννόησης για επικοινωνιακά παιχνίδια». «Η Δημοκρατική Συμπράταξη (...) νομιμοποιείται και δικαιούται να διατυπώνει την κριτική της απέναντι στις **αυταπάτες**, στις περί οργάνων συζητήσεις και του περί αυτών πονηρού δήθεν ενδιαφέροντος», έγραψε ο Λοβέρδος στα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν πάντα ανοιχτές τις σελίδες τους σε όσους είναι ντούροι στην άποψη «ποτέ συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ» (όπως ο Λοβέρδος και ο Βενιζέλος). Περιττεύει να πούμε ότι αποκάλεσαν -με κομπό τρόπο- τον Θεοδωράκη... μαλάκα, που τον κάνει ο Τσίπρας ό,τι θέλει.

Αλλά και ο Θεοδωράκης δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Επιασε τον Παπαχρήστο των «Νέων» και μεταξύ των άλλων του είπε: «*Ποιο Κίνημα Αλλαγής; Πλάκα μου κάνεις; Δεν βλέπεις τι γίνεται; Οτι έχουν φύγει όλοι και έχει καταργηθεί κάθε εσωκομματική διαδικασία; Δουλεύομαστε μεταξύ μας τώρα;*». Ο Παπαχρήστος έγραψε ότι βρέθηκαν τυχαία στο θέατρο!

Δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι αυτά ειπώθηκαν για να δημοσιευτούν. Αλλιώς, ή δε θα ειπώνονταν ή θα υπήρχε όρος μη δημοσίευσης. Τόσα χρόνια δημοσιογράφος, αυτά τα παίζει στα δάχτυλα ο Θεοδωράκης. Μήνυμα ήθελε να στείλει στους πασόκους, εν γνώσει του ότι θα δημοσιευτεί λίγες ώρες προτού συναντήσει τον Τσίπρα. Γι' αυτό και σκύλιασαν πρώτα-πρώτα τα παπαγαλάκια του Κούλη, βλέποντας ότι ο Σταυράκης «κάνει νερά» και απλώνει το χέρι στον Τσίπρα. «Α, να μην ξεχάσω. Ο,τι ισχύει για τον Κουβέλη ισχύει και για τον Θεοδωράκη», έγραψε με το γνωστό χολερικό του ύφος ο Πρετεντέρης.

Μια ωραία ατμόσφαιρα

Είχε και συνέχεια το επεισόδιο. Στο κογκλάβιο του ΚΙΝΑΛ, που συνεδρίασε χωρίς να καταφέρει να φτάσει σε συμφωνία για το μοίρασμα των πόσων στην Κεντρική Επιτροπή, οι άλλοι -με πρώτη και καλύτερη τη Φώφη- την έπесαν στον Θεοδωράκη. Κι αυτός -όπως έγραψε πάλι ο Παπαχρήστος- «ψιλοαρνήθηκε ότι μου είπε όσα μου είπε την Παρασκευή περί Κινήματος». Και σημείωσε με νόημα ο άνθρωπος του Μαρινάκη: «Δημόσια, ενημερώνω, δεν τα έχει πει ακόμη, σε εμένα όμως τα είπε. Και τα κατέγραφα όπως μου τα είπε» κι αυτό τα λέει όλα.

Διάψευση του Παπαχρήστου από τον Θεοδωράκη δεν υπήρξε. Αντίθετα, επιδόθηκε σ' ένα μπαράζ συνεντεύξεων, που τον έφεραν στο κέντρο της δημοσιότητας σαν ανεξάρτητο πολιτικό παράγοντα που ασκεί σοβαρή και υπεύθυνη πολιτική. «Ούτε ρεζέρβα είμαι, ούτε μπαίνω στην κυβέρνηση και δεν θα αποδείξω εγώ ότι δεν είμαι ελέφαντας», έλεγε σε μια από τις συνεντεύξεις του. Και συμπλήρωνε: «Δεν θα αρνηθούμε μία θεσμική επαφή του αρχηγού ενός κόμματος με τον Πρωθυπουργό επί συγκεκριμένου θέματος. Όταν κατηγορείς τους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για θεσμική αμετροπέπεια, για θεσμική εκτροπή σε μερικά ζητήματα, δεν αντιγράφεις κι εσύ αυτή τη συμπεριφορά. Εγώ δεν θέλω να μοιάσω στους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δεν θέλω να επαναλάβω τα λάθη που είδαμε με την άρνηση του διαλόγου». Στο τέλος αναρωτιόταν με το γνωστό του ύφος: «Κάθε φορά εγώ για να κάνω μία κίνηση, ένα βήμα μπροστά, θα πρέπει να κοιτάω δίπλα μου, πώς θα το χαρακτηρίσει το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα; Μετά θα είμαστε όλοι σε ακινησία».

Μ' αυτά και μ' αυτά, μέχρι και την παραμονή του συνεδρίου, στο ΚΙΝΑΛ φαγώνονταν για το πώς θα μοιράσουν τις θέσεις στην πρώτη Κεντρική Επιτροπή. Με τους συνέδρους το έλυσαν. Ορισαν από μερικές εκατοντάδες ο καθένας και στο τέλος άφησαν τη Φώφη να βαφτίσει συνέδρους όσους είχαν υποβάλει υποψηφιότητα, χωρίς να γίνουν εκλογές. Όταν οι σύνεδροι δεν έχουν εκλεγεί, αλλά έχουν οριστεί, είναι δυνατόν αυτό το σώμα να εκλέξει Κεντρική Επιτροπή; Πρέπει και αυτή να οριστεί, με συμφωνία για τη μοιρασιά ανάμεσα στα κόμματα και τις «τάσεις». Πλακωνόνταν μέχρι το παραπέντε, όταν και αποφάσισαν «συνθετική αναλογική εκπροσώπηση όλων των δυνάμεων χωρίς αποκλεισμούς». Ορισμό με μοιρασιά δηλαδή. Όμως σ' αυτό το παρδαλό τσίρκο δεν αποκλείονται εκπληξείς ακόμα και μέσα στο συνέδριο. Ξέρετε γιατί; Οχι μόνο γιατί κάθε φράξια θέλει να αυξήσει το «ζωτικό χώρο» της, αλλά και γιατί το «μαγαζί» δε δείχνει να τραβάει ούτε στις δημοσκοπήσεις «μαϊμού».

Να μη χάσουμε την ουσία

Τι είναι οι δυο έλληνες στρατιωτικοί, όμηροι μιας τουρκικής συμμορίας ή κρατούμενοι στην Τουρκία, που περιμένουν να δικαστούν για συγκεκριμένα αδικήματα; Αν πιστέψουμε τον πολιτικό τους προϊστάμενο Πάνο Καμμένο, «αυτή τη στιγμή, σε τουρκικές φυλακές έχουμε δύο έλληνες **ομήρους**, έναν αξιωματικό και έναν υπαξιωματικό». Αυτά ειπώθηκαν σε επίσημες δηλώσεις στο Βουκουρεστί. Ο Καμμένος, μάλιστα, ζήτησε «την υποστήριξη του ρουμάνου υπουργού Αμυνας, για την άμεση απελευθέρωση αυτών των νατοϊκών, ευρωπαϊών και ελλήνων στρατιωτικών». Η δήλωσή του αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του ελληνικού υπουργείου, όπου παραμένει μέχρι τώρα.

Ομήρους παίρνουν οι συμμορίες. Οι στρατιωτικοί σε συνθήκες πολέμου είναι αιχμάλωτοι. Σε συνθήκες ειρήνης είναι απλά συλληφθέντες πολίτες, η υπόθεση των οποίων ανήκει στην ευθύνη των ποινικών (μη στρατιωτικών) δικαστηρίων. Αυτά όμως είναι... ψιλά γράμματα για τον Καμμένο. Αυτός που στις Βρυξέλλες είχε δηλώσει ότι οι έλληνες στρατιωτικοί κυνηγούσαν «παράνομους διακινητές και μετανάστες» και ότι «πέρασαν στο τουρκικό έδαφος για λίγα μέτρα και συνελήφθησαν», αμφισβητεί τώρα την αρχική του παραδοχή (άμα πέρασαν σε ξένο έδαφος, είχαν δικαίωμα να τους συλλάβουν), αμφισβητεί το νομικό στάτους των δύο συλληφθέντων, και μιλά για ομηρία, δηλαδή για παράνομη πράξη από πλευράς Τουρκίας. Γι' αυτό και ζήτησε την υποστήριξη του ρουμάνου υπουργού. Τι είδους υποστήριξη να προσφέρει ο ρουμάνος υπουργός; Να ψηφίσει υπέρ των ελληνικών θέσεων σε κάποιο διεθνές όργανο, όταν η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει κάνει καμιά προσφυγή, αλλά αποδέχεται απόλυτα τη δικαιοδοσία των τουρκικών δικαστηρίων επί των δύο συλληφθέντων;

Στην κυβέρνηση θορυβήθηκαν, καθώς όλη η προσπάθειά της είναι να κρατήσει το ζήτημα στο νομικό πλαίσιο που βρίσκεται σήμερα. «Οι έλληνες αξιωματικοί είναι κρατούμενοι και όχι όμηροι και ως εκ τούτου δεν πρόκειται να γίνει καμμία ανταλλαγή» έσπευσε να δηλώσει ο Κουβέλης από την τηλεόραση της ΕΡΤ. «Αυτή τη στιγμή είναι κρατούμενοι και περιμένουν να δικαστούν. Η δική μου άποψη είναι ότι μέχρι στιγμής στη συγκεκριμένη περίπτωση των Ελλήνων δεν προκύπτει το θέμα της ομηρίας, ακριβώς επειδή περιμένουν να δικαστούν» είπε ο Κατρούγκαλος στο ράδιο «Παραπολιτικά». Αν και προσπάθησε να ψιλοκαλύψει τον Καμμένο («Υπάρχει μια διαφορά στις εκφράσεις που χρησιμοποιεί κάθε πολιτικός ανάλογα με το προσωπικό του ύφος -Εγώ χρησιμοποιώ τις εκφράσεις που πρέπει να χρησιμοποιούνται»), το άδειασμα ήταν μεγαλοπρεπέστατο.

Περίμεναν, προφανώς, από τον Καμμένο να βγει και να κάνει κάποια διόρθωση, κάποιο «μάζεμα». Πλην όμως, οι μέρες περνούσαν και ο Καμμένος δεν έκανε κανένα «μάζεμα». Η δήλωσή του εξακολουθούσε να κοσμεί την επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου, όχι μόνο στα ελληνικά αλλά και στα αγγλικά («in Turkey now, in a Turkish prison, there are two Greek **hostages**...»), ενώ στη Liberation είπε ότι «είμαστε πολύ κοντά σε ένα θανατηφόρο ατύχημα». Ο άλλος Καμμένος, ο αντιπρόεδρος της Βουλής, αγνοώντας τη συνέντευξη του κυβερνητικού εκπροσώπου στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, στην οποία είχε κατηγορήσει την Τουρκία μόνο για το ότι «δεν συμπεριφέρεται με τρόπο ο οποίος συνάδει με τις αρχές της καλής γειτονίας», ενώ απέκλεισε κάθε σκέψη για ανταλλαγή «διότι στη βάση της είναι σαν να συζητάμε για ανταλλαγή αιχμαλώτων», δήλωσε ότι «είναι αιχμάλωτοι εν καιρώ ειρήνης οι άνθρωποι»!

Γ' αυτό και αποφασίστηκε να εξαπολυθεί δεύτερο μπαράζ, αυτή τη φορά με ευθεία στοχοποίηση του Καμμένου. Ο Κουβέλης βγήκε στο πρωινό δικο του ΑΝΤ1 και αφού επανέλαβε την αναγνώριση της δικαιοδοσίας των τουρκικών δικαστηρίων («Διεκδικούμε επιτάχυνση της διαδικασίας για τους δύο έλληνες στρατιωτικούς»), χαρακτήρισε «υπερτροφικό λόγο» όσα είχε πει ο Καμμένος περί ομηρίας. «Υπερτροφικός λόγος οι αναφορές για ομηρία. Δεν υπηρετούν το σκοπό μας για τους δύο στρατιωτικούς», τόνισε. Αν ο Κουβέλης προσπάθησε να δικαιολογήσει κατά κάποιον τρόπο τον Καμμένο, λέγοντας ότι «χρησιμοποίησε μια φράση για να αναφερθεί στη χρονοτριβή» (τον χαρακτήρισε δηλαδή απλώς απρόσεκτο και κακό γνώστη της ελληνικής γλώσσας - αν και θα μπορούσε κανείς να πει ότι τον χαρακτήρισε άσχετο από διπλωματία), ο Σκουρλέτης δε μάσησε τα δικά του λόγια: «Θα σας απαντήσω ευθέως. Ξέρετε ότι σε ορισμένα κρίσιμα ζητήματα με χαρακτηρίζει απόλυτη ειλικρίνεια. Αστοχη η φράση του κ. Καμμένου περί ομηρίας. Κι εμείς σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει ως χώρα να εμπλακούμε στους αντιφατικούς και επικίνδυνους χειρισμούς της άλλης πλευράς».

Μετά το «μαστίγιο» των Σκουρλέτη-Κουβέλη, ήρθε (την ίδια μέρα) το «καρότο» από τον Τζανακόπουλο, που δήλωσε ότι ο Καμμένος «εκανε τη σχετική αναφορά μεταφορικά»! «Η θέση της κυβέρνησης έχει πολλάκις διατυπωθεί. Δουλεύουμε στην κατεύθυνση ταχύτερης επιστροφής και αυτή είναι και η βούληση του υπουργού Αμυνας», σημείωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος.

Αυτά συνέβησαν μέχρι τη στιγμή που γράφτηκε αυτό το σημεί-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Να τερματιστεί η ομηρία των τούρκων και κούρδων αγωνιστών

Η 21χρονη Χαζάλ Σεκέρ ήταν η τρίτη στη σειρά που δεν εκδόθηκε στην Τουρκία. Το Συμβούλιο Εφετών απέρριψε το αίτημα έκδοσής της στην Τουρκία, όπως είχε κάνει πριν από λίγο καιρό και με τους άλλους δύο αγωνιστές, τον Μεχμέτ Ντογκάν και τον Σ.Ν Οζπαλάτ. Εκκρεμεί και τέταρτο αίτημα έκδοσης, που αφορά τον Χασάν Μπιμπέρ. Αναμένεται να έχει και αυτό την ίδια τύχη, καθώς είναι εντελώς χοντροκομμένα όλα τα εντάλματα με τα οποία η Τουρκία ζητά την έκδοση αγωνιστών. Είναι χαρακτηριστικό ότι το αίτημα έκδοσης για την Χαζάλ Σεκέρ την κατηγορούσε για «συγκρότηση και διοίκηση τρομοκρατικής οργάνωσης» από το 2007. Δηλαδή, από ηλικία 10 ετών! Αυτό το επεσήμανε και η εισαγγελέας, που πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα.

Όπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, η απόκρουση των αιτημάτων έκδοσης είναι μια «ενδιάμεση διαδικασία», που προέκυψε μετά τις συλλήψεις των τούρκων και κούρδων αγωνιστών και το κατηγορητήριο για «τρομοκρατία» που κατασκεύασε η Αντιτρομοκρατική. Και σ' αυτό πρέπει να είναι στραμμένη η προσοχή μας.

Οι εννέα αγωνιστές συνελήφθησαν στις 27 Νοέμβρη του 2017, λίγο πριν προσγειωθεί στην Αθήνα το αεροπλάνο με τον Ερντογάν. Ήταν ένα «δωράκι» προς τον «σουλτάνο», που πιστοποιούσε την αγαστή συνεργασία ανάμεσα στις «αντιτρομοκρατικές» υπηρεσίες των δύο χωρών. Και βέβαια, η ελληνική Αντιτρομοκρατική έστησε τη σκευωρία με κυβερνητική εντολή, όχι με δική της πρωτοβουλία. Οι εννιά αγωνιστές χρησιμοποιήθηκαν στο βρόμικο διπλωματικό παιχνίδι, που εκείνη την περίοδο δεν είχε μπει ακόμα στη φάση του εθνικιστικού παροξυσμού, όπως συμβαίνει σήμερα.

Αξίζει να θυμίσουμε το μήνυμα που έστειλαν από τις φυλακές, όπου φρόντισαν να τους διασπείρουν, οι εννιά αγωνιστές:

«Δεν υπήρχε, ούτε πάνω μας, ούτε στο σπίτι, ούτε οπουδήποτε αλλού, ούτε και είναι δυνατόν να υπάρξει, έστω και το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο σχετικό με μια τέτοια επίθεση. Αυτή η συνωμοσία ταιριάζει απόλυτα με τις μεθόδους της τουρκικής αστυνομίας. Οι δημοσιεύσεις που παρουσιάζουν, ότι είχαμε προετοιμασίες για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν, είναι ψευδέστατες.

«Επειδή δεν είχαν στα χέρια τους κανένα στοιχείο, παρουσίασαν ως αποδεικτικό στοιχείο τους σουγιάδες. Τις μπαταρίες και το επιτραπέζιο ρολόι τα παρουσίασαν ως εργαλεία για κατασκευή βόμβας. Είναι ψέμματα.

«Είναι ψέμμα ότι προετοιμαζόμασταν για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν. Ισχυρίζονται ότι για την επίθεση αυτή θάψαμε στο βουνό ρουκέτα και βόμβες. Είναι ψέμμα ότι θάψαμε στο βουνό όπλα. Στα σπίτια μας δεν υπήρχαν όπλα, εκρηκτικά υλικά κλπ.

«Τις φωτογραφίες μας τις δημοσίευσαν στο Internet και μας παρουσίασαν ως τρομοκράτες. Εμείς δεν είμαστε τρομοκράτες, είμαστε αγωνιστές. Η ελληνική αστυνομία προετοίμασε αυτή τη συνωμοσία χρησιμοποιώντας τις μεθόδους της τουρκικής. Χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους επειδή δεν βρήκαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

«Ελληνικό λαέ. Μην πιστεύεις σ' αυτές τις ψεύτικες πληροφορίες. Εσύ μας γνωρίζεις πολύ καλά, εμείς είμαστε αγωνιστές απ' την Τουρκία. Αγωνιζόμαστε ενάντια στον ιμπεριαλισμό-φασισμό για την ανεξαρτησία και για την ελευθερία.

Ποτέ δεν έχουμε δράσει κατά του ελληνικού ή οποιουδήποτε άλλου λαού. Στην Ελλάδα δεν έχουμε καμία ένοπλη δράση.

Εμείς έχουμε πάντα εμπιστοσύνη στους αγωνιζόμενους λαούς και στη διεθνή αλληλεγγύη».

Δεν πρέπει να μείνουμε σε στεναγμούς ανακούφισης για τις απορρίψεις των αιτημάτων έκδοσης. Αυτές οι απορρίψεις πρέπει να γίνουν υλικό ζύμωσης. Το αίτημά μας τώρα είναι ένα: να απαλλαγούν οι εννιά αγωνιστές από τις κατηγορίες που τους φόρτωσαν οι σκευωροί της Αντιτρομοκρατικής. Να επισπευστούν οι σχετικές διαδικασίες και να απαλλαγούν είτε με βούλευμα είτε στο δικαστήριο.

Η «δημοκρατική» Ισπανία επί το έργον

Ελευθερία του λόγου μόνο για τους κρατούντες (και τους υποτακτικούς τους)

Χαστούκι για την ισπανική «δημοκρατία» ήταν η ετήσια έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας, όπως μας ενημερώνει η El Pais της περασμένης Τρίτης (βλ. https://elpais.com/elpais/2018/03/13/inenglish/1520936326_639973.html). Πιο συγκεκριμένα, η Διεθνής Αμνηστία θεωρεί ότι η ελευθερία του λόγου είναι υπό διωγμό στην Ισπανία, εξαιτίας των ποινών που επιβλήθηκαν το τελευταίο διάστημα για «επαίνους υπέρ της τρομοκρατίας» στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. «Η ισπανική κυβέρνηση απαντά καταχρηστικά σε σειρά περιπτώσεων έκφρασης στο Διαδίκτυο -από στίχους πολιτικά επίμαχων τραγουδιών μέχρι απλά αστεία- χρησιμοποιώντας γενικές κατηγορίες που περιλαμβάνονται στους αντιτρομοκρατικούς νόμους της χώρας, οι οποίοι έχουν γραφεί ασάφως». Αυτό υποστηρίζει η οργάνωση, που αναφέρει ότι τα τελευταία δύο χρόνια οι περιπτώσεις καταδίκης για απόψεις υπέρ της τρομοκρατίας, βάσει του άρθρου 578 του ισπανικού «αντιτρομοκρατικού» νόμου ήταν 66 (35 το 2016 και 31 το 2017), δηλαδή πολύ περισσότερες από τις 53 καταδίκες των προηγούμενων πέντε ετών.

Υπάρχουν όμως και πιο πρόσφατα παραδείγματα που το αποδεικνύουν αυτό. Όπως η καταδίκη σε δυο χρόνια φυλακή στον ισπανό ράπερ Πάμπλο Ριβαντούλα (γνωστός με το καλλιτεχνικό όνομα Χαθέλ), για «έπαινο στην τρομοκρατία» και συκοφαντίες κατά του κράτους και των βασιλικών θεσμών. Ο Ριβαντούλα εξέφρασε απόψεις υπέρ των επιθέσεων της βασικικής αυτονομιστικής οργάνωσης ETA (που πλέον έχει διαλυθεί), μιας παλαιότερης μαοϊκής οργάνωσης (GRAPPO) και άλλων οργάνωσεων, σε 64 μηνύματά του στο Twitter και σε ένα τραγούδι που ανέβασε στο YouTube. Εκτός από τη φυλάκιση, υποχρεώθηκε σε πρόστιμο 24.300 ευρώ.

Ο Ριβαντούλα ήταν ο δεύτερος ράπερ που καταδικάστηκε φέτος. Στις 20 Φλεβάρη,

ρη, ανάλογες κατηγορίες απαγγέλθηκαν στον νεαρό ράπερ Βαλτόνικ, για τραγούδια που ανέβασε στο YouTube, με τίτλο «Ο φασισμός θεραπεύεται πεθαίνοντας» και «Θα πρέπει κι αυτοί να φοβούνται», καθώς και για τις καταγγελίες του ράπερ κατά της βασιλικής οικογένειας για διαφθορά, με τους στίχους: «Ο βασιλιάς έχει μία συνάντηση στην πλατεία με ένα σκονιό γύρω από το λαιμό του. Αφήστε το βάρος του νόμου να πέσει πάνω του». Ο Βαλτόνικ καταδικάστηκε σε τριάντισι χρόνια φυλακή!

Τον περσινό Μάρτη, η 21χρονη φοιτήτρια Κασσάνδρα Βέρα είχε κριθεί ένοχη και της επιβλήθηκε ένας χρόνος φυλακή με αναστολή και επτά χρόνια αποκλεισμός από δουλειά στο δημόσιο τομέα, επειδή έκανε αστεία σε 13 αναρτήσεις της στο Twitter (μεταξύ 2013 και 2016) για τον φασίστα πρώην πρωθυπουργό του Φράνκο, Καρέρο Μπλάνκο, που εκτέλεσε η ETA τη δεκαετία του '70!

Ίδια ποινή είχε επιβληθεί στην επίσης 21χρονη Αλμπα Γκονθάλεθ Καμάτσο. Όπως είχαμε αναφέρει τότε (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/764/Διεθνή/2013.Ενα-χρόνο-φυλακή-επειδή-έγραφε-βίαια-μηνύματα>), το έγκλημα

της ήταν ότι στον λογαριασμό της στο Twitter (ο οποίος είχε 7.500 φίλους), με τον Τσε Γκεβάρα να φιγουράρει, η Καμάτσο έγραφε αρκετά δηκτικά σχόλια κατά του τότε κυβερνώντος κόμματος, όπως τα παρακάτω: «Το Λαϊκό Κόμμα με έμαθε ότι εξακολουθεί να υπάρχει μεγάλη ανάγκη για το GRAPO (σ.σ. ένοπλη ομάδα κομμουνιστικής αναφοράς, που σταμάτησε τη δράση της εδώ και πάνω από 10 χρόνια)». «Αντρέα Φάμπρα, ελπίζω η GRAPO να έρθει και να σε γονατίσει». Η Αντρέα Φάμπρα ήταν στέλεχος του τότε κυβερνώντος κόμματος και υπερασπιζόμενη τις περικοπές στα επιδόματα ανεργίας από την κυβέρνηση Ραχόι τον Ιούλη του 2012, είπε για τους άνεργους μέσα στο κοινοβούλιο «Γαμήστε τους» (επί λέξει). Φυσικά, η Φάμπρα δε δικάστηκε ποτέ γι' αυτό το φραστικό της «ολίσθημα»...

Στον αντίποδα των παραπάνω, η ισπανική «δημοκρατία» μειώνει τα κονδύλια για τα επιδόματα κατοικίας και τις έρευνες εγκλημάτων των θυμάτων του εμφύλιου πολέμου και της φρανκικής δικτατορίας, ενώ αδυνατεί να πραγματοποιήσει τη δέσμευσή της για την επανεγκατάσταση 15.888 προσφύγων στο έδαφός της. Τα συμπεράσματα δικά σας...

Παραλήρημα

«Η κυβέρνηση υπό το ριζοσπαστικό αριστερό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, σε συνασπισμό με το εθνικιστικό δεξιό κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων, έχει εξαπολύσει μία άνευ προηγουμένου επίθεση στους ανεξάρτητους θεσμούς και τη Δικαιοσύνη.

«Ο κ. Τσίπρας μέσα στην απελπισία του επέλεξε ως έσχατη λύση την εξάλειψη των αντιπάλων του. Πρώην μέλος της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας και θαυμαστής του Φιντέλ Κάστρο και του Ούγκο Τσάβες, ο πρωθυπουργός προσπάθησε να μετατρέψει μια υπόθεση που αφορά την εταιρία Novartis από ένα παγκόσμιο σκάνδαλο υγείας σε μια ευκαιρία για πολιτική λα-

σπολογία.

»Στόχος του κ. Τσίπρα και των συναδέλφων του είναι να δυσφημίσουν τους αντιπάλους τους. Προφανώς δεν νοιάζονται για το γεγονός ότι το τελικό θύμα των πράξεών τους θα είναι η ελληνική δημοκρατία. Τον Φεβρουάριο, ο Νίκος Σαλάτας, γενικός γραμματέας της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, προειδοποίησε τη Βασιλική Θάνου, επικεφαλής του νομικού γραφείου του πρωθυπουργού, να μην εκφοβίσει τους δικαστές στην υπόθεση Novartis.

»Και ο προϊστάμενος του γραφείου τύπου του κ. Τσίπρα, Θανάσης Καρτερός, δημοσίευσε ένα άρθρο για την υπόθεσή μου που προκάλεσε τον

ελληνικό εμφύλιο πόλεμο από το 1946 έως το 1949. Η υπόθεση Novartis είναι το τελευταίο κεφάλαιο στην ιστορία μιας αποτυχημένης κυβέρνησης των δημαγωγών που προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν τη δημοκρατική κυριαρχία για να εγκαθιδρύσουν ένα λατινοαμερικανικού τύπου ανελεύθερο καθεστώς στην Ελλάδα. Δεν θα πρέπει να τους επιτρέψουμε να κερδίσουν».

Πραγματικό παραλήρημα το άρθρο του Αντώνη Σαμαρά στους Financial Times. Γραμμένο με χτυπητά αντικομμουνιστική γλώσσα, θυμίζει πόνημα της πρώιμης περιόδου του «ψυχρού πολέμου». Απορεί κανείς τι ακριβώς επιδιώκει ο πρώην πρωθυπουργός.

Να πείσει τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές ότι ο Τσίπρας είναι ένας... επικίνδυνος κομμουνιστής, που προσπαθεί να ξεθεμελιώσει την αστική δημοκρατία στην Ελλάδα και να κλείσει στη φυλακή τους πολιτικούς του αντιπάλους; Θα γελάσουν και τα ντουβάρια στις καγκελίες και τα προεδρικά μέγαλα, όπου ο Τσίπρας γίνεται δεκτός ως ένας «ρεαλιστής αριστερός» που έγινε το καλύτερο παιδί της Ευρώπης.

Πρέπει να βρίσκεται σε μεγάλη απελπισία ο Σαμαράς για να ξεφτιλίζεται έτσι διεθνώς. Μάλλον είχε ανεκπλήρωτες φιλοδοξίες και αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι θα παραμείνουν ανεκπλήρωτες. Γι' αυτό και κινείται με απελπισία.

Το μακελειό του Αφρίν

Μπορεί ο Ερντογάν να κατηγορεί το ΝΑΤΟ γιατί δεν του παρέχει τη βοήθεια που θα ήθελε, όμως η αλήθεια είναι ότι συνεχίζει την αιματηρή του προέλαση στο συριακό Κουρδιστάν χωρίς κανένα πρόβλημα από τις μεγάλες δυνάμεις. Η πολιορκία του Αφρίν από τις τουρκικές δυνάμεις, με τη συμμαχία αρκετών χιλιάδων μαχητών του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (από 15 μέχρι 25 χιλιάδες αναφέρουν τα ειδησεογραφικά πρακτορεία), έχει αρχίσει να γίνεται ασφυκτική. Τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, ίσως οι τουρκικές δυνάμεις να έχουν μπει στην πόλη που ήδη βομβαρδίζεται ανηλεώς, έχει μείνει χωρίς νερό, βρίσκεται αντιμέτωπη με ελλείψεις στα τρόφιμα και με σοβαρά προβλήματα στις τηλεπικοινωνίες.

Γράφει ο δημοσιογράφος του βρετανικού Independent Πάτρικ Κόκμπορν, σε άρθρο με τίτλο «Ενώ ο κόσμος κοιτάζει αλλού, οι πολίτες στο Αφρίν σφαγιάζονται»: «Υπάρχουν πολλά βίντεο και φωτογραφίες που πάρθηκαν από Κούρδους και μέλη των τουρκικών δυνάμεων στο Αφρίν, που δείχνουν τα βομβαρδισμένα σπίτια, τα κατακρεουργημένα πτώματα των σκοτωμένων παιδιών από τις εκρήξεις και άλλους χτυπημένους Κούρδους πολίτες. Μια τρομακτική σέλφι που πάρθηκε από έναν στρατιώτη τον δείχνει να κοιτά την κάμερα ενώ πίσω από τον δεξί του ώμο βρίσκεται το καμένο αυτοκίνητο ενός πολίτη, ο οποίος κάθεται καμένος στη θέση του οδηγού, με τα δόντια του να πετάγονται έξω και το υπόλοιπο σώμα του μαύρο. Αν οποιεσδήποτε από αυτές τις φωτογραφίες προέρχονταν από την Ανατολική Γκούτα, θα γίνονταν πρώτη είδηση σε κάθε δελτίο ειδήσεων της τηλεόρασης

και θα κυριαρχούσαν στα πρωτοσέλιδα. Ο Νίκι Χάλεϊ, ο αμερικάνος πρεσβευτής στον ΟΗΕ, θα κρατούσε αυτές τις φωτογραφίες των νεκρών και των παιδιών που ψυχωραγόσαν. Αλλά εφόσον αυτά τα γεγονότα συμβαίνουν στο Αφρίν και όχι στην Ανατολική Γκούτα, στην ίδια χώρα αλλά 200 μίλια μακριά, περνούν σχεδόν απαρατήρητα τόσο από τα μίντια όσο κι από τους ξένους πολιτικούς. Το Αφρίν βρίσκεται στα πρόθυρα μιας τραγωδίας που θα μπορούσε να είναι το ίδιο μεγάλη ή χειρότερη από αυτά που είδαμε στην Ανατολική Γκούτα σήμερα ή το ανατολικό Χαλέπι το 2016... Η μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ των δύο περιπτώσεων, είναι ότι οι ακρότητες της Δαμασκού δημοσιεύονται από τα μίντια ανά τον κόσμο, ενώ στην περίπτωση των Κούρδων θεωρούνται ανάξιες σχολιασμού».

Οι Κούρδοι μπορεί να μάχονται σθεναρά και να έχουν καταφέρει να δυσκολέψουν την προέλαση των τούρκικων

στρατευμάτων και του Ελεύθερου Συριακού Στρατού που μάχεται στο πλευρό τους, όμως αυτό δε σημαίνει ότι θα νικήσουν κιόλας. Σ' αυτό το μακελειό, που μέχρι στιγμής έχει κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 220 αμάχους (άλλοι 600 έχουν τραυματιστεί), οι τουρκικές δυνάμεις είναι πιο ισχυρές και έχουν περισσότερες πιθανότητες να νικήσουν. Θα είναι φυσικά μία πύρρειος νίκη, αφού δε θα είναι δυνατόν να αφανίσουν την αντίσταση των Κούρδων. Μένει να δούμε πώς θα αντιδράσουν οι Κούρδοι έχοντας δεχτεί μία γερή σφαλιάρα από τους αμερικάνους «συμμάχους» τους. Θα εξακολουθήσουν να ζητούν την αμερικάνικη βοήθεια; Πάντως, οι «αμερικάνοι φίλοι» τώρα ξεκινούν να συζητούν με την Τουρκία για το θέμα, όπως αποκάλυψε στη συνέντευξη Τύπου της Παρασκευής 9 Μάρτη ο εκπρόσωπος Τύπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, μένοντας στις εκκλήσεις για αποκλιμάκωση της βίας!

Ας καθαρίσουμε την πόλη από το ρατσισμό!

Ας καθαρίσουμε την πόλη από το ρατσισμό! Με αυτό το σύνθημα και αρκετά παρόμοια («Φλωρεντία κατά του φασισμού», «Φλωρεντία λίκνο της Αναγέννησης, απέναντι στη βαρβαρότητα παραμένουμε ενωμένοι»), γύρω στους δέκα χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν το περασμένο Σάββατο σε αντιρατσιστική διαδήλωση στη Φλωρεντία, διαμαρτυρόμενοι για την εν ψυχρώ δολοφονία ενός 54χρονου πλανόδιου μικροπωλητή από τη Σενεγάλη, που ζούσε στην Ιταλία τα τελευταία 20 χρόνια. Η δολοφονία έγινε την προηγούμενη Δευτέρα και δράστης ήταν ένας ιταλός συνταξιούχος. Ο συνταξιούχος φέρεται να ήθελε να αυτοκτονήσει, αλλά τελικά γύρισε το όπλο

του στον σενεγαλέζο μικροπωλητή. Η αστυνομία θεωρεί ότι δεν υπήρξαν ρατσιστικά κίνητρα στην πράξη του!

Στη διαδήλωση συμμετείχε ακόμα και ο δήμαρχος της Φλωρεντίας Ντάριο Ναρντέλα. Ορισμένοι διαδηλωτές όμως δεν του χαρίστηκαν, αναγράφοντας στα πανό τους το σύνθημα «Ναρντέλα, η πραγματική κατάντια είσαι εσύ, ας καθαρίσουμε την πόλη από το ρατσισμό». Ο Ναρντέλα είχε κατακρίνει μέσω tweet (που έχει γίνει πλέον της μόδας για τους πολιτικούς που ακολουθούν το παράδειγμα του Τραμπ) τη βίαιη διαμαρτυρία κάποιων Σενεγαλέζων μετά τη δολοφονία, που έσπασαν γλάστρες και κατέστρεψαν παρτέρια λουλουδιών (τόση βία πια!), παρά το γεγονός ότι η κοινότητα των Σενεγαλέζων μάζεψε χρήματα για να επιδιορθώσει τις ζημιές που προκλήθηκαν, μαζί με τα χρήματα που μαζεύτηκαν για τη σύζυγο και την κόρη του 54χρονου μικροπωλητή.

Σε μια εποχή απόλυτης κοινωνικής νηνεμίας και κοινοβουλευτικού κρετινισμού, η ύπαρξη τέτοιων διαδηλώσεων αποτελεί ένα αισιόδοξο γεγονός. Όμως, αυτό δε φτάνει, όσο το πάνω χέρι το έχουν οι καθεστωτικές δυνάμεις που δεν έχουν κανένα πρόβλημα να συμμετάσχουν σε τέτοιες διαδηλώσεις. Το επόμενο βήμα θα είναι επαναστατικό, αλλιώς ο ρατσισμός θα επικρατεί υπό καθεστωτική προστασία.

Μέρκελ: τραυματισμένη, αλλά σώα

Ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ ήταν η τελευταία απώλεια της γερμανικής πολιτικής κάστας, λίγο πριν ο νέος «μεγάλος συνασπισμός» της Μέρκελ πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Ο άνθρωπος που έδειξε στον Μάρτιν Σουλτς την πόρτα της εξόδου, για να μπορέσει να διατηρήσει το υπουργείο Εξωτερικών, είδε τους βαρόνους του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος να του δείχνουν με τη σειρά του την ίδια

πόρτα. Υπουργός Εξωτερικών ορίστηκε ο Χάικο Μας.

Όμως και η Μέρκελ δε γλίτωσε τις γρατζουνιές. Στην ψηφοφορία για την επανεκλογή της πήρε 364 ψήφους επί 692 ψηφισάντων, μόλις 9 πάνω από το απαραίτητο όριο της απόλυτης πλειοψηφίας και 35 λιγότερους από το άθροισμα των ψήφων που έχει στη Βουλή ο κυβερνητικός συνασπισμός CDU-CSU-SPD. Όλοι προέξο-

φλούν ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που δεν την ψήφισαν προέρχεται από το ίδιο της το κόμμα και δη από τη δεξιά του πτέρυγα.

Μικρό το κακό για την καγκελάρια που ξεκινώντας την τέταρτη θητεία της «πέταξε» στο Παρίσι, παρέα με τον σοσιαλδημοκράτη αντικαγκελάριο και υπουργό Οικονομικών Ολαφ Σολτς για συζητήσεις με τον Μακρόν.

Πίστη στον κατακτητή ζητούν οι σιωνιστές

Η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε νόμο που δίνει τη δυνατότητα στο υπουργείο Εσωτερικών να αφαιρεί την άδεια διαμονής από οποιονδήποτε παλαιστίνιο κάτοικο της Ανατολικής Ιερουσαλήμ με την κατηγορία της «παραβίασης της πίστης» του προς το Ισραήλ.

Με βάση τον νόμο αφαίρεσης της άδειας διαμονής, ο καταδικασμένος στο παρελθόν για απάτες και δωροδοκία, ισραηλινός υπουργός Εσωτερικών, Αριέ Ντερί, αρχηγός του υπερορθόδοξου εβραϊκού κόμματος Σας, θα μπορεί να αφαιρεί την άδεια διαμονής στην Ανατολική Ιερουσαλήμ από όσους Παλαιστίνιους κρίνει ότι αποτελούν απειλή για την ασφάλεια του Ισραήλ. Δηλαδή, από όσους σχετίζονται με οποιονδήποτε τρόπο με τις οργανώσεις της Αντίστασης.

Οι Παλαιστίνιοι της Ανατολικής Ιερουσαλήμ έχουν άδεια μόνιμης διαμονής στην πόλη και προσωρινά ιορδανικά διαβατήρια που τα χρησιμοποιούν για ταξίδια σε χώρες του εξωτερικού. Ουσιαστικά, ζουν χωρίς ιθαγένεια, κολλημένοι σε ένα νομικό κενό. Δεν έχουν ισραηλινή, ιορδανική, παλαιστινιακή ή κάποια άλλη ιθαγένεια. Οι σιωνιστές τους αντιμετωπίζουν όπως αντιμετωπίζουν τους μετανάστες που βρίσκονται στο Ισραήλ. Ο νέος νόμος κάνει ακόμα χειρότερες τις συνθήκες διαβίωσης των 420.000 Παλαιστίνιων της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, ενώ όποιος Παλαιστίνιος της Ανατολικής Ιερουσαλήμ έχει ζητήσει για κάποιο καιρό στο εξωτερικό ή στη Δυτική Οχθη κινδυνεύει να του αφαιρεθεί το δικαίωμα να επιστρέψει στην πόλη. Από το 1967, όταν ξεκίνησε η ισραηλινή κατοχή της πόλης, οι σιωνιστές έχουν αφαιρέσει την άδεια διαμονής στην πόλη σε περισσότερους από 14.000 Παλαιστίνιους.

Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, η Ανατολική Ιερουσαλήμ θεωρείται κατεχόμενο έδαφος, όπως η Δυτική Οχθη και η Λωρίδα της Γάζας, ενώ οι παλαιστίνιοι κάτοικοί της θεωρούνται προστατευόμενος πληθυσμός. Γι' αυτόν τον λόγο, είναι παράνομο το Ισραήλ να απαιτεί από αυτούς πίστη στον κατακτητή προκειμένου να μην τους διώξει από την πόλη. Σε πρόσφατη έκθεσή της, η αμερικάνικη ΜΚΟ Human Rights Watch δηλώνει ότι η αφαίρεση της άδειας διαμονής από τους παλαιστίνιους κατοίκους της πόλης για οποιονδήποτε λόγο συνιστά ακόμα και έγκλημα πολέμου σύμφωνα με τη συνθήκη του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

Ο νόμος έρχεται να προστεθεί στη συνεχή επέκταση των δεκάδων εβραϊκών εποικισμών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Στόχος είναι η σταδιακή εκδίωξη του παλαιστινιακού πληθυσμού της πόλης και της μεταβολής των πληθυσμιακών συσχετισμών, ώστε αφενός να αποκλείσει μελλοντικά τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ και αφετέρου να την προσαρτήσσει σαν κατεχόμενο παλαιστινιακό έδαφος, χωρίς μεγάλες αντιδράσεις από την πλευρά των Παλαιστίνιων. Η απόφαση Τραμπ για μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ συνιστά βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

Φουντώνουν οι φήμες για αντικατάσταση του Αμπάς

Η πρόσφατη επιδείνωση της υγείας του Μαχμούντ Αμπάς φουντώνει τις φήμες για αντικατάστασή του στην ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής. Το γεγονός αυτό προκαλεί εκνευρισμό στους σιωνιστές που εκτιμούν ότι η αντικατάσταση του Αμπάς ενδεχομένως να τους στερήσει από έναν τόσο υπάκουο συνεργάτη σε θέματα ασφαλείας και καταστολής του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης.

Τα ονόματα που ακούγονται μέχρι στιγμής είναι του στρατηγού Ματζίντ Φαράτζ, επικεφαλής της Γενικής Υπηρεσίας Πληροφοριών της Παλαιστινιακής Αρχής, και του πρώην πρωθυπουργού και υπουργού Οικονομίας της ΠΑ Σαλάμ Φαγιάντ. Και οι δύο έχουν αποδειχτεί πιστοί συνεργάτες των σιωνιστών και έχουν τις ευλογίες των Αμερικάνων, αλλά δε χαίρουν καμιάς εκτίμησης από τον παλαιστινιακό λαό για τους λόγους που προαναφέρθηκαν. Ο μόνος που είναι λαοφίλης και θα μπορούσε να διαδεχτεί τον Αμπάς στην ηγεσία της ΠΑ είναι ο Μαρουάν Μπαργούθι που βρίσκεται στις ισραηλινές φυλακές, κάτι που δεν πρόκειται να δεχτούν οι σιωνιστές.

Από την πλευρά της, η Χαμάς δήλωσε μέσω των εκπροσώπων της ότι δεν πρόκειται να δεχτεί άλλον εκτός από τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο Αζίζ Ντουβαϊκ, όπως προβλέπεται και από την παλαιστινιακή νομοθεσία.

Η διαδικασία μεταβίβασης της εξουσίας στη Γάζα από τη Χαμάς στην ΠΑ έχει παγώσει εδώ και πολλούς μήνες, λόγω της άρνησης της Χαμάς να αποδεχτεί τον εκβιαστικό όρο του Αμπάς και να διαλύσει το ένοπλο σκέλος της. Η αναμενόμενη απόσυρση του Αμπάς από την ΠΑ γεννάει ελπίδες στην ηγεσία της Χαμάς ότι η διαδικασία θα ξεπαγώσει και παράλληλα θα λυθεί το ζήτημα των χιλιάδων απλήρωτων υπαλλήλων που διόρισε η Χαμάς κατά τη διάρκεια της δεκάχρονης διακυβέρνησής της, που αυτή τη στιγμή εκκρεμεί και αποτελεί σημείο τριβής μεταξύ Χαμάς και Αμπάς, αφού η ΠΑ τους απολύει μαζικά στη νέα διακυβέρνηση αντικαθιστώντας τους με πρόσωπα της εμπιστοσύνης της.

στο ψαχνό

Η κορυφή του παγόβουνου

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εισβολή του Σαββίδη στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας με το κουμπούρι στη ζώνη, σε κοινή θέα για να καταλάβουν όλοι «ποιος κάνει κουμάντο», επέφερε ισχυρό πλήγμα στο ιδεολόγημα του «ηθικού πλεονεκτήματος», το τελευταίο καταφύγιο των μνημονιακά προσαρμοσθέντων ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ο,τι και να πουν τώρα, όσες αποστάσεις κι αν προσπαθήσουν να κρατήσουν, όποια διαδικασία «κάθαρσης» κι αν σκαρφιστούν, η πεποίθηση ότι ο Σαββίδης είναι «δικός τους» είναι εδραία στις συνειδήσεις των απλών λαϊκών ανθρώπων.

Δεν έχει σημασία αν ο Σαββίδης προηγούμενα ήταν με τους Σαμαροβενιζέλους. Σημασία έχει ότι τώρα «ήταν» μ' αυτούς. Αυτοί προσπαθούσαν να του σβήσουν το πρόστιμο της ΣΕΚΑΠ, αυτοί «ξεχνούσαν» κάτι λαθρεμπορικά τίγκα στις κούτες με τσιγάρα, αυτοί έβαλαν λυτούς και δεμένους για να αποχαρκτηρίσουν για λογαριασμό του ένα δάσος χαλεπίου πεύκης στο μαγευτικό Παλιούρι της Χαλκιδικής (γράφουμε στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου τα τελευταία νέα απ' αυτό το σκάνδαλο), αυτοί τον «έσπρωχναν» να πάρει κανάλι και εφημερίδες που λιβανίζουν από το πρωί μέχρι το βράδυ τον Τσίπρα και τους υπουργούς του.

Στην περίπτωση του Σαββίδη, οι Τσιπροκαμμένοι είναι εκτεθειμένοι απ' όλες τις μπάντες και θα πληρώσουν το πολιτικό κόστος. Δεν το σώνουν με τίποτα. Θα ήταν, όμως, λάθος να περιορίσουμε το ζήτημα στον Σαββίδη. Τα ίδια έχουν κάνει με τον Μελισσανίδη. Και με τον Μαρινάκη παλαιότερα, πριν να έρθουν τούμπα οι σχέσεις τους.

Και θα ήταν ακόμα μεγαλύτερο λάθος αν περιορίσουμε το ζήτημα σ' αυτό που ονομάζουμε διαπλοκή. Δηλαδή, στις σχέσεις της σημερινής κυβέρνησης (των κυβερνήσεων γενικά) με κάποιους καπιταλιστές που έχουν δύναμη επιρροής των πολιτικών συσχετισμών, επειδή έχουν στην κατοχή τους ΜΜΕ ή ποδοσφαιρικές ομάδες με μεγάλη μάζα οπαδών ή μηχανισμούς επιρροής των ΜΜΕ (όπως ο Μελισσανίδης τον ΟΠΑΠ).

Η λεγόμενη διαπλοκή είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Το παγόβουνο είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός, η οικονομική του λειτουργία, τα κοινωνικά της αποτελέσματα και η σχέση του με το πολιτικό εποικοδόμημα της αστικής δημοκρατίας και τις κυβερνήσεις που διαχειρίζονται αυτό το πολιτικό οικοδόμημα, διαθέτοντας την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Αν δε θέσουμε τη λεγόμενη διαπλοκή σ' αυτό το πλαίσιο, το πλαίσιο της λειτουργίας του καπιταλισμού, θα πέσουμε στην παγίδα του συστήματος, που μιλά για «έντιμους» και «ανέντιμους» πολιτικούς, για «έντιμους» και «διαπλεκόμενους» καπιταλιστές, για «μιζαδόρική» και «υγιή» επιχειρηματικότητα και τα παρόμοια, κρύβοντας την πραγματικότητα της ληστρικής ουσίας του καπιταλισμού και του στυγνού ταξικού διαχωρισμού που επιφέρει.

Η περίοδος της κρίσης, η περίοδος των Μνημονίων, στη διάρκεια της οποίας μια σειρά κυβερνήσεις, όλων των κοινοβουλευτικών αποχρώσεων, προώθησαν με την ίδια αποφασιστικότητα την πιο βίαιη, σαρωτική, καθολική συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού, καταδικάζοντας το προλεταριάτο και τον υπόλοιπο εργαζόμενο λαό σ' ένα καθεστώς κινεζοποίησης, είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα για να μάθουμε να ξεχωρίζουμε το παγόβουνο από την κορυφή του.

KONTRES

Ο Νovός

Το τρίτο μέρος της τριλογίας «Ο Νovός», του Φράνσις Φορντ Κόπολα, ξεκινά με μια τελετή βράβευσης του ντον Κορλεόνη από το Βατικανό. Στην τελετή παρευρίσκεται «όλος ο καλός ο κόσμος». Μετά, βλέπουμε το παζάρι ανάμεσα στον ντον και τον καρδινάλιο-εκπρόσωπο του Βατικανού. «Ο καλός ο κόσμος» απουσιάζει. Παρευρίσκονται μόνο ο ντον, ο καρδινάλιος και οι νομικοί τους σύμβουλοι.

Την 1η Ιούνη του 2017, στην αίθουσα τελετών του ΑΠΘ, είχαμε μια πραγματική και όχι κινηματογραφική τελετή. Ήταν εκεί «όλος ο καλός ο κόσμος»: ο μητροπολίτης Ανθιμος, που τέλεσε τον αγιασμό, οι υφυπουργοί Αμνατιδής (ΣΥΡΙΖΑ), Κόλλια-Τσαρουχά και Ζουράρις (ΑΝΕΛ), βουλευτές, ο δήμαρχος Μπουτάρης κ.ά. Η εκδήλωση τελούσε «υπό την Αιγίδα της Α.Ε. του Προέδρου της Δημοκρατίας, Κυρίου Προκοπίου Παυλόπουλου». Όλοι αυτοί συγκεντρώθηκαν για να δώσουν «το εναρκτήριο λάκτισμα λειτουργίας της Επάνωμης Εδρας Ποντιακών Σπουδών στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ», η οποία «θα λειτουργήσει με την υποστήριξη του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος "Ιβάν Σαββίδη"»! «Το Φιλανθρωπικό Ιδρυμα Ιβάν Σαββίδη, με αυτή τη χορηγία, αναβιώνει μια παλιά ελληνική συνήθεια στήριξης του Σχολείου που εδράζεται στην ακλόνητη πίστη της ελληνικής κοινωνίας στο "Εκ Παιδείας Αρξασθαι." Δηλώνει, έτσι, το Ιδρυμα την εμπιστοσύνη του στην εκπαίδευση και το μέλλον των νέων μας», είπε στον χαιρετισμό του ο πρόεδρος του ΑΠΘ Μήτσας.

Κάθε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις είναι ασφαλώς... συμπτωματική. Αλλωστε, ο Κόπολα έφτιαξε μια... φανταστική τριλογία. Γι' αυτό και έδειξε και το παρασκήνιο που στην ελληνική περίπτωση δεν το είδαμε (στην πραγματική ζωή ποτέ δε φαίνεται - άλλωστε τι παρασκήνιο θα ήταν άμα γινόταν σε κοινή θέα).

ΥΓ. Η εφημερίδα μας, σχολιάζοντας την αηδιαστική φέεστα του ΑΠΘ, έγραφε στο φύλλο της 17ης Ιούνη του 2017: «Επί ΣΥΡΙΖΑ όλ' αυτά. Του κόμματος που υποτίθεται πως ομνύει στη δημόσια εκπαίδευση. Ένας καπιταλιστής, που ενέσχυε

ως κομήτης στην ελληνική πιάτσα εδώ και μερικά χρόνια, χτίζει τα ερείσματά του στη Βόρεια Ελλάδα, με την αμέριστη βοήθεια των Σαμαροβενιζέλων προηγούμενων, των Τσιπροκαμμένων τώρα. Πάτησε πόδι και στο δεύτερο μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας, χτίζοντας μεθοδικά το προφίλ του "εθνικού ευεργέτη", το οποίο του είναι απαραίτητο για να προωθήσει τις μπιζνες του».

Να τον χαιρόνται

Λόρδος Μπάιρον, Ζιλ Ντασέν, Ζακλίν ντε Ρομιγί... Ιβάν Σαββίδη. Οι μόνοι που πολιτογραφήθηκαν Έλληνες με τιμητική πολιτογράφηση. Οι συγκρίσεις ανάμεσα στα πρόσωπα είναι προφανείς. Ο τελευταίος των τιμητικών πολιτογραφηθέντων πολιτογραφήθηκε τον Γενάρη του 2013, με προεδρικό διάταγμα που εισηγήθηκε ο αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών Χαράλαμπος Αθανασίου και υπέγραψε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας. Το σκεπτικό, όπως αποτυπώνεται στο ΦΕΚ 56Β/16.1.2013, στηρίζεται «στο γεγονός ότι ο ομογενής αλλοδαπός Ιβάν Σαββίδη προσέφερε εξαιρετικές υπηρεσίες στην Ελλάδα, καθώς προώθησε τη διατήρηση της ελληνικής συνειδήσης και του ελληνικού ιδεώδους στον χώρο των ομογενών μας στη Ρωσία και τις χώρες της Πρώην Σοβιετικής Ενωσης, συνέβαλε στην ενδυνάμωση της απανταχού ορθοδοξίας και επέδειξε πλούσιο φιλανθρωπικό και πολιτιστικό έργο και ενεργό συμμετοχή και συνδρομή στη ζωή της σύγχρονης Ελλάδας».

Οι Σαμαροβενιζέλοι τον πολιτογράφησαν Έλληνα με τιμητική πολιτογράφηση και άρχισαν τις μπιζνες μαζί του, οι Τσιπροκαμμένοι τον κληρονόμησαν και συνέχισαν τις μπιζνες. Δε βλέπουμε τίποτα περίεργο σ' αυτή τη σκυταλοδρομία.

Αγάπες...

«Ενόψει της επικείμενης συνάντησής του με τον Πρωθυπουργό, καλωσορίζουμε τον Στ. Θεοδωράκη στις θέσεις των ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ και ειδικά στην πρόταση

του Προέδρου μας Πάνου Καμμένου για σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας. Ο κ. Καμμένος από την πρώτη στιγμή της ίδρυσης του Κινήματός μας είχε προτείνει τη δημιουργία υπό τον Πρωθυπουργό Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας για τον σχεδιασμό Εθνικής στρατηγικής και τη διαχείριση κρίσεων. Θα ήταν

Στίβεν Χόκινγκ

Η στήλη δεν είναι σε θέση να αξιολογήσει το επιστημονικό έργο του Στίβεν Χόκινγκ, που πέθανε την περασμένη Τρίτη στα 76 του χρόνια. Θα σημειώσει μόνο δύο στοιχεία.

Πρώτο, την ενεργή συμπάθεια που έδειξε ο Χόκινγκ προς τον παλαιστινιακό λαό, που έφτασε μέχρι το μπιζκοτάζ ενός συνεδρίου το 2013. Αν και αρχικά είχε δεχτεί την πρόσκληση του τότε προέδρου του Ισραήλ Σιμόν Πέρες να είναι κεντρικός ομιλητής στο συνέδριο «Αντιμετωπίζοντας το Αύριο», στο οποίο θα συμμετείχαν διασημότητες της αστικής πολιτικής, όπως ο Κλίντον και ο Μπλερ, πείστηκε από παλαιστίνιους συναδέλφους του να απόσχει και έδωσε την άδεια του στη Βρετανική Επιτροπή για τα Πανεπιστήμια της Παλαιστίνης να εκδώσει ανακοίνωση που ανέφερε ότι «πήρε την ανεξάρτητη απόφαση να τηρήσει το μπιζκοτάζ με βάση τις γνώσεις του για την κατάσταση στην Παλαιστίνη και την ομόφωνη συμβουλή των ακαδημαϊκών επαφών που διατηρεί εκεί».

Δεύτερο, τον επιστημονικά συνεπή αθεϊσμό του, που δε δίσταζε να τον εκφράζει δημόσια. Δε χρειάζεται να τον εκφράζει ο θεός για να ερμηνευτεί το σύμπαν, έγραφε στο βιβλίο του «Το Μεγάλο Σχέδιο». Φτύνοντας κατάμουτρα πολλούς συναδέλφους του, που υποτάσσουν την επιστήμη στις πολιτικές σκοπιμότητες, έγραφε: «Θεωρώ τον εγκέφαλο ένα κομπιούτερ που θα σταματήσει να δουλεύει, όταν τα μέρη του χαλάσουν. Δεν υπάρχει παράδεισος ή μεταθανάτια ζωή για τους χαλασμένους κομπιούτερ. Αυτό είναι ένα παραμύθι για τους ανθρώπους που φοβούνται το σκοτάδι».

προς το συμφέρον της Πατρίδας μας ο Στ. Θεοδωράκης να μην εκμεταλλεύεται τα ευαίσθητα εθνικά θέματα για την εξυπηρέτηση μικροκομματικών και ιδιοτελών σκοπιμοτήτων».

Εμάς, γιατί αυτή η δήλωση της εκπροσώπου Τύπου των ANEΛ μας φαίνεται περισσότερο ως έκφραση ενόχλησης με αποδέκτη τον Τσίπρα; Δεν είναι και δύσκολη η εξήγηση. Αν ο Θεοδωράκης κάνει μικροκομματικά παιχνίδια και εξυπηρετεί ιδιοτελείς σκοπιμότητες, γιατί τον δέχτηκε ο Τσίπρας; Κι αν ο τελευταίος βρήκε ενδιαφέρουσα την πρόταση Θεοδωράκη για σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, γιατί δεν έδειξε το ίδιο ενδιαφέρον για την πρόταση που έχει κάνει ο Καμμένος από συστάσεως ANEΛ, όπως λέει η κυρα-Μανταλένα; Η ενόχληση είναι προφανής και -πέραν όλων των άλλων- εξηγείται και από την... αγάπη με την οποία υποδέχτηκαν οι συριζαίοι τη θέση του Καμμένου ότι οι δύο κρατούμενοι στην Τουρκία στρατιωτικοί είναι όμηροι.

Παράλληλα

Ο Κουβέλης πήγε στην Ορεσιτιάδα και συναντήθηκε με τους γονείς των δύο στρατιωτικών που είναι κρατούμενοι στην Τουρκία. Δεν πήγε μόνος του, αλλά συνοδευόμενος από τον αρχηγό του ΓΕΣ Αλκιβιάδη Στεφανή. Θυμίζουμε ότι πριν από μερικές μέρες ήταν ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ ναύαρχος Αποστολάκης που συναντήθηκε στο γραφείο του στο Πεντάγωνο με τον αμερικανό πρέσβη Τζ. Πάιατ, την ίδια ώρα που ο Καμμένος, δυο ορόφους χαμηλότερα, τραπέζωνε κάτι απόστρατους. Είναι φανερό, ακόμα και στο επίπεδο των συμβολισμών, ότι το Μαξίμου στήνει ένα παράλληλο σύστημα, διαμηνύοντας μ' αυτόν τον τρόπο ότι ο Καμμένος είναι... συμβολικός υπουργός. Και ο Κουβέλης αποδεικνύεται κατάλληλος γι' αυτόν τον ρόλο. Οχι μόνο λόγω εμπειρίας, όχι μόνο λόγω των... φιλικών αισθημάτων που τρέφει για τον Καμμένο, αλλά γιατί είναι αποφασισμένος να μην αφήσει ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία που του έδωσε (έστω και την τελευταία στιγμή) ο Τσίπρας.

Κιτρινιές

Ξεσπάθωσε ο Βαξεβάνης κατά των καπιταλιστών που παίζουν τα παιχνίδια τους με όπλα τις ποδοσφαιρικές ομάδες. Και... δε χαρίστηκε σε κανέναν: «Επί δεκαετίες ο Γιώργος Βαρδινογιάννης έμπαινε στα γήπεδα με το πιστόλι. Τον κατέγραφαν οι φωτογραφίες όταν το τράβαγε, αλλά κανένας δεν τολμούσε να πιάσει το όνομά του επί ματαίω. Ο Βγενόπουλος άδειαζε Τράπεζες αλλά ήταν Πρόεδρος. Ο Γιάννης Αλαφούζος έδειχνε κάθε μέρα ένα μισητό πρόσωπο Μαρίας Αντουανέτας αλλά αντιστάθμιζε την εικόνα του με την λαοφιλία του ποδοσφαίρου. Ο Μελισσανίδης έκλεινε δουλειές με τις ευλογίες του Σαμαρά αλλά στο μυαλό των ηλίθιων κάποιοι επιβουλεύονταν και αυτόν τον Πρόεδρο. Και φτάσαμε στο σημείο, ο Μαρινάκης να πρέπει να απολογηθεί γιατί μια εταιρεία του φαίνεται να χρηματοδοτεί τα παλικάρια του Νοοr 1, αλλά να υπάρχουν άνθρωποι που λένε πως δεν πρέπει να απολογηθεί γιατί χτυπιέται η ομάδα. Ο Λάσκαρης του μπασκετικού Άρη και συνεταιίρος της Μαρέβας εμφανίζεται να ξεπλένει μαύρο χρήμα αλλά μην ακουμπάτε τον Πρόεδρο. Χθες ο Ιβάν Σαββίδης, ένας επιχειρηματίας που το 2012 πήρε τον ΠΑΟΚ και το Μακεδονία Παλλάς και το 2013 της ΣΕΚΑΠ (και αυτός επί Σαμαρά), επέλεξε να εισβάλει με το κουμπούρι στο γήπεδο. Και υπάρχουν δημοσιογράφοι και πολίτες που λένε είναι λογικό να γίνει».

Εχουμε άφθονο Σαμαρά, λίγο Κούλη (μέσω Μαρέβας) και καθόλου ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Σαν να μην ήταν ο Φλαμπουράρης που έκλεινε «ντιλ» με τον Μελισσανίδη και το κράτησε μέχρι το τέλος κάνοντας σημεία και τέρατα στις δημόσιες υπηρεσίες. Σαν να μην ήταν ο ίδιος ο Τσίπρας που ανέλαβε να στηρίξει τη (ν)τροπολογία για το πρόστιμο στη ΣΕΚΑΠ του Σαββίδη, σαν να μην ήταν ο Παππάς που υποδεχόταν στο Μαξίμου τον Μαρινάκη την περίοδο με τις τηλεοπτικές άδειες, σαν να μην είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που πιέζει να γίνουν οι παρανομίες στο Παλιούρι της Χαλκιδικής προς όφελος του Σαββίδη.

Αγραμματοσύνη

«Αναφέρομαι στις μονάδες της Μεγαλόπολης και της Φλώρινας – ο **Μελίτης Ι** που είναι υπαρκτή μονάδα και μια άδεια που είναι ο **Μελίτης ΙΙ**». Δεν είναι μόνο ο Καμμένος με τους υδρόγονάνθρακες που έγιναν «υδατάνθρακες» και τα... θαυμασία ελληνικά με τα οποία μας... βομβαρδίζει. Το εντός εισαγωγικών απόσπασμα ανήκει στον (και πανεπιστημιακό καθηγητή!) Γιώργο Σταθάκη.

Δεν υπάρχει, βέβαια, κανένας «Μελίτης» (λέξη που ενδεχομένως θα προερχόταν από το μέλι). Υπάρχει η Μελίτη, ένα ολαβομακεδονικό χωριό, στα όρια του οποίου έχει κατασκευαστεί μια λιγνιτική μονάδα και σχεδιάζεται να κατασκευαστεί μία ακόμα. Μελίτη Ι και Μελίτη ΙΙ ονομάζονται οι συγκεκριμένες λιγνιτικές μονάδες. Αλλά τι τον νοιάζει τον Σταθάκη η σωστή ονομασία; Δική του δουλειά είναι να τις ξεπουλήσει... όπως κι αν ονομάζονται.

ΥΓ. Το «μαργαριτάρι» το αλιεύσαμε από Δελτίο Τύπου του υπουργείου, με το οποίο έγιναν γνωστά «βασικά σημεία της συζήτησης» του υπουργού με τη δημοσιογράφο Β. Κεχαγιά στο Ρ/Σ «247». Οι άνθρωποι του Γραφείου Τύπου είναι... ασορτί με τον πολιτικό τους προϊστάμενο. Γι' αυτό αδυνατούν να διορθώσουν -εκ των υστέρων έστω- τα «μαργαριτάρια» του.

Λυμφατική η ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού

Στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2017 προβλεπόταν ανάπτυξη (αύξηση του ΑΕΠ) κατά 2,7%. Η πρόβλεψη αυτή ήταν τότε (τέλη του 2016 και αρχές του 2017) το βαρύ πυροβολικό της κυβερνητικής προπαγάνδας. Παρά την αύξηση του τουρισμού, η υπεραισιόδοξη πρόβλεψη δεν επαληθεύτηκε. Το φθινόπωρο, με το προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού του 2018, η πρόβλεψη «προσγειώθηκε» στο 1,8%. Παρά ταύτα, οι συριζαίοι εξακολουθούσαν να σκορπούν αισιοδοξία. Ο Τσακαλώτος έβαζε στοίχημα ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πέσει κάτω από 1,8%, ενώ ο Τσίπρας διαβεβαίωνε ότι το τελικό ποσοστό θα έχει 2 μπροστά.

Εκλείσε η χρονιά, ήρθαν τα πρώτα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και το αποτέλεσμα «έκατσε» στο 1,4%. Λίγο πάνω από το μισό της αρχικής πρόβλεψης. Φυσικά, δε σχολιάστηκε. Δε βολεύουν τα σχόλια πάνω σε αφηγήματα που καταρρέουν και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ούτε το 2018 ξεκίνησε τόσο αισιόδοξα. Στοιχεία για την πορεία του ΑΕΠ δεν υπάρχουν ακόμα, όμως η βιομηχανική παραγωγή αντί να εκτινάσσεται, όπως λέει το κυβερνητικό παραμύθι, ασθμαίνει. Η ΕΛΣΤΑΤ ανακοίνωσε ότι ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής του μηνός Ιανουαρίου 2018 παρουσίασε μείωση της τάξης του 1,7%, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο δείκτη του Ιανουαρίου 2017, έναντι αύξησης 7,1% που σημειώθηκε κατά

την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2017 με το 2016.

Παρά ταύτα, υπάρχει ανάπτυξη. Αυτό μας λέει η κυβερνητική προπαγάνδα. Μόνο που αυτή η ανάπτυξη -λέμε εμείς- είναι και θα εξακολουθήσει να είναι λυμφατική. Αδύναμη, αναμικτή, με μικρές εξάρσεις και υφέσεις, χωρίς να αποκλείεται μια νέα περίοδος σχετικά μακράς ύφεσης, καθώς οι ευρωπαϊκές οικονομίες του μονοπωλιακού καπιταλισμού, που επηρεάζουν καθοριστικά τον ελληνικό καπιταλισμό, κλείνουν σιγά-σιγά τον κύκλο της σχετικής ανάπτυξης και όλοι περιμένουν τον κύκλο της ύφεσης.

Όμως, η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων το έχει βρει το κόλπο. Δεν μιλά για το ΑΕΠ, μιλά για τα «πρωτογενή πλεονάσματα». Γι' αυτό το τεχνητό λογιστικό μέγεθος που έχει μετατραπεί σε λαιμητόμο που καρατομεί κοινωνικές δαπάνες και εργατικά δικαιώματα. Γι' αυτό το τεχνητό λογιστικό μέγεθος που δεν αποτυπώνει την πορεία της καπιταλιστικής οικονομίας, αλλά τη δυνατότητα του κράτους -μέσω των δημόσιων οικονομικών- να εξασφαλίζει κάθε χρόνο ένα επιπλέον ποσό για την εξυπηρέτηση του χρέους-θηλιά. Και βέβαια, αυτή η εξασφάλιση δεν μπορεί να γίνει χωρίς χαράτσια, χωρίς πετσοκόμματα συντάξεων και μισθών, χωρίς υπερφορολόγηση ακόμα και των χαμηλότερων εισοδημάτων, χωρίς μετατροπή των κοινωνικών δαπανών σε ένα σύνολο φιλανθρωπικού τύπου επιδομάτων.

Η θεωρία είναι γνωστή από παλιά: «πρώτα πρέπει να μεγαλώσει η πίτα και μετά να δούμε πώς θα τη μοιράσουμε». Ο Τσίπρας την επαναλαμβάνει... με δικά του λόγια: «πρέπει να παράξουμε πλούτο κι εμείς εγγυόμαστε ότι θα τον μοιράσουμε με κοινωνικά δίκαιο τρόπο». Ετσι, οι εργατικοί μισθοί και οι συντάξεις μετατρέπονται σε εξαρτήματα της πορείας του ελληνικού καπιταλισμού. Μας λένε ότι δεν πρέπει να εξαρτώνται από την αξία της εργατικής δύναμης, δηλαδή των μέσων συντήρησης της εργατικής οικογένειας, αλλά από την εξέλιξη του ΑΕΠ. Τα δεδομένα που διαμόρφωσε η κινεζοποίηση θεωρούνται η «νόμιμη» και «κοινωνικά δίκαιη» βάση, η οποία μπορεί να γνωρίσει μικρές μεταβολές προς τα πάνω, εξαρτώμενες αποκλειστικά από την πορεία του ΑΕΠ.

Ετσι, με δεδομένο και τον αναιμικό χαρακτήρα που θα έχει η όποια ανάπτυξη, η εργατική τάξη είναι ήδη καταδικασμένη σε μόνιμη κοινωνική εξαθλίωση.

Η Αλήθεια για τους Σλαβομακεδόνες
Ο ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

Να μη χάσουμε την ουσία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ωμα (Τετάρτη βράδυ). Δε γνωρίζουμε αν δόθηκε συνέχεια, όμως έγινε φανερό ότι αυτή τη στιγμή οι σχέσεις Τσίπρα-Καμμένου βρίσκονται σε πολικές θερμοκρασίες. Ο Κουβέλης πήρε εντολή να αποδομήσει τον Καμμένο και το κάνει με μεγάλη του ευχαρίστηση (για ευνόητους λόγους). Και ο Θεοδωράκης κλήθηκε στο Μαξίμου για να σταλεί το μήνυμα ότι ο Τσίπρας έχει «ρεζέρβα» κι αν ο Καμμένος δε συμμορφωθεί, μπορεί να τον «τελειώσει».

Αυτά όμως αφορούν τον αέναο ανταγωνισμό ανάμεσα στα αστικά κόμματα και την αγαπημένη τους συνήθεια να προσπαθούν να εγκλωβίσουν τον λαό με τα λεγόμενα εθνικά θέματα. Σε τέτοιο θέμα ανήγαγαν και τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών από τις τουρκικές αρχές. Στην προπαγάνδα των αστικών ΜΜΕ και στον λόγο όλων ανεξαιρέτως των αστικών κομμάτων κυριαρχεί ο γνωστός εθνικιστικός μανιχαϊσμός: «εμείς και οι Τούρκοι», «τα παιδιά μας και ο Ερντογάν».

Γι' αυτό και πρέπει -πέρα από την αντίθεσή μας στον χυδαίο εθνικισμό- να στεκόμαστε στην ουσία, χρησιμοποιώντας ως όπλο μας την αλήθεια. Μια αλήθεια που παραμένει κα-

λά κρυμμένη πίσω από την κυρίαρχη προπαγάνδα. Εμείς το είπαμε από την πρώτη στιγμή. «Κάτι άλλο έτρεξε» στον Εβρο. Η γνώση της περιοχής και του τρόπου που λειτουργεί η στρατιωτική φύλαξη και από τις δυο πλευρές των συνόρων, σε συνδυασμό με τη «μασημένη» ανακοίνωση του ΓΕΣ, μας έκαναν καχύποπτους. Μέχρι που ήρθε η δημόσια ομολογία του Καμμένου στις Βρυξέλλες: «Είναι θέμα που απασχολεί και την ΕΕ. Οι δύο στρατιωτικοί έκαναν **περιπολία σε περιοχή όπου έχουμε παράνομη είσοδο προσφύγων και μεταναστών** και δράση διακινητών... **Ακολουθώντας συγκεκριμένα στίγματα, τα οποία κατ' αυτούς θα οδηγούσαν σε παράνομους διακινητές και μετανάστες που μπαίνουν στη χώρα από αυτό το σημείο, με αποτέλεσμα να περάσουν στο τουρκικό έδαφος για λίγα μέτρα** και εκεί συνελήφθησαν. Είναι θέμα που αφορά και τη σχέση ΕΕ-Τουρκίας».

Σε «σαφάρι» με θηράματα μετανάστες και πρόσφυγες συμμετείχαν οι δύο στρατιωτικοί, εκτελώντας σχέδιο της κυβέρνησης, προφανώς. Οσοι συμμετέχουν στο «εθνικό μέτωπο» (έστω και με πινελιές διαφοροποίησης) αυτό το βάρβαρο κυνήγι ανθρώπων υποστηρίζουν.

Να τελειώσει ο εφιάλτης της Ηριάννας και του Περικλή

Την ερχόμενη Τετάρτη, 21 Μάρτη, θα διεξαχθεί στο Πενταμελές Εφετείο Κακουρημάτων η κατ' έφεση δίκη της Ηριάννας Β.Λ. και του Περικλή Μ. Δυο νέων που βιώνουν έναν καφκικό εφιάλτη, καθώς έχουν φυλακιστεί από τον Ιούνιο του 2017, έχοντας καταδικαστεί σε κάθειρξη 13 ετών. Δύο αιτήσεις αποφυλάκισής τους απορρίφθηκαν, σε μια προφανή επίδειξη κατασταλτικής υστερίας από τον δικαστικό μηχανισμό.

Όλη η χώρα γνωρίζει πια ότι Ηριάννα και Περικλής υπήρξαν θύματα μιας σκευωρίας που έστησαν οι σκοτεινοί εγκέφαλοι της Αντιτρομοκρατικής. Δεν υπήρχε τίποτα σε βάρος τους. Ακόμα και το «δείγμα DNA» που υποτίθεται ότι βρέθηκε σε κάποια «ορφανά» όπλα, θαμμένα κάπου στου Ζωγράφου, ήταν απ' αυτά που καμιά σοβαρή υπηρεσία στον κόσμο δε δέχεται να εξετάσει και να αξιολογήσει. Σκάρωσαν τον όρο «μερικό γενετικό προφίλ», για να περιγράψουν κάτι που δεν μπορεί να ονομαστεί «γενετικό προφίλ», αφού δεν ταυτίζονται και οι 16 γενετικοί τόποι και τα αλληλόμορφα.

Κι όμως, όχι μόνο καταδικάστηκαν, αλλά δεν τους δόθηκε ούτε το δικαίωμα να παραμείνουν εκτός φυλακής μέχρι την εκδίκαση της έφεσής τους. Τιμωρήθηκαν με τον πιο σκληρό τρόπο λόγω των σχέσεών τους με τον Κ. Παπαδόπουλο (σύντροφός του η Ηριάννα, συγγάτοικός του ο Περικλής), που η Αντιτρομοκρατική είχε παραπέμψει σαν μέλος της ΣΠΦ, αλλά αθωώθηκε πανηγυρικά από το τρομοδικείο.

«Εφυγε» ο Χρήστος Πολίτης

Τα ξημερώματα της περασμένης Δευτέρας (11.3.2018) έφυγε ξαφνικά και αναπάντεχα από τη ζωή, πριν προλάβει να «πατήσει» τα 40 χρόνια, ο Χρήστος Πολίτης, αναρχικός αγωνιστής, μέλος της Ταξικής Αντεπίθεσης. Τον γνωρίσαμε και συμπορευτήκαμε μαζί του στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό και σε άλλες κινητοποιήσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος.

Στους συντρόφους του και στους οικείους του εκφράζουμε τα πιο ειλικρινή μας συλλυπητήρια και τους ευχόμαστε καλή δύναμη. Ξέρουμε καλά πόσο οδυνηρή είναι η απώλεια ενός δικού σου ανθρώπου σε τόσο νεαρή ηλικία.

Το δίδυμο Δημόπουλος-Μπαριτάκη

Βάλθηκε να καταστρέψει τη Λίμνη Στυμφαλία

Τον Αύγουστο του 2017, το δίδυμο Δημόπουλος (Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροπεριβάλλοντος) - Μπαριτάκη (Γενική Γραμματέας Περιβάλλοντος) του υπουργείου Περιβάλλοντος, παραβιάζοντας ωμά τη νομιμότητα, ενέκρινε, χωρίς να έχει δικαίωμα, το κόψιμο 150 στρεμμάτων καλαμιώνων στην ιστορική Λίμνη Στυμφαλία, που είναι κληρονομή και ως Καταφύγιο Αγρίας Ζώης (ΚΑΖ).

Η εικόνα της Λίμνης μετά απ' αυτό το πετσόκομμα των καλαμιώνων είναι αποκαρυστική. Με βάση τις φωτογραφίες, εκτιμούμε ότι κόπηκαν περισσότερα από 150 στρέμματα. Σίγουρα προκλήθηκε μεγάλη ζημία στη λίμνη, ως Καταφύγιο Αγρίας Ζώης.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, το δίδυμο Δημόπουλος-Μπαριτάκη δεν είχε το δικαίωμα να εκδώσει αυτή την απόφαση, καθώς και οποιαδήποτε άλλη απόφαση. Μιλώντας γενικά, σύμφωνα με το Διοικητικό Δίκαιο, να είναι νόμιμη μια απόφαση από μια Διεύθυνση πρέπει αυτή να έχει την αρμοδιότητα. Παραπέρα, πρέπει να υπάρχει εισήγητής και προϊστάμενοι Τμήματος, Διεύθυνσης και Γενικής Διεύθυνσης.

Αρμόδια για να εκδώσει άδεια έρευνας είναι η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών. Αυτή τη Διεύθυνση ο Κ. Δημόπουλος, σύμφωνα με δήλωσή του σε εμάς, την έβαλε σε μαύρη λίστα. Έτσι, από εδώ και πέρα δε θα εκδίδονται άδειες έρευνας σε ΚΑΖ.

Αυτό που ζητάει ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς δεν είναι άδεια έρευνας, αλλά άδεια για άμεση επέμβαση. Αυτές τις άδειες τις δίνει μόνο η Α.Δ.Δ. Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου), μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Δασών (εν προκειμένω της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου).

Αυτό που ζητάει ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς είναι άδεια για πετσόκομμα εκατοντάδων στρεμμάτων καλαμιώνων, για τη συγέντρωση βιομάζας που θα χρησιμοποιηθεί για παραγωγή πέλετ. Αυτή όμως η επέμβαση, με βάση τον νόμο 3937/2011 για την βιοποικιλότητα, απαγορεύεται «διά ροπαλό» στα ΚΑΖ.

Γεράσιμος Λιόντος

Στο τελικό στάδιο το κυβερνητικό σχέδιο για το ξεπάτωμα του σαραντάχρονου πευκοδάσους στο Παλιούρι

Η εισβολή του κουμπουροφόρου Ιβάν Σαββίδη στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου της Τούμπας κυριάρχησε στην πολιτική επικαιρότητα των ημερών. Οχι άδικα, φυσικά. Όμως, όπως συμβαίνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, ξεχελίζει η υποκρισία. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων προσπαθεί να αποποιηθεί τον στενό εναγκαλισμό της με τον ρώσο «εθνικό ευεργέτη», ριχόνοντας τις ευθύνες στους προηγούμενους, οι προηγούμενοι την πέφτουν στην κυβέρνηση κρύβοντας τις δικές τους «πομπές», οι επιχειρηματικοί αντίπαλοι του Σαββίδη βρήκαν την ευκαιρία για να του κόψουν τα πόδια και αυτός, αφού ζήτησε μια υποκριτική συγγνώμη, αναχώρησε για τη Ρωσία, προκειμένου να συσχεφτεί με τους «συνεταίρους» του, αυτούς των οποίων τα κεφάλαια διαχειρίζεται.

Τα γεγονότα της Τούμπας, όσα προηγήθηκαν και όσα ακολούθησαν, εστιασμένα αυστηρά στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, αφήνουν στη σκοτεινή πλευρά άλλα σκάνδαλα, όπως είναι για παράδειγμα η προσπάθεια να αποχαρκτηριστεί ένα σαραντάχρονο δάσος χαλεπίου πεύκης του Παλιούρι Χαλκιδικής, σε έκταση που έχει αγοράσει «μπιρ παρά» από το ΤΑΙ-ΠΕΔ εταιρία του Σαββίδη. Το σκανδαλώδες σχέδιο βρίσκεται στην τελική φάση του.

Την υπόθεση αυτή οι Τσιπροκαμμένοι την κληρονόμησαν από τους Σαμαροβενζέλους (όπως κληρονόμησαν και τον Σαββίδη). Και δεν έχουν κανένα πρόβλημα να τη συνεχίσουν, «τοις κείνου ρήμασι πεπθόμενοι».

Στις 7 Μάη του 2014, οι Σαμαροβενζέλοι πούλησαν -μέσω της ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ- σε εταιρία του Σαββίδη το εγκαταλειμμένο ΕΞΕΝΙΑ στο Παλιούρι Χαλκιδικής, που βρέθηκαν σε μια έκταση 320 στρεμμάτων δίπλα στη θάλασσα. Στην έκταση αυτή υπάρχει και ένα πευκοδάσος, 40 χρόνων, έκτασης 125.44 στρεμμάτων. Για ολόκληρο αυτό το ακίνητο η εταιρία του Σαββίδη πλήρωσε το εξουτελιστικό ποσό των 14 εκατομμυρίων ευρώ.

Το ΤΑΙΠΕΔ πούλησε στην εταιρία του Σαββίδη αυτό το φιλέτο «μπιρ παρά» και ταυτόχρονα έβαλε λυτούς και δεμένους με στόχο να αποχαρκτηριστεί το πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων δίπλα στη θάλασσα, προκειμένου να χτιστούν σ' αυτό πολυτελείς βίλες, όπως προβλέπει το επιχειρηματικό σχέδιο του Σαββίδη. Ο τι ξεκίνησε επί Σαμαροβενζέλων συνεχίστηκε επί Τσιπροκαμμένων. Οι περιβαλλοντικά «ευαίσθητοι» συριζαίοι πέταξαν κάθε αναστολή και δεν έχουν τέτοιου είδους «κρίσεις συνειδήσεων».

Οι πιέσεις εντάθηκαν μέσα στο 2017, με στόχο να υποκύψουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες του Δασαρχείου Κασσάνδρας και της Διεύθυνσης Δασών Χαλκιδικής και ν' αποφασίσουν ότι το πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων είναι... γεωργική έκταση! «Μπροστινίω» στις πιέσεις, για λογαριασμό της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος και του υπουργείου Επικρατείας Φλαμινούραρη, ήταν ο Γενικός Διευθυντής Δασών του υπουργείου Περιβάλλοντος και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος.

Οι υπηρεσιακοί παράγοντες του Δα-

σαρχείου Κασσάνδρας -προς τιμήν τους, γιατί υπερασπίθηκαν τον δασικό πλούτο της χώρας -δεν υποχώρησαν και γνωμάτευσαν ότι η έκταση των 125.44 στρεμμάτων είναι πευκοδάσος 40 χρόνων με ποσοστό κάλυψης 100%. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα: «Φέρουν δασική βλάβωση Χαλεπίου Πεύκης με υποροφω αείφυλλον πλατύφυλλον με ποσοστό κάλυψης και στον θεωρημένο δασικό χάρτη αναγράφονται ως ΑΔ (άλλης μορφής το 1945, Δάσος σήμερα) για τις οποίες θεωρούμε ότι **οι επεμβάσεις εντός ορίσμων θα πρέπει να γίνουν με βάση τους περιρισμούς** του άρθρου 49 του Ν 998/1979 όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του Ν. 4280/2014».

Με αυτή τη γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας συμφωνήσαν οι προϊστάμενοι της Διεύθυνσης Δασών Χαλκιδικής, οι επιχειρηματικοί αντίπαλοι και Επιτεώρησης Δασών (ΔΣΕΔ) και της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων (ΓΔΔΑΥ) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης (ΑΔΜΘ). Αυτή η στάση δεν άρεσε στο ΤΑΙΠΕΔ. Στις 20 Μάρτη του 2017, έστειλε έγγραφο στη Διεύθυνση Συντονισμού και Επιτεώρησης Δασών της ΑΔΜΑ και ζήτησε ανοιχτά να μεσολαβήσει για να αναθεωρηθεί η γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας. Ιδού απόσπασμα απ' αυτό το προκλητικό έγγραφο: «Κατόπιν των ανωτέρω και **για λόγους επίσεσης της διαδικασίας διαβούλευσης** θα παρακαλούσαμε όπως σε συνεργασία και με το Δασαρχείο Κασσάνδρας προβείτε σε αναθεώρηση των θέσεων, όπως διατυπώνονται στο υπ' αριθμ. 291/06.02.2017 έγγραφό τους».

Το αναφερόμενο έγγραφο είναι η γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας. Το ΤΑΙΠΕΔ «καίγοντας» και ζητούσε από τον προϊστάμενο της ΔΣΕΔ να συναντήσει στον αποχαρκτηρισμό και στην καταστροφή του πευκοδάσους για λόγους επίσεσης.

Στις 27 Μάρτη του 2017, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιτεώρησης απάντησε και επανέλαβε τη συμφωνία του με τη γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας. Παραθέτουμε το συμπέρασμα του προϊσταμένου: «Για τα άνω τμήματα (Ε12, Ε13, Ε14, Ε15, Ε16, Ε17), (σ.σ. πρόκειται για το πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων), **συμφωνούμε με την άποψη του Δασαρχείου Κασσάνδρας**, ότι πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 49 του Ν. 998/79, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του Ν. 4280/2014».

Στη συνέχεια, στις 12 Απριλίου του 2017, ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων έστειλε στην Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος τη Γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας, ενημέρωνε τον προϊστάμενο της ότι συμφωνεί μ' αυτή (επικαλούμενος απόφαση του πρώην αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Καρανίδη) και κατέληγε ότι πρέπει αυτή η Διεύθυνση να γνωμοδοτήσει για την ΜΠΕ. Όπως έχουμε γράψει, συντάχθηκε της συγκεκριμένης απόφασης του Τσιρώνη ήταν υπηρεσιακοί παράγοντας αυτής της Διεύθυνσης, ενώ μ' αυτό το έγγραφο είχε συμφωνήσει και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης. Παραθέτουμε, για μια ακόμα φορά, απόσπασμα από την απόφαση Τσιρώνη, γιατί δικαιώνεται ο Δασάρχης

Κασσάνδρας ως προς τη γνωμοδότησή του (291/06.02.2017), που συντάχθηκε μετά από νέα Πράξη Χαρακτηρισμού: «Για τους ίδιους λόγους, μετά την παροδο μακρού χρόνου από την έκδοση πράξεως χαρακτηρισμού ορισμένης έκτασης, ως μη δασικής, **δεν αποκλείεται η έκδοση από το αρμόδιο όργανο πράξεως με την οποία η έκταση αυτή κηρύσσεται αναδασωτέα, εφόσον διαπιστώνεται αιτιολογημένα ότι επιγενομένος η αρχικός μη δασική έκταση απέκτησε δασική μορφή».**

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος Α. Καπετανίου κράτησε το έγγραφο αυτό για 36 ολόκληρες ημέρες, ασκώντας παρελκυστική τακτική, γιατί δεν ήθελε να γνωμοδοτήσει για την ΜΠΕ. Δεν ήθελε να γνωμοδοτήσει γιατί θα έπρεπε να υποχρεώσει την εταιρία του Σαββίδη να στείλει τα σχέδια για το πόσα τετραγωνικά ήθελε να οικοδομήσει στο δάσος των 125.44 στρεμμάτων. Αν όμως η εταιρία έστελνε τα σχέδια, εμμέσως πλην σαφώς θα αναγνώριζε την έκταση των 125.44 στρεμμάτων ως δάσος, πράγμα που η εταιρία ήθελε να το αποφύγει.

Ήταν τέτοιο το θράσος του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, που στο απαντητικό του έγγραφο, στις 18 Μάη του 2017, εγκλώυσε το Δασαρχείο Κασσάνδρας για δήθεν ασάφειες στη γνωμοδότησή του! Αν ο εν λόγω προϊστάμενος ήθελε να γνωμοδοτήσει, θα έπρεπε να ζητήσει από την εταιρία του Σαββίδη τα πλήρη σχέδια για το τι θα οικοδομούσε στο δάσος των 125.44 στρεμμάτων και με την ενέργειά του αυτή θα σφράγιζε τη γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας για τον δασικό χαρακτήρα του πευκοδάσους.

Αυταρχισμός, πρόκληση, γελιοδότηση...

Ενάμιση μήνα χρειάστηκε ο εισαγγελέας πρωτοδικών Νικόλαος Σ. Φιστόπουλος για να συγγράψει -εν είδει νομικής πραγματείας- τη μεζονά πρόταση (έτσι τη λένε στα νομικά) μιας απόφασης, με την οποία ανακαλεί μια προηγούμενη δική του απόφαση! Εννιά πυκνογραμμένες σελίδες, γεμάτες νομικούς συλλογισμούς και παραπομπές στη θεωρία και για μια πεί να μας πεί τα σχετικά με το δικαίωμα του εισαγγελέα να παραγγέλλει στις δημόσιες υπηρεσίες να χορηγούν σε πολίτες δημόσια έγγραφα που αρνούνται να τους χορηγήσουν.

Μετά τη μεζονά πρόταση, έχουμε σε μια σελίδα την ελάσσονα: ο δημοσιονομικός «Κόντρας» Γεράσιμος Λιόντος ζήτησε την έκδοση εισαγγελικής παραγγελίας προς την ΑΑΔΕ (Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων) «για την χορήγηση στατιστικών στοιχείων για το υπόλοιπο της βεβαιωμένης οφειλής των τηλεοπτικών σταθμών προς το Ελληνικό Δημόσιο από τον φόρο τηλεοπτικών δικαιωμάτων (20%)». Η αίτηση έγινε εν μέρει δεκτή και εκδόθηκε (από τον εισαγγελέα Φιστόπουλο) παραγγελία προς την ΑΑΔΕ για τη χορήγηση βεβαίωσης για το συνολικό ποσό των οφειλών, χωρίς εξειδικευμένη αναφορά σε κάθε εταιρία (αυτό ζητούσαμε κι εμείς, ευθύς εξ αρχής, για να μην εφαρσαστούν το απόρρητο των ατομικών δεδομένων). Αφού πήρε την παραγγελία, η ΑΑΔΕ πρόβαλε αντιρρήσεις και υπέβαλε αίτηση ανάκλησης. Και ο εισαγγελέας **έκανε δεκτή την αίτηση ανάκλησης**, «καθώς με την εκδοθείσα παραγγελία παρέχεται η εντύπωση, ότι την ιδιότητα του οφειλέτη φέρουν όλοι οι εκμεταλλευόμενοι τηλεοπτικό σταθμό, ενώ τούτο μπορεί να μην είναι ακριβές για κάθε νομικό πρόσωπο ή άτομο!»

Και δεν το σκέφτηκε αυτό από την αρχή ο κ. Φιστόπουλος; Το κατάλαβε όταν του το «πενθήμισαν» η ΑΑΔΕ; Το επιχείρημα είναι εξοριστικό γελίο. Θα αρκούσε να θυμίσουμε ότι συχνά-πυκνά δίνονται στη δημοσιότητα από το Δημόσιο συγκεκριμένα στοιχεία για οφειλές φυσικών ή νομικών προσώπων. Στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει το επιχείρημα ότι μπαίνουν στο ίδιο ταυοτικόβλή συνεπείς και ασυνεπείς δεδοόμενοι. Πέρα από τον γενικό κανόνα, όμως, υπάρχει το γεγονός ότι η **ΑΑΔΕ έδωσε στον υπουργό Παπάη στοιχεία για τις συνολικές οφειλές των καναλαρχών και ο Παπάης τα κατέθεσε στη Βουλή**. Τα σχετικά στοιχεία, που προέκυψαν μετά την έκδοση της εισαγγελικής παραγγελίας, τα γνώριζε ο εισαγγελέας. Του τα έγραφε καταθέσει εμείς με συμπληρωματικό έγγραφο μας. Αναγκάστηκε (άγνωστο μέσα από ποια διαδικασία) να εκδώσει αυτή την προκλητική ανάκληση. Ο ναός νοείτω...

Αυτό δεν το ήθελε ο προϊστάμενος γιατί εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία, κατόπιν υπουργικής εντολής, ότι δεν πρέπει να επικυρωθεί η γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας.

Γιατί η ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ πρόκειται να καταθέσει αντιρρήσεις, όταν θα αναρτηθεί ο δασικός χάρτης που περιλαμβάνει και την περιοχή του Παλιουρίου, και δεν πρέπει να υπάρχει, με κάθε θυσία, γνωμοδότηση από τη Διεύθυνσή του, γιατί θα δυσκολέψει την Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων να αποχαρκτηρίσει το πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων.

Στις 8 Ιούλιου του 2017, ο Δασάρχης Κασσάνδρας έστειλε στην εταιρία του Σαββίδη (PREMIUM RESORT DEVELOPMENT ΑΕ Εκμετάλλευσης Ακινήτων και Τουριστικών Επιχειρήσεων) έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 11150. Στο έγγραφο αυτό, ο Δασάρχης αφού θύμισε αρχικά τη γνωμοδότησή του 291/06.02.2017 καταλήγει: «Επιπλέον **θα πρέπει για την χορήγηση έγκρισης επέμβασης επί των ανωτέρω εκτάσεων** να προσκομιστεί έκθεση τουριστικής αξιοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 2 του Ν. 998/79 όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του Ν. 4280/2014».

Στις 23 Ιούλιου του 2017, η εταιρία του Σαββίδη, σε απάντηση του εγγράφου του Δασάρχη Κασσάνδρας, έστειλε δικό της έγγραφο με τίτλο: «Α/Δεδομένα Δόμησης-Προτεινόμενες από τη μελέτη, κτιριακές εγκαταστάσεις εντός των περιοχών ΑΔ». Με το έγγραφο της αυτό η εταιρία, εμμέσως πλην σαφώς, αποδεχόταν τη γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας για τον δασικό χαρακτήρα του πευκοδάσους. Είχε όμως το θράσος

Δεν ήθελε, γιατί είχε μάθει ότι στις 21 Ιούλιου του 2017 η ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ είχε υποβάλει στη Διεύθυνση Δασών Χαλκιδικής, με αριθμό πρωτοκόλλου 53695, **αντιρρήσεις κατά του δασικού χαρακτήρα του πευκοδάσους** των 125.44 στρεμμάτων, προκειμένου η Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων του δασικού χάρτη που περιλαμβάνει το πευκοδάσος να το αποχαρκτηρίσει. Μπορούσαμε να βρούμε αυτό το έγγραφο της ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ, στο οποίο θα αναφερθούμε παρακάτω. Για την άρνηση του προϊσταμένου να γνωμοδοτήσει παραθέτουμε απόσπασμα από το έγγραφο του στις 2 Αυγούστου του 2-17: «...Ελλείψει σχετικού αιτήματος επιτηρείται επέμβαση στο δάσος, που θα εξετάζονταν σύμφωνα με το άρθρο 49 του ν.998/79 ως ισχύει, δεν δύναται να γνωμοδοτήσουμε επ' αυτής της ΜΠΕ».

Εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι μπορεί να προβάλει έναν ψευδή ισχυρισμό ο προϊστάμενος Α. Καπετανίου, όμως δεν αμφισβητεί όμως ότι το πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων **είναι δάσος!**

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών και Αγροπεριβάλλοντος έστειλε το έγγραφο του στη συναρμόδια Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών, προσδοκώντας ότι θα εξετασθεί και αυτή η Διεύθυνση και θα γνωμοδοτήσει ότι... δεν μπορεί να γνωμοδοτήσει, λόγω έλλειψης αιτήματος από την εταιρία. Η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών δεν έπεσε στην παγίδα που της είχε στήσει και κάποιος σιτιγμή ο Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροπεριβάλλοντος Κ. Δημόπουλος της αφαίρεσε τον

φάκελο για την υπόθεση του Παλιουρίου. Τελικά, όμως, αναγκάστηκε να της επιστρέψει το φάκελο.

Η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών γνωμοδότησε τελικά στις 7 Νοέμβριου του 2017 (αριθμός πρωτοκόλλου 2100), συμφωνώντας με τη γνωμοδότηση της 27ης Ιούλιου του 2017 του Δασαρχείου Κασσάνδρας. Παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα: «Συνεπώς αλλάζουν τα δεδομένα και σύμφωνα με το ανωτέρω (10) σχετικό έγγραφο του Δασαρχείου (σ.σ. πρόκειται για τη γνωμοδότηση της 27ης Ιούλιου του 2017), **υπάρχει για την έκταση Ε12 υπέρβαση κάλυψης και δόμησης, ενώ για την έκταση Ε17 υπέρβαση δόμησης**».

Η Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών έστειλε τη γνωμοδότησή της, ως όφειλε, στη Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης. Στον προϊστάμενο αυτής της Διεύθυνσης, όμως, δεν άρεσε η γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών (πώς ν' άρεσει, αφού δε συμφωνούσε με τα καταστροφικά-περιβαλλοντοκτόνα σχέδια της εταιρίας του Σαββίδη;) και στις 23 Νοέμβριου του 2017 ζήτησε «δευκρινίσεις». Προφανώς ήθελε να αλλάξει η γνωμοδότηση, προκειμένου η Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων να μην έχει δεσμεύσεις, ώστε να αποχαρκτηρίσει το πευκοδάσος.

Τη «βρώμικη δουλειά» για να εξαφανιστεί η γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών ανέλαβε ο γενικός διευθυντής Κ. Δημόπουλος. Με έγγραφο του στις 28 Νοέμβριου του 2017 (αριθμός πρωτοκόλλου 961) γνωμοδότησε ότι κακώς έγινε Πράξη Χαρακτηρισμού για το πευκοδάσος και κατά συνέπεια δεν ισχύει τόσο η γνωμοδότηση του Δασαρχείου Κασσάνδρας στις 27 Ιούλιου του 2017 όσο και η γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών στις 7 Νοέμβριου του 2017. Έτσι, η Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων, που θα εξετάσει τις αντιρρήσεις της ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ, θα έχει μόνο το έγγραφο του Κ. Δημόπουλου της 28ης Νοέμβριου του 2017 και τις αντιρρήσεις της ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ. Ωραίο στήσιμο!

Στο έγγραφο των αντιρρήσεων της ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ σημειώνει ότι «οι αντιρρήσεις αφορούν αποκλειστικά στην αμφισβήτηση του χαρακτήρα των εμφανιζόμενων στο χάρτη εκτάσεων» και ισχυρίζεται ότι «η παραπάνω έκταση (σ.σ. το 40χρονο πευκοδάσος των 125.44 στρεμμάτων) είναι **ΜΗ ΔΑΣΙΚΗ/ΜΗ ΧΟΡΤΟΛΙΒΑΔΙΚΗ**».

Όπως λέει η παροιμία, «ο φόβος φυλάει τα έρμα». Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος και ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης έκριναν ότι τα δύο έγγραφα (οι αντιρρήσεις του ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ και το έγγραφο Δημόπουλου) δεν αρκούν για να βγάλει η οποιαδήποτε σύνθεση της Επιτροπής Εξέτασης Αντιρρήσεων απόφαση αποχαρκτηρισμού του πευκοδάσους των 125.44 στρεμμάτων από το Παλιούρι. Γι' αυτό, ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ι. Σβάρβας φρόντισε με την απόφαση να επιλεγούν τα κατάλληλα πρόσωπα, που θα αποφασίσουν σίγουρα τον αποχαρκτηρισμό του πευκοδάσους.

Γι' αυτό λέμε ότι το κυβερνητικό σχέδιο της Διεύθυνσης Δασών και Αγροπεριβάλλοντος Κ. Δημόπουλος της αφαίρεσε τον φάκελο για την υπόθεση του Παλιουρίου. Τελικά, όμως, αναγκάστηκε να της επιστρέψει το φάκελο.

year	descr_1	positita
2015	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	149238
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	124980
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	63360
2015	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	2040144
2015	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	9720
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	2885879
2015	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΛΙΝΟ Ε.Ε	24
2015	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	566632
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	1631648.8
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΛΙΝΟ Ε.Ε	73980
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	1117835
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΛΙΝΟ Ε.Ε	67289
2016	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	1164593
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	2351728
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΛΙΝΟ Ε.Ε	166785
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΑΓΕΛΑΔΙΟ Ε.Ε	1236994.4
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΛΙΝΟ Ε.Ε	8554
2017	ΛΕΥΚΟ ΤΥΡΙ ΠΡΟΒΕΙΟ Ε.Ε	148459

Στις 3 Μάρτη, σε άρθρο μας με τίτλο «Ασύδοτο το κύκλωμα ελληνοποίησης γαλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, εν γνώσει και με την κάλυψη της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης» γράφαμε ότι από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ μας δόθηκαν στις 16 Φλεβάρη κάποια στοιχεία για τις εισαγωγές γαλακτος, όμως δεν μας δόθηκαν στοιχεία για τις εισαγωγές λευκού τυριού. Στη γραπτή απάντησή που πήραμε αναφερόταν: «Η υπηρεσία μας **δεν τηρεί στοιχεία εισαγόμενων τελικών γαλακτοκομικών προϊόντων**, αλλά εισαγόμενων γαλακτοκομικών πρώτων υλών για περαιτέρω μεταποίηση σε γαλακτοκομικά προϊόντα ή και επιδόρπια με βάση το γάλα».

Δεν αναφέραμε τότε το όνομα του συντάκτη αυτής της απάντησης. Το συμπληρώσαμε τώρα. Την απάντησή μας είχε δώσει ο διευθυντής σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Αθ. Βλάχος, ο οποίος έκλινε το άβυσσος με τον πιο ευγενικό τρόπο: «Είμαστε στην διάθεσή σας για οποιαδήποτε περαιτέρω πληροφορία ή διευκρίνιση».

Η συγκεκριμένη απάντηση του διευθυντή συμβούλου δεν μας είχε πείσει, για το αν ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ έχει στοιχεία για τις εισαγωγές όχι μόνο λευκού τυριού, αλλά και για άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα. Έτσι, συνεχίσαμε την έρευνά μας, με αποτέλεσμα να μας δοθούν από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (νομότυπα και όχι άτυπα) στοιχεία για εισαγωγές λευκού τυριού από δύο εταιρίες. Δημοσιεύσαμε τον πίνακα για τις συνολικές εισαγωγές λευκού τυριού, χωρίς να δημοσιεύσουμε τα ονόματα των δύο αυτών επιχειρήσεων.

Τώρα δημοσιοποιούμε τον Πίνακα του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ που αναφέρει τις ποσότητες λευκού τυριού που εισήγαγαν οι δύο επιχειρήσεις, καθώς και τα ονόματά τους. Η πρώτη είναι εμπορική επιχείρηση και η δεύτερη γαλακτοκομική μονάδα.

Δημοσιεύουμε τον πίνακα προκειμένου ο διευθυντής σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Αθ. Βλάχος να υποχρεωθεί να δημοσιοποιήσει όλες τις πραγματικές εισαγωγές λευκού τυριού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων. Αρχικά, τόσο ο διευθυντής σύμβουλος όσο και υπηρεσιακοί

παράγοντες του πρώην ΕΛΟΓΑΚ ισχυρίζονται ότι δεν έχουν στοιχεία για το εισαγόμενο λευκό τυρί. Όταν όμως επισημόναμε στους υπηρεσιακούς παράγοντες, ότι χωρίς την ταγγραφή των εισαγωγών λευκού τυριού δεν μπορεί να γίνει πραγματικό ισοζύγιο, αναγκάστηκαν να μας δώσουν

τα στοιχεία που δημοσιοποιούμε.

Επιμένουμε να μας δώσουν στοιχεία από όλες τις επιχειρήσεις, εμπορικές και βιομηχανικές, και τις πραγματικές ποσότητες που εισάγουν. Μας απάντησαν, ότι έχουν στοιχεία για το λευκό τυρί μόνο όταν αυτό εισάγεται ως πρώτη ύλη, ενώ όταν εισάγεται ως τελικό προϊόν δεν έχουν στοιχεία. Εννοείται πως θα συνεχίσουμε την έρευνά μας, όχι μόνο για τις εισαγωγές λευκού τυριού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά και για τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους παραγωγής της φρέσκας και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων.

ΥΓ1. Ο διευθυντής σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Αθ. Βλάχος μας διαβεβαίωσε εγγράφως ότι η υπηρεσία του «δεν τηρεί στοιχεία εισαγόμενων τελικών γαλακτοκομικών προϊόντων». Όπως αποδεικνύεται, η υπηρεσία του τηρεί στοιχεία. Τι έχει να πει μετά απ' αυτή την αποκάλυψη; Δε γνωρίζει πραγματικά τι γίνεται στον Οργανισμό που διευθύνει ή μας έλεγε ψέματα για να καλύψει το πραγματικό γεγονός ότι ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δεν κάνει ουσιαστικούς ελέγχους με αποτέλεσμα να οργιάζει το κύκλωμα ελληνοποίησης γαλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων;

ΥΓ2. Σε Δελτίο Τύπου του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ στις 27-2-2018, προβάλλεται ο ισχυρισμός, ότι «δεν προκύπτει η ανάγκη χρήσης εισαγόμενου γαλακτος για την παραγωγή Π.Ο.Π. προϊόντων». Πρόκειται για προφανέστατη ψευδή ισχυρίση, όπως έχουμε αποδείξει με την έρευνά μας. Ο ψευδής αυτός ισχυρισμός προβάλλεται για να διασκεδάσει τη διασφαιρεία των φτωχών κτηνοτρόφων και να καλυφθεί το γεγονός ότι και η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων βαδίζει στην αντικτηνοτροφική πολιτική των προκατόχων της. Μια πολιτική που υπονομεύει και τα προϊόντα ΠΟΠ.

Τσίπρας

Συνεχιστής και όχι πολέμιος της ταξικής εκπαίδευσης

Σαν πολέμιος τη ταξικής εκπαίδευσης εμφανίστηκε ο Τσίπρας στη φιέστα για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΔΑ). Τα λόγια δεν κοστίζουν και οι συριζαίοι έχουν κάνει πλέον βίωμα και καθημερινή πρακτική τα ασύστολα ψεύδη. «Όλοι και όλες πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στη γνώση. Όλες και όλοι, ανεξαρτήτως εισοδήματος και κοινωνικής καταγωγής, οφείλουν να έχουν τις ίδιες δυνατότητες», δήλωσε ο Τσίπρας. Με τέτοιες διακηρύξεις, δανεισμένες υποκριτικά από το ιδεολογικό οπλοστάσιο της αριστεράς, προσπαθεί να κρύψει μια σκληρή πραγματικότητα για την οποία αυτός και η συγκυβέρνησή του είναι υπόλογοι, όπως και όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις που προηγήθηκαν.

Αξιοι συνεχιστές της συνεχούς εξαθλίωσης της εργαζόμενης κοινωνίας και της αφαίρεσης στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων και κοινωνικών αγαθών, με τις ευλογίες των ντόπιων και ξένων αφεντικών, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όχι μόνο αποδέχθηκαν την άθλια πραγματικότητα στη δημόσια Παιδεία, αλλά της έδωσαν και νέα φτερά.

Τα χιλιάδες σχολεία που έκλεισαν, τα τμήματα που καταργήθηκαν ή συγχωνεύθηκαν, τα λειτουργικά έξοδα που εξαυλώθηκαν, τα αποθεματικά των Πανεπιστημίων που φαγώθηκαν, το πέρασμα κομματίων της λειτουργίας της δημόσιας εκπαίδευσης σε χέρια ιδιωτών,

αποτελούν πλέον, με την εγγύηση και της συγκυβέρνησης, δεδομένα. Την ίδια στιγμή επιβλήθηκαν και σχεδιάζεται να επιβληθούν νέα μέτρα, που πλήττουν βαριά το δημόσιο σχολείο και Πανεπιστήμιο. Αναφέρουμε ενδεικτικά:

◆ Τη μη λειτουργία ολιγομελών τμημάτων των ΕΠΑΛ (οι μαθητές, παιδιά κατά κανόνα εργατών και φτωχών λαϊκών στρωμάτων, στερούνται το δικαίωμα να φοιτήσουν στην ειδικότητα που επιθυμούν).

◆ Τον «εξορθολογισμό» του διδακτικού προσωπικού, μέσω «ενοποίησης συναφών τομέων», που δίνουν νομιμοφάνεια στις αναθέσεις δεύτερων και τρίτων μαθημάτων.

◆ Τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου, που γίνονται και με τη βούλα πλέον παιδοφυλακτήρια. Με μείωση των ωρών της πρωινής ζώνης στο Δημοτικό, κατάργηση του υπεύθυνου δασκαλού για την απογευματινή ζώνη, τη διδασκαλία μαθημάτων ειδικότητας διαφορετικών ανά σχολείο ανάλογα με τις ώρες που περισσεύουν από την πρωινή λειτουργία του σχολείου, με την αυστηροποίηση

των προϋποθέσεων εγγραφής, την προαιρετική λειτουργία, την κατάργηση του ενιαίου των θέσεων των Νηπιαγωγών, με αποτέλεσμα την κατηγοριοποίησή τους και την υποβάθμιση του εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού τους ρόλου.

◆ Τη λειτουργία των σχολείων ειδικής αγωγής σχεδόν αποκλειστικά με αναπληρωτές.

◆ Την τραγική κατάσταση όσον αφορά στη στέγαση και στην υλικοτεχνική υποδομή. Τα στεγασμένα σχολεία σε προκάτ και μαγαζιά, σε πεπαλαιωμένα κτίρια είναι γεγονός. Εξ ου και οι καταλήψεις των μαθητών κάθε σχολική χρονιά, που διεκδικούν τα αυτονόητα δικαιώματά τους.

◆ Την ανυπαρξία μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών. Με τροπολογία ομολογείται ότι μόνιμοι διορισμοί δεν πρόκειται να γίνουν μέχρι και το 2019. Μόνο στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από το 2010 και εντεύθεν είχαμε 12.895 συνταξιοδοτήσεις, ενώ οι προσλήψεις ήταν μόλις 1.664. Από αυτές τις προσλήψεις, οι 1.379 έχουν γίνει το 2010 (στοιχεία αιρετού ΚΥΣΠΕ Φασφαλής). Τα σχολεία κρατούνται στη ζωή με τη δουλειά δεκάδων χιλιάδων αναπληρωτών (25.000 κατ'έτος), που στην ουσία παραμένουν όμηροι της Πολιτείας.

◆ Το ΠΔ 79 που εκδόθηκε αιφνιδιαστικά κατακαλόκαιρο. Με αυτό σφραγίζεται ο ανώτατος αριθμός μαθητών ανά τμήμα στους 25, ενώ προστίθεται ένα επιπλέον 10% (ειδικά στα τμήματα της Δευτεροβάθμιας). Καταστρατηγούνται τα όρια των σχολικών μονάδων και αποφεύγεται η δημιουργία νέων τμημάτων με τη διαχείριση των εγγραφών των μαθητών από τριμελή επιτροπή στο πλαίσιο κάθε Περιφερειακής Διεύθυνσης, που τους κατανέμει σε όμορα ή λιγότερο όμορα σχολεία. Το σχολείο της γειτονιάς γίνεται άπιαστο όνειρο για μερικές κατηγορίες παιδιών.

◆ Οσοονούπω αναμένεται το νέο νομοσχέδιο με τον απατηλό τίτλο «Δομές υποστήριξης εκπαιδευτικού έργου» (το σχέδιο έχει δοθεί στη δημοσιότητα), με το οποίο επανέρχεται η «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας και μέσω αυτής η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, με επιπτώσεις και στον εκπαιδευτικό, του οποίου η αξιολόγηση, μολονότι τώρα απορρίπτεται κατηγορηματικά, διαφαίνεται στην κορύφωση της διαδικασίας και αποτελεί σταθερή απαίτηση του ΟΟΣΑ και μνημονιακή δέσμευση (Μνημόνιο-3). Σύμφωνα με το προσχέδιο, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτοπούλου.

◆ Τη «μεταρρύθμιση» στο Λύκειο. Ενα νέο Λύκειο αυστηρά προσηλωμένο στην ειδικευση-ειδικά η τελευταία τάξη του- με τη Γ' Λυκείου-φροντιστήριο, πλήρως υποταγμένη στην προσπάθεια πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και ένα σύστημα πρόσβασης ισχυρών ταξικών φραγμών, με διπλές πανελλαδικές εξετάσεις περιέχει το προσχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Παιδείας. Αναμένεται το νομοσχέδιο.

Διατηρούνται οι δύο τύποι Λυκείου: το Γενικό και το Επαγγελματικό, το δεύτερο για τα παιδιά της εργατικής τάξης, των δυτικών προαστίων, της παραγκωνισμένης επαρχίας, που είναι σίγουρο ότι θα «τρομάζουν» από τους ανυπέρβλητους ταξικούς φραγμούς που υψώνονται με το «νέο Λύκειο» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

◆ Το Συμπληρωματικό Μνημόνιο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με το οποίο θεομοθετήθηκε η υποχρεωτική παρουσία των εκπαιδευτικών στα σχολεία για 30 ώρες την εβδομάδα. Συμφωνήθηκε επίσης νέος γύρος συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων (καθορίζονται τα κριτήρια και το χρονοδιάγραμμα για τη συγχώνευση σχολικών μονάδων, ξεκινώντας από την σχολική χρονιά 2018-19), όπως

επίσης η επανεξέταση «όλων σχετικών δεικτών» και η αξιολόγηση του νομοθετικού πλαισίου (νόμος Φίλη) για τις απολύσεις στην ιδιωτική εκπαίδευση.

◆ Το νόμο Γαβρόγλου για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Διατηρείται ατόφιος ο πυρήνας, το πνεύμα και η φιλοσοφία του νόμου Διαμαντοπούλου, αν και καταργούνται κάποιες ακραίες διατάξεις του, που στην πράξη συνάντησαν εμπόδια και δεν προχώρησαν (π.χ. Συμβούλια ιδρύματος, τα οποία αντικαταστάθηκαν από τα Περιφερειακά Συμβούλια, που έχουν τις αρμοδιότητες του επιχειρηματικού πανεπιστημίου).

Το Πανεπιστήμιο αναζητά πόρους από «τρίτους» για να επιβιώσει, νομιμοποιεί τα διδάκτρα (για την ώρα στα μεταπτυχιακά), έχει δεσμούς με επιχειρηματικά συμφέροντα, συμπορεύεται και συναρτάται με τις στρατηγικές που υιοθετούνται για τις καπιταλιστικές οικονομίες από τα αστικά κράτη, παρέχει πτυχία πολλών ταχυτήτων για κάθε «τσέπη», συμβάλλει στην απάτη της «διά βίου μάθησης», απαιτεί «τάξη και ασφάλεια» (εξ ου και η «κολοβή» και ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου, η διατήρηση της ηλεκτρονικής ψήφου).

Όλα τα παραπάνω, που πλήττουν με ιδιαίτερη σκληρότητα τη νεολαία της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που δεν έχει τρόπο διαφυγής, ο Τσίπρας, ο «σφοδρός πολέμιος» της ταξικής εκπαίδευσης τα αντιπαρέρχεται, λες και δεν τα υλοποιεί, λες και αφορούν κάποιους άλλους κυβερνώντες σε άλλον πλανήτη: «Και πάνω σε αυτά, όλες οι πληγές που άνοιξε η τραγική διαχείριση το προηγούμενο διάστημα, ιδίως τα χρόνια της κρίσης στο χώρο της εκπαίδευσης με την κατακόρυφη μείωση των προϋπολογισμών, σχεδόν, κατά 50%. Χωρίς καμία πρόβλεψη για την αναπλήρωση των αποχωρήσεων, με επιλεκτικές, εστιασμένες και πολλές φορές ταξικού χαρακτήρα απολύσεις, με σχεδόν ακατανόητες αναδιρθρώσεις. Με εμβληματικότερη, ίσως, το αλήστου μνήμης σχέδιο "Αθηνά", που δεν σεβάστηκε ούτε καν το όνομα της Θεάς της Σοφίας» (Τσίπρας, στη φιέστα για το ΠΔΑ).

◆ Ο πρωθυπουργός του 3ου και 4ου Μνημονίου, μίλησε για τον «βασικό άξονα της θεσμικής αναβάθμισης», που είναι «η εισαγωγή του Ενιαίου

Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας, μέσω της προώθησης συνεργειών μεταξύ Πανεπιστημίων, Τεχνολογικών Ερευνητικών Ιδρυμάτων και Ερευνητικών Κέντρων».

Ο Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας, με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη», η «ακόμα μεγαλύτερη ενοποίηση του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα» αποτελούν κατεύθυνση του ΟΟΣΑ. Η διαμόρφωσή του αποτελεί στόχο του τριετούς σχεδίου του υπουργείου Παιδείας. Πρόκειται για στρατηγική, που θα εξασφαλίσει μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι ελλείψεις σε υποδομές, υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό θα καλυφθούν με αλληλοκαλύψεις, ενώ θα έχουμε και μείωση του αριθμού των φοιτητών (στο επόμενο διάστημα).

Στο πλαίσιο αυτό, εντάσσεται και η δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και οι «συγχωνεύσεις-συνέργειες-συνεργασίες» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, που θα ανακοινωθούν το επόμενο διάστημα.

Τώρα, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πραγματοποιούν μια άλλη «ανωτατοποίηση», διαφορετική από αυτήν του παρελθόντος, όταν τα ΤΕΙ συλλήβδην βαφτίστηκαν ΑΤΕΙ. Ο σκοπός είναι να μειωθούν σημαντικά τα Τμήματα που προκύπτουν από τις συγχωνεύσεις (στο ΠΔΑ από 42 γίνονται 26) και ανωτατοποιούνται και να υποβιβαστούν όσα δεν αξιολογηθούν «θετικά» σε διειστικές σπουδές, που θα χορηγούν αντίστοιχα «πτυχία». Αυτό βαφτίζεται φιλεκπαιδευτική πολιτική με αταξικό πρόσημο.

◆ Τα διετή προγράμματα σπουδών, που θεσμοθετήθηκαν με το νόμο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, είναι, κατά τον Τσίπρα, ένας νέος «πρωτοποριακός ρόλος» για το εν λόγω Πανεπιστήμιο, αλλά και για όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα:

«Στα ΑΕΙ θα μπορούν να λειτουργούν Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, ακαδημαϊκές μονάδες εντός των ιδρυμάτων, που παρέχουν διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης για αποφοίτων των Επαγγελματικών Λυκείων».

Προγράμματα τα οποία θα είναι δωρεάν για όσους θελήσουν να τα παρακολουθήσουν... Σκοπεύουν να παρέχουν επαγγελματική εκπαίδευση σε νέους ανθρώπους σε ελκυστικά προγράμματα και να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες της οικονομίας αξιοποιώντας την πανθομολογούμενη τεχνολογία και το κύρος των ΑΕΙ της χώρας.

Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος θα απονέμονται διπλώματα επιπέδου 5 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων».

Η συγκυβέρνηση εκδικείται τους εργαζόμενους

Χωρίς σχόλια (το κείμενο, άλλωστε είναι τόσο αποκαλυπτικό) δημοσιεύουμε την ανακοίνωση-καταγγελία της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών:

«Η εποχή των διαθεσιμότητων - απολύσεων δεν είναι τόσο μακρινή. Στα πανεπιστήμια ξεκίνησαν το 2012 (σε μικρότερη κλίμακα, με τη μορφή υποχρεωτικής κινητικότητας αρχικά), η επίθεση όμως κορυφώθηκε το Σεπτέμβριο του 2013 όταν η τότε κυβέρνηση επιδίωξε να διαλύσει τελείως την ανώτατη εκπαίδευση, ξεκληρίζοντας από προσωπικό τα 8 μεγαλύτερα ΑΕΙ της χώρας και τινάζοντας στον αέρα ζωές εργαζομένων».

Σήμερα, 4,5 χρόνια μετά, συνάδελφοί μας, διαθέσιμοι τότε, **καλούνται να επιστρέψουν χρήματα που έλαβαν εκείνο το διάστημα**. Συγκεκριμένα, πρόκειται για όσους, για διάφορους λόγους, δεν έκαναν αίτηση για κινητικότητα, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα εκείνους που βγήκαν σε διαθεσιμότητα το καλοκαίρι του 2014, **ενώ είχε ήδη λήξει η προθεσμία για υποβολή αιτήσεων για κινητικότητα**. Βρέθηκαν έτσι να μην καλύπτονται από την τροπολογία Μητσοτάκη για παράταση της διαθεσιμότητας.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, επί τρία χρόνια και, υπόσχεται να ρυθμίσει το ζήτημα. Δεν το κάνει όμως. Έτσι, οι συνάδελφοί μας ζουν με το μόνιμο άγχος της επιστροφής του 75% για μια περίοδο άνω των 6 μηνών. **Μετά από όλη την ταλαιπωρία που υπέστησαν, η περιπέτεια της διαθεσιμότητας ακόμα δεν έχει τελειώσει γι' αυτούς. Απειλούνται να βρεθούν με ένα τεράστιο χρέος προς το δημόσιο, ένα χρέος που σε καμιά περίπτωση δεν τους αναλογεί**.

Τόσο ως Πρωτοβουλία Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών, όσο και ως Δίκτυο Διοικητικών, θέσαμε το θέμα στο Κ.Σ. της Ο.Δ.Π.Τ.Ε. και αποφασίστηκε **να κινηθεί η Ομοσπονδία για την επίλυση του χρόνιου αυτού προβλήματος**.

Καλούμε την κυβέρνηση να λήξει την οικονομική ομηρία των πρώην διαθεσίμων υπαλλήλων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και σε όποιον άλλο κλάδο του δημοσίου εξακολουθεί να υφίσταται».

Στην ίδια φιάστα, ο Γαβρόγλου δήλωσε χαρακτηριστικά: «Τα Διετή Προγράμματα Σπουδών, όμως, θα έχουν ένα ακαδημαϊκό προφίλ που θα εξασφαλίζεται και υπό την εποπτεία του Ιδρύματος στο οποίο θα λειτουργήσουν, **αλλά και από ανθρώπους που ξέρουν αυτού του τύπου τα επαγγέλματα μέσα από την εμπειρία τους.** Τα προγράμματα αυτά, θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Και για να το κάνουμε αυτό, **είμαστε σε πολύ στενή συνεργασία με το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά - βλέπω εδώ τον Πρόεδρό του, τον κύριο Κορκίδη- με την Ένωση Εφοπλιστών, ώστε να μπορέσουμε να δούμε ποια είναι τα καινούργια επαγγέλματα, τι ανάγκες υπάρχουν και τι δεσμεύσεις υπάρχουν από τον παραγωγικό φορέα για πρακτική άσκηση των φοιτητών**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Τα διετή προγράμματα, με το φωτοστέφανο τώρα της τάχα-μου «ακαδημαϊκότητας», αφού θα πραγματοποιούνται μέσα στα Πανεπιστήμια (οι πανεπιστημιακοί θα βγουν ωφελημένοι από αυτό, αφού θα τσεπώνουν καινούργιο παραδάκι), θα προσφερθούν σαν «χάντρες και καθρεφτάκια» στους «ιθαγενείς», τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα παιδιά των ΕΠΑΛ. Εξ ου και η διατήρηση του Επαγγελματικού Λυκείου και η «προνομιακή» πρόσβαση των αποφοίτων του σε αυτά τα διετή προγράμματα.

Ομολογείται δε, ότι οι ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς θα καθορίσουν τους τομείς και το περιεχόμενο των διετών αυτών προγραμμάτων σπουδών.

◆ Τη γενίκευση της μαθητείας (έτος μαθητείας στα ΕΠΑΛ), ο Τσίπρας την παρουσίασε ως την «κορωνίδα» στη «μεγάλη αναβάθμιση της επαγγελματικής εκπαίδευσης». Και επειδή θεωρεί ότι τα παιδιά των ΕΠΑΛ δεν είναι «παιδιά ενός κατώτερου Θεού», δήλωσε ότι «κατά το μεταλλυκεϊκό έτος μαθητείας θα πληρώνονται -δεν θα είναι δωρεάν όπως παλιά, δεν θα είναι χωρίς, μάλλον, αμοιβή όπως παλιά- το 75% του κατώτατου μισθού και θα είναι και ασφαλισμένοι».

Μιλάμε για τη γενναιοδωρία, την απλοχερία στα μεροκάματα! Οι νέοι αυτοί μισθωτοί δούλοι, που θα εργάζονται κανονικά στα καπιταλιστικά κάτεργα ως «μαθητευόμενοι», θα αμείβονται με το εξωφρενικό ποσό των 383 ευρώ (τόσο είναι το 75% του κατώτατου μεροκάματου των 510,95 ευρώ για τους νέους κάτω των 25 ετών). Ασε που θα τους γίνεται και η χάρη να είναι και ασφαλισμένοι!

◆ Και αφού το δημόσιο Πανεπιστήμιο οδηγήθηκε στα όρια του και δέχθηκε γερά στον μνημονιακό Προκρούστη, ο Τσίπρας τώρα επαίρεται γιατί κατόρθωσε, λέει, εντός του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους, να «εξασφαλίσει» κάποια ψίχουλα για τα ΑΕΙ, μια έκτακτη επιχορήγηση ύψους 52 εκατομμυρίων ευρώ.

Γιούλα Γκεσούλη

Εκκενώσεις καταλήψεων και συλλήψεις - Ξύλο σε διαδηλωτές

Επιχείρηση «νόμος και τάξη» α λα ΣΥΡΙΖΑ

Η «ασφάλεια» είναι το αγαπημένο σλόγκαν των απανταχού της Γης αντιδραστικών. Επισείοντας φανταστικούς εχθρούς, διογκώνοντας πραγματικά περιστατικά, δημιουργούν έναν εφιάλτη που τρυπώνει στο φαντασιακό, παραλύει σκέψεις, διαλύει συνειδήσεις, δημιουργεί «κοπάδια» που τρέχουν να βρουν καταφύγιο στη... στοργική αγκαλιά «του νόμου και της τάξης». Την ίδια στιγμή, η οικονομική και κοινωνική ανασφάλεια που δημιουργεί ο καπιταλισμός, η ανεργία, η φτώχεια, οι επισφαλείς θέσεις εργασίας, περνά «στο ντούκου». Παρουσιάζεται περίπου σαν φυσικό φαινόμενο.

Η ΝΔ κυρίως και το ΠΑΣΟΚ δευτερευόντως «έπαιζαν» πολύ τελευταία με το ζήτημα της «ασφάλειας», με τον γνωστό γκεμπελιστικό τρόπο. Και κατηγορούσαν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν κάνει τίποτα ενάντια στους «ανόμους», διότι συνδέεται από παλιά με συ-

ντροφικές σχέσεις μαζί τους. Οπότε κρίθηκε επιβεβλημένο να «παίξει» και η κυβέρνηση σ' αυτό το γήπεδο. Με το δικό της τρόπο. Ο Τσίπρας πήγε να εγκαινιάσει το νέο μπασομέγαρο στη Φυλή, δράττοντας την ευκαιρία να εκφωνήσει έναν «δεκάρικο» περί «ασφάλειας και δημοκρατίας», χωρίς να παραλείψει να μοιράσει συγχαρητήρια στη μπατσαρία, που αποτελείται από «ανθρώπους με υψηλή αίσθηση καθήκοντος και με επαγγελ-

ματισμό, που ενεργούν καθημερινά για τη διαφύλαξη της ασφάλειας των πολιτών» και στην πολιτική της ηγεσία, επί των ημερών της οποίας «έχουμε αυτές τις πολύ σημαντικές επιτυχίες».

Επειδή τα λόγια σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν αρκούν, οργανώθηκε και μια μεγάλη αστυνομική επιχείρηση για την εκκένωση (χαράματα, για να μη χαλάσει η παράδοση) τριών καταλήψεων, οι οποίες -σύμφωνα και με τις καταγ-

γελίες της ΝΔ- αποτελούσαν «άντρα ανομίας» και «εστίες υπόθαλψης εγκληματικών στοιχείων και οργάνωσης εγκληματικών πράξεων». Στη μία από τις καταλήψεις βρήκαν μέσα και ανθρώπους, τους οποίους -φυσικά- συνέλαβαν και τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί, κατά το κοινώς λεγόμενο.

«Υπάρχει μια άλλη αντίληψη, που δεν βασίζεται στην καταστολή, δεν έχουμε τον πολίτη απέναντί μας, αλλά θέλουμε να είμαστε δίπλα του, εκεί που αισθάνεται ότι πρέπει ο αστυνομικός να είναι δίπλα του». Και για να δείξει ότι το εννοεί, ξαμόλυσε τα ΜΑΤ να λιανίσουν διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, την περασμένη Τετάρτη. Αφού έριξαν «το ξύλο της αρκούδας» σε διαδηλωτές που δεν είχαν ούτε στοιχειώδεις τρόπους άμυνας, συνέλαβαν και τρεις απ' αυτούς, τους οποίους παρέπεμψαν στο αυ-

τόφωρο για τα περαιτέρω.

Τα ΜΑΤ έδειξαν «ιδιαίτερο ζήλο» έγραψαν οι εφημερίδες. Δε δίστασαν να χτυπήσουν και να τραυματίσουν ακόμα και έναν φωτορεπόρτερ. Συνηθισμένα πράγματα. Η εντολή ήταν σαφής: τσάκιστε τους στο ξύλο, πιάστε και μερικούς, μπας και την επόμενη φορά είναι λιγότεροι. Δεν πρέπει να τους βρίσκουμε μπροστά μας κάθε Τετάρτη. Εχουμε αναλάβει υποχρεώσεις απέναντι στους δανειστές, οι πλειστηριασμοί έχουν αναχθεί σε μείζον προαπαιτούμενο για την τελευταία αξιολόγηση, πρέπει να καθαρίσουμε κάθε εστία αντίστασης. Γι' αυτό, άλλωστε, φτιάξαμε τον σχετικό νόμο.

Διοίκηση του κράτους χωρίς κρατική καταστολή δε γίνεται. Οπου αναπτύσσονται εστίες αντίστασης, μικρές ή μεγαλύτερες, θα πρέπει να σβήνονται με τον μόνο τρόπο που γνωρίζει το κράτος: με το μονοπώλιο της βίας.

Δίκη διοικητικών υπαλλήλων ΕΚΠΑ

Κατάρρευση των μυθευμάτων του Φορτσάκη

Στο Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών γράφτηκε την περασμένη Τρίτη (13/03), ο επίλογος της ιλαροτραγικής ποινικής δίωξης των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ, Αθηνάς Αλεξανδρή και Βανέσσας Πεντογάλου, και του πρώην μέλους της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ, Παναγιώτη Σωτήρη. Οι τρεις διωκόμενοι κατηγορούνταν για το αδίκημα του άρθρου 325 Π.Κ., αυτό της παράνομης κατακράτησης. Όπως ήταν αναμενόμενο, το αφήγημα που είχε δημιουργήσει ο πρώην πρόεδρος Θ. Φορτσάκης κατέρρευσε και οι τρεις διωκόμενοι αθωώθηκαν!

Πιο συγκεκριμένα, ουδεμία έκπληξη προκάλεσε η ηχηρή απουσία του υποκινητή της δίωξης Θ. Φορτσάκη, που διαπιστώθηκε κατά την ανάγνωση του καταλόγου των μαρτύρων. Ωστόσο, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον πρώην πρόεδρο, που εδέησε να μας ενημερώσει -δ' αντιπροσώπου- πως δε δύναται να παραστεί στη δίκη, λόγω ανυπέρβλητου κωλύματος. Μάλιστα, με τη δήλωσή του πως αφενός παραιτείται από οποιοδήποτε δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής (εφόσον υπήρχε) και αφετέρου πως δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη των κατηγορουμένων, κατάφερε να προκαλέσει μειδίαμα σε όλους τους παριστάμενους στην αίθουσα. Η απουσία του τέως πρόεδρου «απλοποίησε» τη διαδικασία καθώς το ήδη σαθρό κατηγορητήριο απώλεσε και το μοναδικό τρόπον τινά έρεισμα, καθώς στηριζόταν μόνο στη δική του εκδοχή, η οποία βρισκόταν σε πλήρη διάσταση με τα πραγματικά περιστατικά, όπως αποδείχθηκε στο ακροατήριο.

Κατά την αποδεικτική διαδικασία, οι μαρτυρίες δεν άφησαν περιθώρια παρερμηνειών όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά. Ενδεικτικά, θα σταχυολογήσουμε τα πιο σημαντικά στοιχεία που οδήγησαν στην αθώωση των τριών διωκόμενων. Μεταξύ των καταθέσεων των τριών μαρτύρων, Κωνσταντίνου Σκορδούλη (μέλος ΔΕΠ), Ευστάθιου Κατσιφά (ΕΔΙΠ) και Μιχαήλ Σπουρδαλάκη (Κοσμήτορα των τμημάτων Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών) υπήρξε πλήρης ταύτιση, ως προς την αφήγηση των γεγονότων. Εν πρώτοις, σημείωσαν και οι τρεις το αξιοσημείωτο της Συγκλήτου της 30ης Οκτώβρη του 2014, που ήταν η παρουσία καμερών και τηλεοπτικών συνεργείων. Επιβεβαίωσαν και οι τρεις πως παρά το γεγονός πως ο τότε πρόεδρος διερρήγνυε τα ιμάτιά του, προκειμένου να αποχωρήσουν όλοι όσοι «δεν παρίσταντο νομίμως» κατά τα λεγόμενά του, κοινώς φοιτητές και διοικητικοί υπάλληλοι, ουδέν πρόβλημα φαίνεται να είχε με τα τηλεοπτικά συνεργεία. Αν συνυπολογιστεί και το γεγονός πως ανέκαθεν στη Σύγκλητο παρενέβαιναν σύλλογοι φοιτητών και διοικητικών υπαλλήλων προκειμένου να εκθέσουν τα προβλήματά τους, εν αντιθέσει με την πρωτάκουστη παρουσία τηλεοπτικών καναλιών, συνάγεται αβίαστα το συμπέρασμα πως ο τότε πρόεδρος επιχείρησε -και κατάφερε εν μέρει- να στήσει ένα ιδιότυπο τηλεοπτικό σόου.

Συν τοις άλλοις, όσον αφορά το αμιγώς ποινικό σκέλος της υπόθεσης, όλοι οι μάρτυρες κατέθεσαν πως όχι μόνο υπήρχαν δύο θύρες στην αί-

θουσα, αλλά επιπλέον ότι ουδέποτε φράχθηκε κάποια εξ αυτών. Ως εκ τούτου, η έξοδος από την αίθουσα ήταν δυνατή και σαφώς δεν υπήρξε καταναγκασμός ή περιστολή της ελευθερίας κινήσεως του πρώην πρόεδρου. Στο προαναφερθέν συνηγορεί και το γεγονός πως αφενός κανείς από τους μάρτυρες αισθάνθηκε ότι παρεμποδίζεται η έξοδός του και αφετέρου πως αν είχε κλειδωθεί κάποια πόρτα -όπως καταγγελόταν- θα έπρεπε να είχε διενεργηθεί Ενορκη Διοικητική Εξέταση κατά των θυρών, που ουδέποτε συνέβη. Κατά τους μάρτυρες, η μοναδική επαφή που είχε ο Φορτσάκης με τους «παράνομους παρευρισκόμενους» -κατά τον ίδιο- ήταν σε επίπεδο λεκτικών αντεγκλήσεων και σε καμία των περιπτώσεων δε βεβαιώθηκε με κανέναν τρόπο σωματική επενέργεια δυνατή να αποστερήσει την προσωπική ελευθερία του Φορτσάκη. Συνεπώς, καθίσταται σαφές πως δε στοιχειοθετείται το αδίκημα της παράνομης κατακράτησης.

Τα προαναφερθέντα επιβεβαίωσε τόσο η συνήγορος υπεράσπισης όσο και οι αθωωθέντες κατηγορούμενοι. Επιπροσθέτως, όλοι οι κατηγορούμενοι τόνισαν, αναφερόμενοι και σε άλλα περιστατικά, πως πρόκειται για μία καθαρά ρεβανσιστική, συνδικαλιστική δίωξη. Και οι τρεις είχαν ενεργό συμμετοχή και δράση στα συνδικαλιστικά τους όργανα και αυτή ήταν η αιτία για την οποία διώχθηκαν, καθώς αντιτίθεντο στα σχέδια του Φορτσάκη και κατήγγειλαν τις αυθαιρεσίες του (ενδεικτικά θα αναφέρουμε το κλειδωμα του κεντρικού κτιρίου στις 13/10/2014 και την απαγόρευση εισόδου στη Σύγκλη-

το της Αθηνάς Αλεξανδρή, μέλους της Συγκλήτου ως εκπροσώπου των εργαζομένων). Όπως σημείωσε και η συνήγορος των διωκόμενων, πρόκειται για μία συνήθη τακτική, που αποσκοπεί μεταξύ άλλων και στην οικονομική εξόντωση των συνδικαλιστών. Τέλος, χρήζει αναφοράς και η παρατήρηση της συνηγόρου όσον αφορά την αντινομία μεταξύ της αναληθούς, ένορκης κατάθεσης του Φορτσάκη, με την ιδιότητά του ως καθηγητή Νομικής.

Κατόπιν τούτων, η πρόεδρος -υιοθετώντας την πρόταση του εισαγγελέα- κήρυξε αθώους τους κατηγορούμενους. Πράττοντας το αυτονόητο, η πρόεδρος τερμάτισε επιτέλους τη φαρσοκωμωδία με τη δίωξη των διοικητικών υπαλλήλων. Και γράφουμε επιτέλους, γιατί πρόκειται για μία υπόθεση, η οποία σε καμία των περιπτώσεων δε θα έπρεπε να έχει φτάσει στο ακροατήριο. Με μοναδικό έρεισμα την αναληθή κατάθεση του πρώην πρόεδου και με πλήθος άλλων καταθέσεων που κατέρριπταν τους ισχυρισμούς του, η υπόθεση θα έπρεπε να είχε τεθεί στο αρχείο ήδη από την προδικασία. Σύρθηκαν τρεις άνθρωποι σε μία ποινική διαδικασία με μόνο κίνητρο τη συνδικαλιστική τους δράση. Σε κάθε περίπτωση, το τηλεοπτικό σόου του Φορτσάκη είχε μεταδοθεί από πλήθος καναλιών κάνοντας λόγο για «κέντρα ανομίας» και μάλιστα ο ίδιος ο Φορτσάκης είχε δεχθεί συγχαρητήρια από τον Λοβέρδο και λοιπά ευηπόληπτα μέλη των μνημονιακών κυβερνήσεων. Τώρα, που αποδείχθηκε ότι το παραμύθι δεν είχε δράκο, περιμένουμε από όλους αυτούς τους «ευαίσθητους» να ποιήσουν την νήσαν.

Για να μην ξεχνιόμαστε

Τσίπρας: «Δίνεται η δυνατότητα σε μία υγιή επιχείρηση να μπορεί να λειτουργεί και να έχει τους εργαζομένους. Και αυτό εσείς το ονομάζετε φωτογραφική διάταξη! Ξέρετε τι είναι φωτογραφικό; Το μένος σας απέναντι σε κάθε υγιή επενδυτή που δεν θέλει να σας παραδοθεί, που δεν θέλει να παραδοθεί στη δική σας διαπλοκή, που είναι ακόμα και σήμερα παρούσα! Αυτή είναι η πραγματικότητα!».

Καμμένος: «Βεβαίως και πρέπει να είναι θεσμοθετημένη η διαγραφή των προστίμων των παλαιότερων διοικήσεων. Περιμένουμε να φέρουμε επενδύσεις εδώ, όταν όποιος επενδύσει θα πρέπει να πληρώνει τις παλιές αμαρτίες της παλαιάς διοίκησης; Έτσι θα μπουν λεφτά στην Ελλάδα;».

Οι δηλώσεις έγιναν τότε που η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων προσπάθησε με (ν)τροπολογία να χαρίσει τα χρήτη ΣΕΚΑΠ του Σαββίδη. Τον Μάη του 2017, αναγκάστηκε ο ίδιος ο Τσίπρας να κατέβει στη Βουλή και να υπερασπιστεί την υπέρ Σαββίδη (ν)τροπολογία. Ακολούθησαν οι δημόσιες ευχαριστίες του ευεργετούμενου «επιχειρηματία».

Σαββίδης: «Άκουσα την ομιλία του πρωθυπουργού και μου φάνηκε ότι ήταν ένας πραγματικός λόγος. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος πως πίστευε αυτά που έλεγε. Κι αυτό ήταν το πιο σημαντικό. Στο συγκεκριμένο θέμα της ΣΕΚΑΠ ήταν πραγματιστής κι έπραξε με υψηλό συναίσθημα ηθικής και πρακτικής. (...) Δεν έχουν ανδρισμό στη ΝΔ και προσβάλλουν κάποιοι με τη συμπεριφορά τους τον εαυτό τους. Έπρεπε να βγουν και να πουν πως η διαγραφή των χρεών είναι απαραίτητη. Εγώ ευχαριστώ το κόμμα του κ. Τσίπρα επειδή διορθώνει τα προηγούμενα λάθη. (...) Τέτοιον επενδυτές όπως είμαι εγώ εφ' όρου ζωής ψηφίζαμε τον Αντώνη Σαμαρά. Αλλά σήμερα είμαι απόλυτα βέβαιος πως όλοι οι επενδυτές μεγάλοι και μικροί λένε ευχαριστώ στον κ. Τσίπρα. (...) Αν εγώ θα έκανα μια πολιτική ή προεκλογική συζήτηση θα ήθελα μονάχα να πω με μια λέξη: "Να κρατηθείτε από τον Τσίπρα. Είναι η προϋπόθεση επιτυχίας του μέλλοντος. Της επόμενης ημέρας. Αυτός έχει τη μικρότερη ευθύνη για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα". (...) Και εδώ εγώ βγάζω το καπέλο στον κ. Τσίπρα. Είδα στο βίντεο την απάντηση του κ. Τσίπρα στο Κοινοβούλιο. Έτσι πρέπει να συμπεριφέρονται οι πρωθυπουργοί, προστατεύοντας τον οποιοδήποτε επενδυτή. (...) Όταν την Παρασκευή είδα την ομιλία του, αισθάνθηκα αυτό ακριβώς που είχα αισθανθεί το 2000 όταν άκουσα τον Βλαντιμίρ Πούτιν. Εγώ θέλω έναν τέτοιο πρόεδρο. Όταν άκουγα τον κ. Τσίπρα ήμουν έτοιμος να χειροκροτήσω».

Αυτά δεν έγιναν σε κάποια μακρινή εποχή. Πριν από δέκα μήνες έγιναν. Σε κάποια μακρινότερη εποχή, στις 15 Οκτώβρη του 2013, τρεις βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν Ερώτηση και Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων, με τίτλο: «Τα αδιέξοδα της πρώην Συνεταιριστικής Καπνοβιομηχανίας Ελλάδος και η επίθεση της νέας εργοδοσίας προς τους εργαζόμενους». Σ' αυτή μιλούσαν για «ξεπούλημα της ΣΕΚΑΠ» και για «ιδιαίτερα χαμηλή τιμή της αγοραπωλησίας», που «δημιουργεί πολλά ερωτηματικά, δεδομένου του πολλαπλάσιου ύψους αντίστοιχων προσφορών, που ξεπερνούσαν τα 15.000.000 ευρώ, και της συνολικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων που διέθετε η ΣΕΚΑΠ ήδη πριν από την πώλησή της». Ελεγαν ότι «οι δραματικές μνημονιακές ανατροπές στο εργασιακό περιβάλλον συνολικά αξιοποιούνται πλήρως από το νέο επενδυτή», στηλίτευαν την «εργοδοτική αυθαιρεσία» και κατέληγαν ότι «η ναυαρχίδα του συνεταιριστικού κινήματος χαρίστηκε επί της ουσίας στον ιδιωτικό τομέα, αφήνοντας έκθετους στη βαρβαρότητα της "ελεύθερης" αγοράς καπνοπαραγωγούς και καταναλωτές».

Υπάρχουν, βέβαια, και άλλα περιστατικά, όπως κάτι καράβια που βρέθηκαν τίγκα στα λαθραία τσιγάρα, κατασκευής και ΣΕΚΑΠ, όμως αρκούν αυτά που συνέβησαν γύρω από την (ν)τροπολογία για να καταλάβουμε από πού αντλεί το θράσος ο Σαββίδης και μπουκάρει στο γήπεδο παρέα με τους μπράβους του, με το πιστόλι κρεμασμένο επιδεικτικά στη δεξιά πλευρά της ζώνης του. Και γιατί οι μπάτσοι που βρίσκονταν εκεί δεν τολμούσαν ούτε το δρόμο να του φράξουν.

«Δεν με ενδιαφέρει το πολιτικό κόστος, αυτή η ιστορία θα τελειώσει». Αυτό φέρεται να δήλωσε ο Τσίπρας τη Δευτέρα το πρωί στους συνεργάτες του, σύμφωνα με τη διαρροή που έκανε το Μαξίμου προς το κρατικό ΑΠΕ-ΜΠΕ. Μερικές ώρες αργότερα, στην on camera συζήτησή του με τον Σταύρο Θεοδωράκη, τον οποίο υποδέχτηκε στο Μαξίμου, ο Τσίπρας θέλησε να περάσει και διά ζώσης το ίδιο μήνυμα. «Ηρθα για τα εθνικά», άνοιξε τη συζήτηση ο Θεοδωράκης. «Η μπάλα είναι στην επικαιρότητα», τον διέκοψε ο Τσίπρας. «Σε όλες τις χώρες υπάρχουν μαφιόζοι που πάνε στο ποδόσφαιρο», πέταξε το καρφί ο Θεοδωράκης. Κάνοντας πως δεν άκουσε, ο Τσίπρας είπε αυτά που είχε προετοιμάσει: «Αυστηρούς κανόνες έχουμε επιχειρήσει να βάλουμε. Το θέμα είναι ότι κάποια στιγμή πρέπει να αποφασίσουμε ότι αυτός ο γόρδιος δεσμός πρέπει να κοπεί και πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μαζί ότι πρέπει να αγνοήσουμε το πολιτικό κόστος».

Με την αναφορά σε μαφιόζους που πάνε στο ποδόσφαιρο ο Θεοδωράκης εννοούσε, προφανώς, τον Ιβάν Σαββίδη. Ισως και άλλους, αλλά τη δεδομένη στιγμή ο Σαββίδης ήταν το θέμα. Γι' αυτό και μπορούμε να καταλάβουμε το λόγο για τον οποίο ο Τσίπρας έκανε πως δεν άκουσε τη μηχή. Βλέπετε, τον Σαββίδη τον έχει χρεωθεί «με 108» (όπως λέγεται στη στρατιωτική αργκό). Οχι ο Καμμένος (που περιορίστηκε στο ρόλο του προξενιτη), αλλά ο ίδιος ο Τσίπρας και οι άνθρωποί του. Ήταν ο Τσίπρας που αποκαλούσε τον Σαββίδη «υγιή επενδυτή που δε θέλει να παραδοθεί στη διαπλοκή» (διαβάστε σχετικά στη διπλανή στήλη) και ήταν ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου του Τσίπρα, Θανάσης Καρτερός, που έπλεκε εγκώμια στον «Ιβάν τον τρομερό», καταγγέλλοντας τα «συμβόλαια ηθικής δολοφονίας του» από τους «διαπλεκόμενους» (δείτε σχετικά στη σελίδα 15).

Αλλά και να μην υπήρχαν όλα όσα προαναφέρθηκαν, καθώς και η (ν)τροπολογία για το πρόστιμο στη ΣΕΚΑΠ, τα καράβια με τα λαθραία τσιγάρα, η είσοδος του Σαββίδη στο χώρο των αστικών ΜΜΕ με καθαρά φιλοκυβερνητική γραμμή, αν μέναμε μόνο στα «αμιγώς» ποδοσφαιρικά, πάλι ήταν εκτεθειμένη η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τα «φαλτσοσφυρίγματα» σε όλη τη διάρκεια του πρωταθλήματος αποδίδονταν στην «παράγκα», για τον

Αγκαλιά με (κάθε είδους) καπιταλιστές και μαφιόζους

έλεγχο της οποίας ο Σαββίδης είχε ξοδέψει λεφτά. Όμως η δικαστική απόφαση που βγήκε στη μία μετά τα μεσάνυχτα Σαββάτου προς Κυριακή, από έναν δικαστή που και τα ντουβάρια βοούν ότι ανήκει στο περιβάλλον της πρώην προέδρου του Αρείου Πάγου και νυν επικεφαλής του Νομικού Γραφείου του πρωθυπουργού Βασιλικής Θάνου, κι εκείνα τα εισιτήρια που σφραγίστηκαν κυριακάτικα (μέρα που -ως γνωστόν- οι δημόσιες υπηρεσίες είναι κλειστές), δεν ήταν δουλειά της ποδοσφαιρικής «παράγκα», ήταν δουλειά της κυβέρνησης. Η οποία δεν κατηγορήθηκε από την αντιπολίτευση γι' αυτό το όργιο. Βλέπετε, είχε προηγηθεί διακομματική παρέμβαση βουλευτών. Ξεκίνησαν οι δεξιόι, ακολούθησαν οι ανεπίστευτοι, προστέθηκε και ο συριζαίος Μπόλαρης. «Ήταν δίκαιο, έγινε πράξη», τα αναφώνούσαν όλοι αυτοί εν χορώ, κλείνοντας τα μάτια στο δικαστικό όργιο, αν δεν είχε γίνει η «στραβή».

Μερικές ώρες αργότερα, ο Σαββίδης μπούκαρε με το κουμπούρι και τους μπράβους του στον αγωνιστικό χώρο, προσφέροντας στον Τσίπρα «αντί του μάννα χολήν, αντί του ύδατος όξος». Είχε και συνέχεια: οι μπάτσοι δε συνέλαβαν αμέσως τον Σαββίδη, ως είχαν υποχρέωση. Στη συνέχεια πήραν εντολή να τον «αναζητήσουν στο πλαίσιο του αυτοφώρου» (και γέλασαν και τα τσιμέντα της Τούμπας). Ποιο ήταν το αυτόφωρο αδίκημα; Η εισβολή στον αγωνιστικό χώρο. Οχι η οπλοφορία σε γήπεδο, που απαγορεύεται ρητά! Έπρεπε να του απαγγείλουν κατηγορία και γι' αυτό, να του αφαιρέσουν την άδεια οπλοφορίας και να του κατασχέσουν το όπλο. Δεν το έκαναν. Περιττεύει να πούμε ότι πολιτικός προϊστάμενος των μπάτσων δεν είναι η «παράγκα», αλλά ο υπουργός Δημόσιας

Τάξης και ο πρωθυπουργός.

Επειδή γράφτηκαν διάφορα «πονηρά» («η ένταση της στιγμής» και τα παρόμοια), που σκοπό είχαν να προετοιμάσουν τη «συγγνώμη» που -με καθυστέρηση δύο ημερών- ζήτησε με δήλωσή του ο Σαββίδης, επικαλούμενος τη «συναισθηματική αντίδραση [που του] έχει προκληθεί από την γενικευμένη αρνητική κατάσταση, που επικρατεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο τον τελευταίο καιρό και από το σύνολο των απαράδεκτων, μη αθλητικών γεγονότων, που έλαβαν χώρα προς το τέλος του αγώνα ΠΑΟΚ-ΑΕΚ», είναι απαραίτητο να σημειώσουμε ότι η εμφάνιση του Σαββίδη με το κουμπούρι έγινε **απολύτως συνειδητά**. Έκανε το πρώτο «ντου» φορώντας μπουφάν που κάλυπτε το κουμπούρι. Οι μπράβοι του, απόλυτα ψύχραιμοι μέσα στο γενικό χάος, τον προστατεύαν από κάθε «κακοτοπιά» (κυρίως φρόντιζαν να τον κρατάνε ώστε να μη χτυπήσει κανέναν). Στη συνέχεια, έβγαλε το μπουφάν και έκανε δεύτερο «ντου» επιδεικνύοντας το κουμπούρι. Οι μπράβοι σίγουρα του το επισήμαναν, αλλά ήταν δική του επιλογή να εμφανιστεί ένοπλος. Μήνυμα ήθελε να στείλει. Όσο για τη «συγγνώμη», που από το σύστημα των «παπαγάλων» (του Σαββίδη και των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) σχολιάστηκε σαν «γενναία πράξη», ήταν απαραίτητη προκειμένου να ξανακολλήσει το γυαλί των σχέσεων Σαββίδη-Τσίπρα (στις αστικές σχέσεις της. Ο Σαββίδης δεν είναι κάποιος φανατικός οπαδός του ΠΑΟΚ, είναι ένας καπιταλιστής (με πολύ «σκοτεινό» -για να το πούμε κομψά- παρελθόν) που χρησιμοποιεί τον ΠΑΟΚ στις μπιζνες του.

Βεβαίως, με κουμπούρι είχε εισβάλει παλαιότερα ο Γ. Βαρ-

δινogiάννης και κάτι πυροβολισμοί είχαν πέσει στο λόμπι των επισήμων στο παλιό γήπεδο της ΑΕΚ, αλλά οι συριζαίοι δεν μπορούσαν να επιχειρήσουν συμψηφισμό με τα όσα έχουν γίνει στο παρελθόν. Θα τους χάλαγε το γενικό αφήγημα («εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους, εμάς δεν μας κρατάει κανένας» κτλ.), αλλά και το ειδικό αφήγημα περί «εξυγίανσης του ποδοσφαίρου». Έτσι, είχαμε την απόφαση για επ' αόριστον διακοπή του πρωταθλήματος, τις δηλώσεις του Μεγαλέξανδρου-Τσίπρα ότι θα κόψει το γόρδιο δεσμό και το «ταρατατζούμ» πρωτοσέλιδο της «Αυγής» που καλούσε (ποιον άραγε; την κυβέρνηση;) σε αφοπλισμό των νονών του ποδοσφαίρου. Λες και πρόκειται για εφημερίδα της αντιπολίτευσης και όχι για το επίσημο όργανο του κυβερνώντος κόμματος.

Χρησιμοποιώντας πληθυντικό αριθμό, η «Αυγή» θέλησε να μας πει ότι δεν είναι μόνον ο Σαββίδης, είναι και άλλοι οι «νονοί». Δεν τους κατονόμασε, βέβαια, αλλά μίλησε μ' έναν χαρακτηριστικό αόριστο (και γι' αυτό άσφαιρο) υπότιτλο: «Σαράκι για τον αθλητισμό και την ποιότητα της δημοκρατίας η ανεξέλεγκτη δράση παραγόντων του ποδοσφαίρου και του υποκινούμενου χουλιγκανισμού».

Είναι φανερό ότι προσπαθούν να βγάλουν από πάνω τους τη ρετσινιά της διαπλοκής με καπιταλιστές τύπου Σαββίδη, αλλά να ρίξουν και τον ίδιο τον Σαββίδη στα μαλακά, βάζοντας την υπόθεσή του μέσα στο γενικό πλαίσιο («όλοι φταίνε»). Όμως, δεν είναι μόνο ο Σαββίδης. Μιλώντας για «νονούς του ποδοσφαίρου» η φυλλάδα του ΣΥΡΙΖΑ νομίζει πως απευθύνεται σε Λωτοφάγους (ή Χαχόλους), που έχουν ξεχάσει τα νταλαβέρια του ΣΥΡΙΖΑ με τον Μαρινάκη (την περίοδο της άδοξης προσπάθειας του Παππά να μοιράσει την τηλεοπτική πίτα σε... μη διαπλεκόμενους καπιταλιστές), αλλά και τα αίσχη του ΣΥΡΙΖΑ με τον άλλο «κάπο», τον Μελισσανίδη, που επί μια τριετία έσπερνε τον τρόπο στη Νέα Φιλαδέλφεια, για να τσακίσει κάθε αντίσταση στα άνομα-καταστροφικά σχέδιά του. Ήταν η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που του έκανε πλάτες, κινούμενη σε δυο επίπεδα: από τη μια καλύπτοντας το όργιο της μαφιόζικης δράσης στη Νέα Φιλαδέλφεια και από την άλλη εκβιάζοντας τις δημόσιες υπηρεσίες να του δώσουν την πολυπόθητη άδεια. Να θυμίσουμε εν συ-

ντομία τα γεγονότα, για να μη νομίζουν οι συριζαίοι ότι πάσχουμε από αμνησία ή ότι είμαστε ηλίθιοι.

Πρέπει να πούμε ότι -όπως συνέβη και με τον Σαββίδη- οι συριζαίοι τον Μελισσανίδη τον «κληρονόμησαν» από τους Σαμαροβενιζέλους. Δεν είχαν κανένα πρόβλημα να «υιοθετήσουν» τους συγκεκριμένους καπιταλιστές (και όχι μόνον αυτούς), όπως συμβαίνει με κάθε αστική κυβέρνηση. Γιατί οι συγκεκριμένοι καπιταλιστές ανταποκρίνονταν στο πρότυπο της «διαπλοκής». Ελεγχαν μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες, με «ιδιωτικούς στρατούς» αποτελούμενους από οπαδούς-τυφλά ενεργούμενα, και έδειχναν διατεθειμένοι να μπουν στα ΜΜΕ ή να ασκήσουν επιρροή σε ΜΜΕ υπέρ της κυβέρνησης (ο Μελισσανίδης, χάρη στη διαφήμιση του ΟΠΑΠ, ασκεί στα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, μεγαλύτερο έλεγχο απ' αυτόν που ασκεί ο Μαρινάκης).

Δεν ξέρουμε τι επαφές είχε αναπτύξει ο Σαββίδης με τους συριζαίους, όσο αυτοί βρίσκονταν στην αντιπολίτευση (είχε σίγουρα με τον Καμμένο), όμως οι επαφές τους με τον Μελισσανίδη ουδέποτε διαψεύστηκαν. Φλαμπουράρης και Στρατούλης επισκέπτονταν την άνοιξη του 2014 τα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη, όπου και έκλεισαν το «ντιλ». Μιλάμε για τον ορισμό του παρασκήνιου και της διαπλοκής. Και μια ωραία μέρα, ο Στρατούλης πήγε στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής (χωρίς να είναι μέλος της!), όπου συζητιόταν το νομοσχέδιο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής για να ανακοινώσει περιχαρής ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταψηφίσει μεν το νομοσχέδιο, όμως θα υπερψηφίσει τα δύο άρθρα που μπήκαν τσόντα, για να ανοίξουν το δρόμο στο καταστροφικό σχέδιο του Μελισσανίδη.

Όμως, στη Νέα Φιλαδέλφεια υπήρχαν άνθρωποι που αντιστέκονταν. Και τότε άρχισαν οι επιχειρήσεις τύπου μαφίας από τον «ιδιωτικό στρατό» του «προέδρου». Επιχειρήσεις που ολοκληρώθηκαν με την επίθεση σε όσους δοκίμασαν να συμμετάσχουν στην ανοιχτή συγκέντρωση που είχε καλέσει το Συντονιστικό Κατοίκων, σώρεία τραυματισμών, εισβολή, βανδαλισμό και απόπειρα εμπρησμού της «Στρούγκας». Όλα αυτά υπό τα αδιάφορα βλέμματα των μπάτσων, με τις πλάτες των ΜΑΤ. Εγινε σάλος. Κόσμος και μέσα από τον ΣΥΡΙΖΑ άρχισε να διαμαρτύρεται. Ο νυν υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Β. Αποστόλου έγραψε πύρινο καταγγελτικό άρθρο ενάντια στην προσπάθεια υφαρπαγής τμήματος του άλσους της πόλης. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να υπαναχωρήσει, κατασκευάζοντας μια

οριακή απόφαση της πολιτικής του γραμματείας (με μια ψήφο διαφορά, κατά του σχεδίου Μελισσανίδη). Ο σχετικός νόμος καταψηφίστηκε στο σύνολό του από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν μια αναγκαστική υποχώρηση που -όπως φάνηκε από τη συνέχεια- περιλάμβανε τη διαβεβαίωση προς τον Μελισσανίδη ότι όλα θα γίνουν «όπως πρέπει».

Ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση και απαλλαγμένος από την προεκλογική πίεση άρχισε να αβαντάρει τον Μελισσανίδη και το σχέδιό του. Σε διοικητικό επίπεδο πίεζε τις υπηρεσίες να κάνουν τα στραβά μάτια και να βάζουν την υπογραφή τους κάτω από καραμπινάτες παρανομίες. Και σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο άφησε τον «ιδιωτικό στρατό» των μπράβων να σπέρνει τον τρόμο ενάντια σε όσους επέμεναν να αντιστέκονται. Αυτή τη φορά τα πυρά των μπράβων δε στράφηκαν μόνο ενάντια στους λίγους εύψυχους που επέμεναν να αντιστέκονται. Αγκάλιασαν και τα μέλη της νέας δημοτικής αρχής (που εκλέχτηκε με τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ!), η οποία -κινούμενη αυστηρά στο πλαίσιο της νομιμότητας- δε συναινούσε στις κραυγαλέες παρανομίες. Η «Στρούγκα» αποκλείστηκε από μπράβους που... έψηναν αρνιά στο πεζοδρόμιο! Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου ξυλοκοπήθηκε από μπράβους μπροστά στα αδιόφορα μάτια των μπάτσων! Κι όταν ο αντικαπιταλιστικός χώρος ανήγγειλε πορεία αλληλεγγύης στη «Στρούγκα», τα ΜΑΤ την έφραξαν στα όρια της Ν. Φιλαδέλφειας, ενώ την ίδια στιγμή η κεντρική λεωφόρος της είχε παραδοθεί στους χούλιγκαν που ασχημονούσαν και ξυλοκοπούσαν όποιον δεν τους άρεσε η φάτσα του.

Η είσοδος του κουμπουροφόρου Σαββίδη στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας ήταν εντυπωσιακή επικοινωνιακά, όμως από άποψη παρανομίας, αλητείας, πολιτικού τραμπουκισμού και μαφιόζικης συνεργασίας κυβέρνησης-καπιταλιστή, τα όσα συνέβησαν για μεγάλο χρονικό διάστημα στη Ν. Φιλαδέλφεια ήταν πολύ πιο «ανεβασμένα».

Το φαινόμενο είναι πολιτικό και όχι ποδοσφαιρικό. Οι ιδιωτικοί στρατοί των καπιταλιστών του ποδοσφαίρου αποτελούν ένα ιδιόμορφο «λόμπι», που καμιά φορά αποδεικνύεται πιο αποτελεσματικό από τα γνωστά «λόμπι». Στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα αυτός ο στρατός κατάφερε να τρομάξει τον πλατύ κόσμο, με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ευρεία κοινωνική στήριξη στην αντίσταση ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του καπιταλιστή. Το κράτος, με εντολές της κυβέρνησης, στάθηκε στο πλευρό του «παρακράτους», αρωγός και προστάτης του.

Τσατσιλίκια (1)

«Η ΣΕΚΑΠ είναι μια αγοραπωλησία που έγινε επί κυβερνήσεως Σαμαρά. Εκεί υπήρξε προφανώς ενσυνείδητα ένα θέμα ενός προστίμου που αφορούσε την παλαιά διοίκηση, το οποίο είχε αφεθεί αναπάντητο ως πρόβλημα, με κίνδυνο σήμερα η εταιρία να υποστεί τις συνέπειες. (...) Διότι από ό,τι λέγεται, δεν ήμασταν εμείς τότε στην κυβέρνηση, κατά τη διαδικασία της μεταβίβασης της εταιρίας, είχαν γίνει προσπάθειες απόκρυψης του συγκεκριμένου προστίμου».

Ο Πάνος Σκουρλέτης στην τηλεόραση της ΕΡΤ δε διστάζει να υποστηρίξει την άποψη του Σαββίδη, ότι τάχα τον εξαπάτησε ο Σαμαράς και του έκρυψε ότι υπήρχε και αυτό το πρόστιμο στη ΣΕΚΑΠ για λαθρεμπόριο. Φυσικά, όταν ο Σαββίδης αγόραζε τη ΣΕΚΑΠ, γνώριζε πολύ καλά ότι η εταιρία έπρεπε να πληρώσει αυτό το πρόστιμο (είχε κάνει το γνωστό due diligence, τον ενδελεχή έλεγχο που κάνει κάθε καπιταλιστής όταν θέλει να αγοράσει μια άλλη καπιταλιστική επιχείρηση), όμως ο φίλος του ο Σαμαράς του είχε υποσχεθεί ότι θα του σβήσει το πρόστιμο. Αυτό που δεν πρόλαβε (ή καθυστέρησε) να κάνει ο Σαμαράς, ανέλαβαν να το κάνουν -με τη γνωστή (ν) τροπολογία- οι Τσιπροκαμμένοι, στο στρατόπεδο των οποίων είχε «προσχωρήσει» στο μεταξύ ο Σαββίδης.

Πώς ξέρει ο Σκουρλέτης ότι «είχαν γίνει προσπάθειες απόκρυψης του συγκεκριμένου προστίμου»; «Από ό,τι λέγεται». Από ποιον λέγεται; Μόνο από τον Σαββίδη!

Η συνέχεια του διαλόγου κυβερνητικών δημοσιογράφων - Σκουρλέτη αποκάλυψε όλο τον κυνισμό του συριζαίου και την αντίληψη που έχει για τον ελληνικό λαό: ένα τσούρμο ηλίθιων.

- Ο κ. Σαββίδης ήταν αυτός που αποθέωνε τον κ. Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Σκουρλέτης: Για αυτό όμως δεν ευθύνεται ο κ. Τσίπρας ή ο ΣΥΡΙΖΑ.

- Ναι, όμως είδαμε και στελέχη όπως ο κ. Τσακαλώτος να πηγαίνουν στα επίσημα θεωρεία μαζί με τον κ. Σαββίδη.

Σκουρλέτης: Τι να κάνουμε δηλαδή, να ενοχοποιήσουμε και τα φίλαθλα αισθήματα του κάθε υπουργού;

Τσατσιλίκια (2)

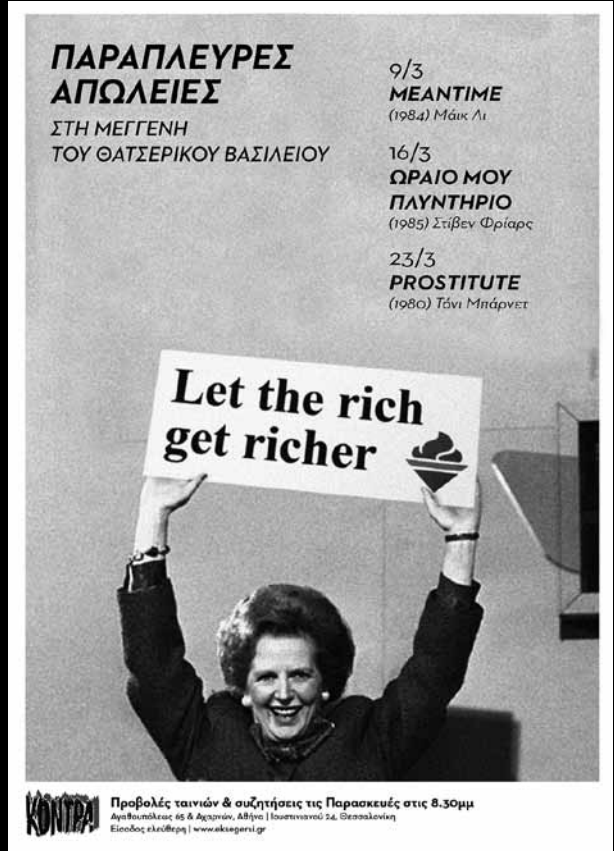
Αστραψε και βρόντηξε ο Γιάννης Σγουρός: «Εμείς μέρος του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της Περιφέρειας Αττικής δεν θα γίνουμε. Δεν θα φορτωθούμε στην πλάτη την χρεοκοπία της Περιφέρειας Αττικής. Ούτε θα καταστούμε συνυπεύθυνοι και συνυπόλογοι σε όποιες ευθύνες αναζητηθούν εξαιτίας αυτής της αλόγιστης πολιτικής. Εάν νομίζετε ότι το Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής είναι κολυμβήθρα του Σιλωάμ για να εξιλεωθούν οι πολιτικές σας κάνετε λάθος. Σταματήστε λοιπόν να δεσμεύετε τους πόρους σαν να μην υπάρχει αύριο. Δεν έχετε αυτό το δικαίωμα. Μπορεί αύριο για εσάς στην Περιφέρεια να μην υπάρχει, αλλά υπάρχει αύριο στην Περιφέρεια χωρίς εσάς».

Αυτά στη συζήτηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής που είχε ως θέμα τον Οικονομικό Απολογισμό του 2017. Εξέδωσε και Δελτίο Τύπου για όσους δεν παρακολούθησαν το Περιφερειακό Συμβούλιο: «Ο Γ. Σγουρός επέκρινε σφοδρότατα τη διοίκηση Δούρου, καθώς αναλαμβάνει υποχρεώσεις που ξεπερνούν τις οικονομικές δυνατότητες της Περιφέρειας, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια, έναν μέχρι πρότινος εύρωστο φορέα, στη διάλυση και στην χρεοκοπία».

Πρόκειται για τον ίδιο Γιάννη Σγουρό, που στις 21 Φλεβάρη ζητούσε να ολοκληρωθούν με δαπάνη της περιφέρειας τα έργα υπογειοποίησης οδών στη Νέα Φιλαδέλφεια, πριν από την κατασκευή του γηπέδου Μελισσανίδη και επέκρινε τη διοίκηση Δούρου για πολύμηνη καθυστέρηση στην έγκριση της μελέτης. Ουμίζουμε πως αυτός ο ίδιος Σγουρός είχε εγγράψει στον προϋπολογισμό της Περιφέρειας κονδύλι 20 εκατ. ευρώ για την κατασκευή του γηπέδου (χώρια από τη δαπάνη που θα απαιτηθεί για τις υπογειοποιήσεις), το οποίο -φυσικά- εξακολουθεί να εγγράφει και η διοίκηση Δούρου. Κι άλλα 7 εκατ. ευρώ για το γήπεδο Αλαφούζου στη Λ. Αλεξάνδρας. Προφανώς, αυτά τα λεφτά δεν οδηγούν σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό της Περιφέρειας. Σύμφωνα με την αντίληψη του Σγουρού (και της Δούρου), τα μόνα λεφτά που έχουν... κοινωνική χρησιμότητα είναι αυτά που δίνονται για τις μπίζνες των πλατισκολόγων καπιταλιστών.

Προβολές και συζητήσεις

2013. Θάνατος της Μάργκαρετ Θάτσερ. Πολλοί Βρετανοί -και όχι μόνο- πανηγυρίζουν. Δεν είναι πολλά τα ιστορικά παραδείγματα που η αναγγελία θανάτου ενός πολιτικού προσώπου εγείρει τόσο ενθουσιασμό.

Δεκαετία του 1980. Μεγάλη Βρετανία. Η Θάτσερ στύβει στη σιδερένια της γροθιά την εργατική τάξη της Αγγλίας. Καλπάζουσα ανεργία και ρατσισμός, ραγδαία συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και αύξηση της καταστολής, κοινωνικές ομάδες στο περιθώριο, οι απεργίες των ανθρακωρύχων, πόλεμος, το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα του IRA, είναι τα κομμάτια που συνθέτουν το βρετανικό τοπίο της περιόδου.

Τρεις ταινίες, η καθεμιά από τη δική της αφετηρία, σκιαγραφούν με εξίσου μελανά χρώματα αυτό το τοπίο, το ίδιο που σήμερα έχει γίνει ακόμα πιο εφιαλτικό. Τότε, τα εκατομμύρια των ανέργων επιβίωναν ή όχι μέσα στην αθλιότητα των ισχνών επιδομάτων. Σήμερα, κι αυτά ακόμη τα ψίχουλα αποτελούν άπιαστο όνειρο για την πλειοψηφία. Τότε, το βρετανικό προλεταριάτο αντιστεκόταν (και καταστειλλόταν) δυναμικά. Σήμερα, η ήττα και η απογοήτευση βασιλεύουν. Τρεις ταινίες αφιερωμένες στη δεκαετία που το πολιτικό προσωπικό του βρετανικού καπιταλισμού έδειξε το σιδερένιο του πρόσωπο με τον πιο ανηλεή τρόπο και αποτέλεσε «φωτεινό παράδειγμα» κοινωνικού στραγγαλισμού σε όλο τον κόσμο.

-Παρασκευή 23/03/2018-

PROSTITUTE

(Ηνωμένο Βασίλειο, 1980, 97')

Σκηνοθεσία, σενάριο, παραγωγή: Τόνι Γκάρντνερ

Φωτογραφία: Τσαρλς Στιούαρτ

Μοντάζ: Μπιλ Σάπτερ

Παραγωγή: Σάρα Ράντκλιφ, Τιμ Μπέβαν

Ηθοποιοί: Ελενор Φορσάιτ, Κέιτ Κράτολι, Κιμ Λόκετ, Νάνσι Σάμιουελς

Παρασκευές στις 8:30

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65

Είσοδος ελεύθερη

Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Την Τρίτη (20 Μαρτίου) έχει τα 64α γενέθλιά της η Γαρυφαλλιά, η κόκκινη Λιάνα ντε. Ως στήλη περί τα κυνωνικά και αντικυνωνικά, οφείλουμε να ενημερώσουμε.

Στις στέπες και στα χειμαδιά της Τούμπας, δες, καλπάζει τρέχει ο Ιβάν ο Τρομερός και κρύβονται οι λύκοι που τον επιβουλεύονται και που τον πολεμούνε αυτόν, τον μέγα αρχηγό, του τσάρου κολλητάρι.

Σιγά να μην υπάρχει ρώσικη, γεωργιανή ή οποιασδήποτε άλλης γεωγραφικής προέλευσης μαφία στην Ελλάδα.

- Αχός βαρύς ακούγεται, πολλά τουφέκια πέφτουν μήνα σε γάμο ρίχνονται, μήνα σε χαροκόπι;

- Ουδέ σε γάμο ρίχνονται, ουδέ σε χαροκόπι πόλεμο κάνει ο Ιβάν και γίνεται της Πόπης.

Συμφέροντα τον πλάκωσαν και τρίζει το δικό του γι' αυτό κουμπουροδέθηκε και πάει να καθαρίσει.

- Κοίτα να δεις τι γίνεται! Τι λέει η παράγκα;

- Τα ίδια όπως πάντοτε. Ζυγιάζουνε τη φάση κερδίζουν χρόνο και θα δουν. Στο μεταξύ ο άλλος

την έκανε και λούφαξε σαν τη μυξαπαρθένα

μην τον τσακώσουν και μπλεχτεί το πράμα παραπάνω γιατί 'ναι αυτός ο εκλεκτός. Δε λέει να ζημιώσει

εκείνους που τον σκέπασαν με περισσή αγάπη...

- Πέφτω από τα σύννεφα. Μαζί κι όλοι οι άλλοι.

Για τα 139 χρόνια από τη γέννησή του: «Η παραγωγή γίνεται για το κέρδος και όχι για τη χρήση. Δεν υπάρχει καμία εξασφάλιση ότι όλοι οι πρόθυμοι και ικανοί για εργασία άνθρωποι θα βρίσκουν πάντα δουλειά -πάντα υπάρχουν στρατιές ανέργων. Ο εργάτης πάντα φοβάται ότι θα χάσει τη δουλειά του. Η τεχνολογική πρόοδος έχει συχνά σαν αποτέλεσμα την μεγαλύτερη ανεργία αντί να ξαλαφρώνει τους εργάτες από την πολλή δουλειά. Το κίνητρο του κέρδους μαζί με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους καπιταλιστές, είναι υπεύθυνα για την αστάθεια στην ουσωάρωση και χρησιμοποίηση του κεφαλαίου, πράγμα που οδηγεί σε συνεχώς αυξανόμενες σοβαρές κρίσεις. Ο απεριόριστος ανταγωνισμός οδηγεί στην τεράστια φθορά εργασίας και στον ευνουχισμό της κοινωνικής συνειδησης των ατόμων. Αυτόν τον ευνουχισμό των ατόμων τον θεωρώ σαν το μεγαλύτερο κακό του καπιταλισμού. Όλο το εκπαιδευτικό σύστημα πάσχει από αυτό. Μια υπερβολική ανταγωνιστική διάθεση μπολιάζεται στον φοιτητή που μαθαίνει να λατρεύει την άπληστη επιτυχία σαν προϋπόθεση για την μελλοντική καριέρα» (Albert Einstein).

Πληροφορίες της στήλης λένε ότι (μα κι εδώ ο Ιβάν ο Τρομερός;) η πάλη ποτέ κραταιά Συνεταιριστική Ελληνική Καπινοβιομηχανία (ΣΕΚαπ) θα μετονομαστεί σε ΣΕΚαν (Συνεταιριστική Ελληνική Κανναβουργία). Όπως όλα δείχνουν, το έχει βάλει σκοπό ο ΣυΡΙΖΑ. Θα πρασινίσουν οι ξανθιώτικοι κάμποι, τρελαμένη, πανευτυχής και γελαστή η πανίδα της περιοχής θα ενταχθεί στο νέο οικοσύστημα και θ' αλλάξει η διάθεση και των ανθρώπων που θα διασχίζουν με ευφορία τους εύφορους κάμπους.

Ω ελληνικό κάλλος, ω κάλος! Η Λ1 Κουντουρά, πρωθιέρεια του Ξένιου Δία, περιμένει περιχαρής ως καλή και φιλόξενη οικοδέσποινα τα μιλιούνια του «live your myth in Greece». Την ίδια ώρα η F.E. Αχτσιόγλου, πρωθιέρεια του Ερμή, περιμένει ένα αριθμητικό θαύμα, μια εκ θεού (βασιικού στυλοβάτη του κόμματος) βοήθεια.

Γιούκλιντες οπραματευτής, πλασιέ στην Ευρωλάνδη από το νότο κίναγε και στον βορρά πηγαίνει σέρνοντας τα πουλάρια του τα βαρυφορτωμένα να δώσει τηνπραμάτεια του κοψοχρονιά σ'ς αρχόντους της κλεφτουριάς ευγενική, γενναία χορηγία.

«Ενα ζευγάρι παπούτσια ζητά ένα παιδί πατρινής οικογένειας που βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση και δεν μπορεί να του εξασφαλίσει κάτι που για άλλους είναι αυτονόητο. Το παιδί αρνείται να πάει στο σχολείο, καθώς ντρέπεται και φοβάται ότι θα γίνει αντικείμενο χλευασμού αν εμφανιστεί με τα φθαρμένα και παλιά παπούτσια του». Αυτή είναι η είδηση που πολλοί θεώρησαν καλό να αναπαράγουν παντού, αντί... απλά να του αγοράσουν ένα, δύο, τρία ζευγάρια! Πάνω απ' όλα η συγκίνηση και η επιβεβαίωση ότι εμείς είμαστε καλύτερα...
Κοκκινουσκούφισα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ηεικόνα του προέδρου της ΗΠΑΕ ΠΑΟΚ Ιβάν Σαββίδη με το περίστροφο στη ζώνη, κατά τη διάρκεια της εισβολής του στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας, προκειμένου να «διαμαρτυρηθεί» για την ακύρωση του γκολ που πέτυχε η ομάδα του (το οποίο τελικά μέτρησε ως έγκυρο ο διαιτητής του αγώνα μετά από δύομισι ώρες!), έκανε τον γύρο του κόσμου και εκτός από έναν ακόμη δισαυρμό του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, οδήγησε και στην επί αόριστον διακοπή του πρωταθλήματος της Super League και του Κυπέλλου Ελλάδας. Δε χρειάζεται να αναφέρουμε όσα διαδραματίστηκαν στο γήπεδο της Τούμπας μετά το γκολ του ΠΑΟΚ, αφού είναι γνωστά ακόμη και σε αυτούς που δεν ξέρουν ότι το ποδόσφαιρο παίζεται με τα πόδια. Αλλωστε, δεν αποτελούν παρά μια επιπλέον αιτία στην πορεία της πλήρους απαξίωσης του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Αξίζει όμως να σχολιάσουμε τη διαχείριση της κατάστασης από την κυβέρνηση και τον υφυπουργό Αθλητισμού Γιώργο Βασιλειάδη, καθώς και τον τρόπο που παρουσίασε τα όσα έγιναν στην Τούμπα η συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ.

Η αντιμετώπιση του θέματος από τον Βασιλειάδη είναι ασορτί με τη γενικότερη τακτική της κυβέρνησης, που χαρακτηρίζεται από τη λέξη «κωλοτούμπα». Πριν από τρεις βδομάδες, σε δηλώσεις του με αφορμή τη μη διεξαγωγή του ντέρμπι ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός, εξαιτίας του τραυματισμού του ερυθρόλευκου προπονητή από ταινία ταμειακής μηχανής, είχε τονίσει μεταξύ άλλων ότι «ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα των τελευταίων 30 ετών θα κριθεί, δυστυχώς, στα δικαστήρια», υπονοώντας ότι με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης είχαν δημιουργηθεί οι αναγκαίες και ικανές συνθήκες για την εξυγίανση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και ότι ο υγιής ανταγωνισμός μεταξύ των διεκδικητών του τίτλου είχε οδηγήσει στη διεξαγωγή ενός αμφίρροπου και συναρπαστικού πρωταθλήματος.

Μετά το ντέρμπι ΠΑΟΚ-ΑΕΚ, το «ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα» διακόπηκε επί αόριστον και ο Βασιλειάδης στις δηλώσεις του τόνισε: «Αν δεν πάρουμε δεσμεύσεις, αν δεν σταματήσουν οι δηλώσεις, αν δεν συμφωνήσουμε το νέο κανονιστικό πλαίσιο, το νέο ποινολόγιο, θα φτάσουμε μέχρι τέλους. Εμείς δεν πρόκειται να ρισκάρουμε τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια γιατί αυτοί είναι κοκρόρια. Η ΕΠΟ, η Λίγκα και οι τακτικοί δικαστές να κάνουν άμεσα αναμόρφωση του κανονιστικού πλαισίου, το οποίο δεν είναι επαρκές. Ας γίνει και Grexit στο ποδόσφαιρο, δεν μας απασχολεί. Αν δεν κάνουν μορατόριουμ οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ και αν δεν δεχτούν να εισαχθούν στο ποινολόγιο οι ποινές για τις εμπρηστικές τους δηλώσεις, εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε

Προσεχώς κατεδάφιση...

πίσω. Δεν πιεζόμαστε καθόλου. Εμάς δεν μας κρατάει κανένας. Δεν μπορούν να βγαίνουν οι άνθρωποι που ήταν της εξυγίανσης και να κάνουν αυτά τα πράγματα και να σφάζονται. Εχουν όλοι τους ευθύνη».

Αμφιβάλλει κανείς ότι αυτός είναι ο ορισμός της «κωλοτούμπας» και ότι από την εξυγίανση του ποδοσφαίρου και από το «ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα», είμαστε πολύ κοντά σε ένα ποδοσφαιρικό Grexit;

Ενα δεύτερο σημείο που πρέπει να σχολιάσουμε στις δηλώσεις Βασιλειάδη αναφορικά με τη διακοπή του πρωταθλήματος και τις προϋποθέσεις που θέτει η κυβέρνηση προκειμένου να ξεκινήσει η αγωνιστική δράση, είναι η «απαίτηση» να υπάρξουν δεσμεύσεις και να συμφωνήσουν όλοι σε ένα νέο κανονιστικό πλαίσιο και να δεχτούν οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ να εισαχθούν στο ποινολόγιο ποινές για τις εμπρηστικές δηλώσεις τους. Όσοι διαθέτουν μέσο επίπεδο ευφυΐας καταλαβαίνουν ότι ο Βασιλειάδης θα καθίσει στο τραπέζι με τους σημερινούς ιδιοκτήτες των ΠΑΕ, θα καταλήξουν σε μια συμφωνία και αυτοί θα δεσμευτούν ότι θα την τηρήσουν χωρίς παρεκτροπές και χωρίς αντιρρήσεις! Αν δεν μας απατά η μνήμη μας, το ίδιο είχε συμβεί και στο πρόσφατο παρελθόν κατά τις διεργασίες για τον καθορισμό της διαδικασίας εξυγίανσης του ποδοσφαίρου μετά το γκρέμισμα της ερυθρόλευκης «παράγκας».

Όταν όμως το δίλημμα για τους μεγαλοκαπιταλιστές προέδρους των ομάδων είναι «τήρηση της συμφωνίας και της νομιμότητας ή εξασφάλιση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων» (στον αθλητικό Τύπο χρησιμοποιούν τον όρο «διασφάλιση των συμφερόντων της ομάδας»), δεν έχουν κανένα ενδοιασμό να

επιλέξουν το δεύτερο. Αλλωστε, το παραδέχεται ο ίδιος ο Βασιλειάδης στις δηλώσεις του, ότι αυτοί που κάνουν ανομίες και σφάζονται μεταξύ τους είναι άνθρωποι που είχαν δεσμευτεί ότι ο πρωταρχικός τους στόχος είναι η εξυγίανση του ποδοσφαίρου.

Όλο το προηγούμενο διάστημα, η κυβέρνηση απλά παρακολουθούσε τον πόλεμο ανάμεσα σε Σαββίδη, Μελισσανίδη και Μαρινάκη και προσπαθούσε να μείνει όσο το δυνατό αμέτοχη (στο παρασκήνιο δόινε τις εκλεκτούς της). Αλλωστε, και να ήθελε να παρέμβει και να επιβάλει κανόνες, δε θα μπορούσε να το πετύχει. Δυστυχώς γι' αυτήν, ο ανταγωνισμός «εξέφυγε», κανένας από τους τρεις δεν ήθελε να κάνει πίσω και ως γνωστόν, κόμπος που δεν λύνεται κόβεται. Όταν ο Σαββίδης είδε ότι το πρωταθλήμα πάει γι' άλλες πολιτείες, θλωμένος από την εξέλιξη του αγώνα, αποφάσισε να δώσει τη λύση με τον τρόπο που αυτός ξέρε. Θα θέσουμε λοιπόν το ρητορικό ερώτημα στον υφυπουργό Αθλητισμού και την κυβέρνηση: με αυτούς τους ποδοσφαιρικούς παράγοντες θα έρθετε σε συμφωνία; Και τι είναι αυτό που σας κάνει να πιστεύετε ότι την επόμενη φορά ο Σαββίδης ή κάποιος άλλος παράγοντας δε θα μπει στο γήπεδο με το όπλο στο χέρι προκειμένου να επιβάλλει τη θέλησή του;

Για να το πούμε σε απλά ελληνικά, στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο έχει κυριαρχήσει η λογική της αρπαχτής και εφαρμόζεται το δίκιο του ισχυρότερου, συνεπώς οποιαδήποτε συμφωνία εξυγίανσης και ομαλής λειτουργίας του -με τους υπάρχοντες ποδοσφαιρικούς παράγοντες- είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, γιατί όλοι τους είναι μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης. Σε τι μπο-

ρεί να ελπίζει ο Βασιλειάδης; Σε μια παρέμβαση ΦΙΦΑ-ΟΥΕΦΑ, οι οποίες θα καθορίσουν τους όρους του παιχνιδιού και θα ρίξουν και τις αναγκαίες ποινές για να «σφίξουν οι κώλοι». Στο προσεχές διάστημα θα έχουμε μια καλύτερη εικόνα για τον τρόπο που σκοπεύουν να αντιδράσουν οι διεθνείς ομοσπονδίες και θα επανέλθουμε.

Όσον αφορά τον τρόπο που αντιμετώπισαν τα κανάλια τα όσα έγιναν στην Τούμπα, δείχνει ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι αθλητικογράφοι έχουν ταχθεί στην πλευρά του Μελισσανίδη, προφανώς για να εξασφαλίσουν την ευνοία του και να πάρουν διαφήμιση από τον ΟΠΑΠ. Χαρακτηριστική περίπτωση ήταν όσα διαδραματίστηκαν στην εκπομπή «Αθλητική Κυριακή» στην ΕΡΤ1, μετά το ντέρμπι. Ο παρουσιαστής αρπάχτηκε δημόσια με τον ανταποκριτή του καναλιού στη Θεσσαλονίκη, όταν ο δεύτερος τόλμησε να μεταφέρει μια διαφορετική εικόνα από αυτή που κυριαρχούσε και υποστήριζε ότι το γκολ του ΠΑΟΚ ήταν οφσάιντ. Στην ίδια εκπομπή, ο καθηγητής διαιτησίας Περικλής Βασιλάκης, στην προσπάθειά του να βρει επιχειρήματα για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν έπρεπε να μετρηθεί το γκολ, ανέπτυξε ένα σκεπτικό, σύμφωνα με το οποίο η συγκεκριμένη φάση είναι πολύ δύσκολη και ότι είναι στη διακριτική ευχέρεια του επόπτη να αποφασίσει αν ο παίχτης του ΠΑΟΚ επηρέαζε ή όχι τη φάση, χωρίς να έχει παρατηρήσει ότι ο βοηθός διαιτητή δε σήκωσε τη σημαία του, αλλά έτρεξε κατευθείαν προς τη σέντρα.

Ενα ακόμα στοιχείο που δείχνει ότι το μεγαλύτερο μέρος των αθλητικών ΜΜΕ ελέγχονται από το σύστημα Μελισσανίδη είναι ότι δεν έχει γίνει σχεδόν καμία συζήτηση για το ότι από το φύλλο αγώνος προκύπτει ότι η ΑΕΚ έχει σοβαρό πρόβλημα. Ο Κομίνης έχει κατοχυρώσει το γκολ του ΠΑΟΚ και έχει γράψει ότι η ομάδα της ΑΕΚ δε δέχτηκε να βγει για να συνεχιστεί το παιχνίδι, γιατί οι παίχτες της ήταν τρομοκρατημένοι από την εισβολή του Σαββίδη. Είναι σαφές ότι η κατάσταση είναι κάτι περισσότερο από μπλεγμένη, αφού η κάθε πλευρά θα χρησιμοποιήσει κάθε θεμιτό ή αθέμιτο μέσο για να επιβληθεί και κατά συνέπεια είναι πιο πιθανό να αυξηθεί η ένταση της σύγκρουσης αντί να ομαλοποιηθεί η κατάσταση. Εν κατακλείδι, η συριζαϊκή «παιδική χαρά», αντί να πανηγυρίσει το πρωτάθλημα με τον Σαββίδη (και να επωφεληθεί από την ευφορία στο κοινό της Βόρειας Ελλάδας για να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις για το «Μακεδονικό»), βρίσκεται μπροστά σε ένα πολύ δύσκολο πρόβλημα που θα της στοιχίσει αρκετά και σε επικοινωνιακό και σε πολιτικό επίπεδο.

Κος Πάπιας
papias@ekseggersi.gr

Η φωτογραφική σύνθεση που φιλοξενεί σήμερα η στήλη κυκλοφορεί στο Διαδίκτυο με τη λεζάντα: «Ήταν παιδιά της εκκλησίας. Δικαίωμα δεν είχαν δώσει στη γειτονιά. Πέσαμε από τα σύννεφα όταν μάθαμε ότι είναι μαφιόζοι», χωρίς να διευκρινίζεται αν αναφέρεται στους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου ή στους παπάδες. Από τη σύνθεση λείπει ο Μάκης Ψωμιάδης, εκτός αν αφορά μόνον αυτούς που βρίσκονται στη ζωή.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► «Απαράδεκτη στάθηκε η θέση του ΚΚΕ στην ψήφιση της συμφωνίας με την Χούντα της Αργεντινής. Δεν έφτανε η κυβερνητική πλειοψηφία, δεν έφταναν οι ψήφοι των κ.κ. Γραμματίδη και Αγγελούση, αλλά προστέθηκαν και οι ψήφοι του ΚΚΕ σε μια χειρονομία που φυσικά σήμαινε ηθική στήριξη του αιματοβαμμένου καθεστώτος του Βιντέλα. Ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ Κ. Κάππος δήλωσε ότι ψηφίζει την κύρωση της συμφωνίας γιατί το καθεστώς στην Αργεντινή είναι μεν αυταρχικό, αλλά όχι φασιστικό» (ΑΝΤΙ, Περίοδος Β', χρόνος 4ος, Τεύχος 71). Περί κεντρών φασιστών, ιδανικών, ηρώων και γενικώς δαιμονίων...

► «Πόσο κοντά είναι στην ιστορική αλήθεια η ιστορία που αφηγείστε; - Είναι πολύ κοντά. Μελέτησα, κάνοντας έρευνα για περίπου έξι μήνες και δόμησης την ιστορία σύμφωνα με την ιστορική αλήθεια και τα γεγονότα όπως ακριβώς αυτά συνέβησαν. Πρόκειται φυσικά για μυθοπλασία, αλλά πραγματικά δεν απέχει παρά ελάχιστα από την αλήθεια...». Αυτά, μεταξύ άλλων, δηλώνει ο Φαμπιάν Νιρί (συνέντευξη στην Εφημερίδα των Συντακτών, 3-4/3/2018, στη Νόρα Ράλλη). Και μεις πρέπει να δώσουμε βάση, ντε και καλά, ότι ο κ. Νιρί «μελέτησε» και αφού «μελέτησε» «ανακάλυψε» την (μία και μόνη) «ιστορική αλήθεια». Θα πρέπει ο κύριος συγγραφέας να αποφασίσει: μυθοπλασία ή κάτι άλλο. Γιατί οι απλές διαβεβαιώσεις του δεν μπορούν να «ακουμπήσουν» ούτε μία τρίχα από τα του Στάλιν... Έργο του κ. Νιρί ο «θάνατος του Στάλιν».

► Και ιδού η συνέχεια με τον (κινηματογραφικό αυτήν τη φορά) «θάνατο του Στάλιν». Και εδώ (όπως μας πληροφορεί η Μ. Τζιαντζή, ΠΡΙΝ, 11/3/2018) κυριαρχεί η μυθοπλασία και μάλιστα «σε πολλά σημεία η ιστορική αλήθεια είναι «πειραγμένη», όμως αυτό δεν είναι κατακριτέο αφού πρόκειται για μυθοπλασία και όχι για ιστορικό δοκίμιο». Και το κόμικ και η ταινία είναι παραμυθία, λοιπόν, για τον κακό το λύκο... Μας παραμυθιάζουν κανονικά...

Τρίγλωσσο λεξικό Μακεδονικό - Αλβανικό - Τουρκικό Τζόρτζε Πουλέφσκι Βελιγράδι - κρατικό τυπογραφείο 1875

Grammar of the Macedonian Literary Language by Horace Lunt Skopje 1952

► Ζα ρότζινου, ζα στάλινα!

► Το ενδιαφέρον δεν είναι ότι ο καθηγητής Ν. Αλεξάντερ πυροβόλησε με το όπλο του μέσα σε σχολική αίθουσα της πόλης Seaside (σε απόσταση δύο ωρών από το Σαν Φρανσίσκο), αλλά ότι ο ίδιος είναι **έφεδρος αστυνομικός** σε γειτονική κοινότητα.

► Ερώτηση: με πόσα Καλάσνικοφ παίρνει κανείς πρωτάθλημα στην Ελλάδα; Απάντηση: ανάλογα με το ποιος είναι...

► Εκτός από τον Περισσό στο Κιλελέρ βρέθηκαν και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις, όπως «Πλεύση» και ΛΑΕ...

► Γαργάρα ο Ριζοσπάστης για το τι έκαναν (βλέπε κυνήγι μεταναστών - προσφύγων) οι δύο έλληνες στρατιωτικοί (στο φύλλο της 13/3/2018 ο τίτλος είναι «Δύο Έλληνες στρατιωτικοί - "όμηροι" στο κουβάρι των ανταγωνισμών»).

► «Η Ευρωκοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ τονίζει ότι το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή κατήγγειλε την κράτησή τους και ζήτησε την άμεση απελευθέρωσή τους». Το δε στρατιωτικών, εθνικών (Ριζοσπάστης, 14/3/2018).

► Ο ρόλος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων διαχρονικά: να καταγγέλλει απλώς [όπως στην περίπτωση της δολοφονίας εργαζομένου στο Μπραχάμι (Αττικής) που δούλευε σε εργοτάξια (12/3/2018)].

► Για την Α. Κανέλλη ήταν «το συμβάν στον Εβρο» (Ριζοσπά-

στης, 10-11/3/2018): Σαν να συνέβη εκ παραδρομής...

► «Δεν αντέχεται τόση εθνική υποβάθμιση και μείωση του γοήτρου της χώρας σύντροφοι, μέρες μάλιστα γιορτινές... Και το λέω μετά λόγου γνώσεως, τώρα που ξαναδιακυβεύεται το τιμημένο όνομα της Μακεδονίας μας...» (και πάλι Λιάνα Κανέλλη, Ριζοσπάστης, 30-31/12/2017).

► Εν τω μεταξύ ο Ιβάν κυκλοφορεί κι οπλοφορεί...

► «Δείκτης ευτυχίας» του ΟΗΕ: «πρώτη» η Φινλανδία (με ή χωρίς τον αλκοολισμό!).

► Δε μπα να, λέω!

► Αειντε!

► Τζανακόπουλος: «Θα λάβουμε δύσκολες και σκληρές αποφάσεις για το μέλλον του ποδοσφαίρου». Σκιαχτηκα...

► «Μαινόμενο φωτορεπόρτερ» τραυμάτισαν οι μπάτσοι στη Θεμιστοκλέους. Το «ωραίο» είναι ότι η ηλεκτρονική ΑΥΓΗ (www.avgi.gr, 14/3/2018) δημοσιεύει την ανακοίνωση της Ε.Φ.Ε. (Ενωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδας) στην οποία -μεταξύ άλλων- διατυπώνεται και η ερώτηση: «Πόσες φορές θα ακούσουμε καθησυχαστικές δηλώσεις από την πολιτική ηγεσία της αστυνομίας».

► 171 μέρες έδωσαν κυβέρνηση στη Γερμανία (πάντα υπάρχει τρόπος...).

► Όταν ρωτήθηκε για τη «συγγνώμη» του Ιβάν ο υφυπουργός αθλητισμού Γ. Βασιλειάδης δήλωσε: «Εδώ δεν είμαι αρμό-

διος». Υπουργός πράμα...

► «Μάχη στο ευρωκοινοβούλιο για τον μειωμένο ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου» (www.avgi.gr, 14/3/2018). Μποτάμια γιαίμα...

► Μάχη εκ του συστάδην.

► ΚΑΙ κοινωνικά ευαίσθητος ο αποβίτσας Στ. Χώκιν.

► Εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης: Ε.Σ.Α....

► Δραγασάκης: «Η προληπτική γραμμή στήριξης είναι μια μορφή μνημονίου». Ελα, βρε! Αλήθεια;

► Σιγά που δεν θα κάλυπτε τον Πρόεδρο Πάνο ο κυρ-Φώτης.

► Σ. Θεοδωράκης: «Ούτε ρεζέρβα είμαι, ούτε μπαίνω στην κυβέρνηση». Ναι, αλλά όταν το ζητήσει το «συμφέρον της πατρίδας»;

► Πούτιν, Ρωσία, Σαββίδης, να και το μιτσοτάκι: «Νέα γενιά ολιγαρχών βρίσκεται πολύ κοντά στην κυβέρνηση». Γεια σου, Κούλη, αντικαπιταλίστα...

► Δεν εκδίδεται στην Τουρκία η αγωνίστρια Χαλές Σετζέρ.

► Στη Δημοκρατία της Μακεδονίας τα αλβανικά, πλέον, είναι η δεύτερη επίσημη γλώσσα.

► Ντα!

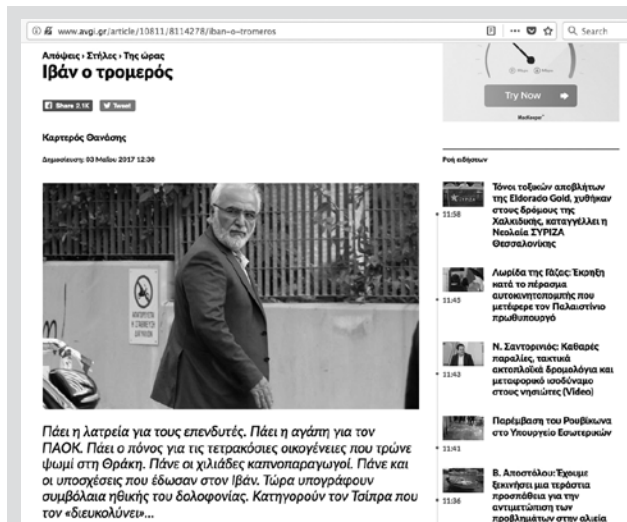
► «Ο δικός μας πόλεμος γίνεται εδώ!» (ΠΡΙΝ, πρώτη σελίδα, 11/3/2018). Αλλά και οι οικονομικοί ενισχυτές του ΠΡΙΝ είναι εκεί (διαφήμιση, ολοσέλιδη, COSMOTE, 24η σελίδα, ίδιο φύλλο). Όταν το κεφάλαιο ενισχύει τους «νεκροθάφτες» του...

► Σωπάσαμε
Χρόνια σωπάσαμε -
Πάλι σιωπή;
Πάλι κλειστά;
Και το ποίημα
Νύχια στον τοίχο.
*

Όταν τ' όνειρο
Γίνεται πράξη
Κ' η πράξη σημαία
Και πίσω
Απ' το γυάλινο φέρετρο
Ο λαός.
(Γ. Ρίτσος, «Μικρό Ηρώο για τον Αλέκο»)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Scripta manent. «Αυγή», 3 Μάη του 2017. Ο σημερινός προϊστάμενος του Γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού, Θανάσης Καρτερός, αρθρογραφεί υπέρ του... «Ιβάν του τρομερού». Στην εισαγωγή παραδίδει στους... Χαχόλους μαθήματα Ιστορίας: «Θα το ξέρετε ότι στον πόλεμο οι ναζί αποκαλούσαν τους Ρώσους στρατιώτες Ιβάν. Τους θεωρούσαν, να πούμε, κατώτερο είδος, χαζούτσικους, μπουνταλάδες, πρώτη ύλη για τα κανόνια και τη ναζιστική βιομηχανία θανάτου, που εξόντωσε δεκάδες εκατομμύρια απ' αυτούς. Ιβάν ο βολικός, κατά κάποιον τρόπο. Μέχρι που ο Ιβάν ο βολικός τους πήρε στο κυνήγι και σήκωσε τη σημαία του στο Ράιχσταγκ. Για να γίνει Ιβάν ο τρομερός. Εχθρός του ελεύθερου κόσμου, πανούργος, έτοιμος να καταπατήσει νόμους και προφήτες και να αμφισβητήσει την παντοδυναμία των παντοδυνάμων». Αρα, ο Ιβάν Σαββίδης είναι ένα είδος σύγχρονου... Στάλιν, θα σκεφτεί ο βιαστικός. Πριν το σκεφτεί, ο Καρτερός τον προλαβαίνει. Ο Σαββίδης είναι «Ρώσος, αλλά και Πόντιος, και Έλληνας!» Που τον εκμεταλλεύτηκαν ο Σαμαράς και η παρέα του: «Για όσο καιρό θεωρούσαν τον Σαββίδη βολικό, όλα ήταν μέλι-γάλα. Μπαινόβγαίνε στο γραφείο του Σαμαρά, έκανε επενδύσεις, αγόρασε τον ΠΑΟΚ και ότι άλλο αγόρασε. Τον έπεισαν να πάρει και τη ΣΕΚΑΠ για «εθνικούς λόγους». Αφού τη χρεοκόπησαν. Και αφού, επί δικής τους χρηστής διαχείρισης, φορτώθηκε και μια κατηγορία λαθρεμπορίου εκτός από χρέη. Και ξαφνικά, άλλαξαν τροπάριο και έγινε ο Σαββίδης Ιβάν ο τρομερός». Πού τα ήξερε αυτά ο Καρτερός; Τα είχε πει ο Σαββίδης! Και ο Καρτερός ούτε που διανοήθηκε να τα αμφισβητήσει (ιδιαίτερα αυτά για τη ΣΕΚΑΠ, στην υπόθεση της οποίας ο «γάτος» Αντώνης έπιασε κορόιδο τον «αγαθιάρη» και προπαντός «πατριώτη» Ιβάν). Οχι, δεν εκτελούσε χρέη Γραφείου Τύπου του Ιβάν του... μπουνταλά ο Καρτερός. Την εθνική υπόθεση της ανάπτυξης υπηρετούσε, ως πιστός οπαδός του δημοκρατικού δρόμου προς τον σοσιαλισμό. Γι' αυτό και εξέφρασε λαύρος την αγανάκτησή του για τους ανήθικους που αντιστρατεύονται την εθνική υπόθεση: «Πάει η λατρεία για τους επενδυτές. Πάει η αγάπη για τον ΠΑΟΚ. Πάει ο πόνος για τις τετρακόσιες οικογένειες που τρώνε ψωμί στη Θράκη. Πάνε οι χιλιάδες καπνοπαραγωγοί. Πάνε και οι υποσχέσεις που έδωσαν στον Ιβάν. Τώρα υπογράφουν συμβόλαια ηθικής του δολοφονίας. Κατηγορούν τον Τσίπρα που τον «διευκολύνει». Και γιατί, παρακαλώ; Σιγά την απορία. Μα γιατί ο Ιβάν αποφάσισε να μην παίξει με τον Μαρινάκη, τον Αλαφούζο και τα άλλα καλά παιδιά. Να παίξει μόνος του, για τους δικούς του λόγους. Να αποκτήσει κανάλι. Να σπάσει την ομοφωνία της προπαγάνδας τους. Και σαν να μην έφτανε αυτό, εκφράζει -άκου πράγματα!- συμπάθειες για τον Τσίπρα. Και αντιπάθειες για τον Κυριάκο». Η ιερή αγανάκτηση εξακολουθεί να ξεχειλίζει: «Δηλαδή, για στάσου: Θα κάνει κανάλι που δεν θα λείει τον Τσίπρα ψεύτη, απατεώνα, ανίκανο; Δεν θα το κοσμήι ο Πρετεντέρης; Δεν θα ανυμνει τον Κυριάκο; Ε, όχι. Το έθνος δεν θα ανεχτεί τέτοια ντροπή. Διότι έτσι **μπορεί να φτάσουμε αύριο στο κατάντημα να πάρει και ο ΠΑΟΚ πρωτάθλημα**. Συνεπώς, πάνω του. Καλύτερα μια ώρα στου ΣΚΑΪ το σακί, παρά σαράντα χρόνια στου Ιβάν τη φυλακή...». Αυτό με τον Ιβάν, τον ΠΑΟΚ και το πρωτάθλημα «έγραψε». Ο Τσακαλώτος, δηλωμένος παοκτζής, αισθανθηκε την ανάγκη να πεταχτεί μέχρι την Τούμπα και να παρακολουθήσει ποδοσφαιρικό αγώνα παρά με τον Ιβάν στη σουίτα του. Ενίσχυσε έτσι τον συλλογισμό Καρτερού: Ιβάν-ανάπτυξη-ΠΑΟΚ. Εγιναν εντατικά μαθήματα στον «βάζελο» Τσίπρα, ώστε να πει το γνωστό (τάχαμου) καλαμπουράκι στη Θεσσαλονίκη: η πόλη πάει κανόνι, το Μετρό θα γίνει, το μόνο που απομένει είναι να πάρει πρωτάθλημα ο ΠΑΟΚ! Η «σκέψη Θανάση Καρτερού» (κατά το «σκέψη Μάο Τσετούνγκ») είχε θριαμβεύσει. Κι ήρθε να τα χαλάσει όλα ένα αμερικάνικο «Σμιθ εντ Γουέσον» κρεμασμένο στη ζώνη του Ιβάν του τρομερού...

Κόψε φωτογραφίες, βγάλε συμπέρασμα. Αριστερά: οι 9 τούρκοι και κούρδοι αγωνιστές οδηγούνται από πάνοπλους κουκουλοφόρους έλληνες μπάτσους στα δικαστήρια της Ευελπίδων. Σε πρώτο πλάνο διακρίνεται η 21χρονη Χαλές Σετζέρ να φωνάζει συνθήματα μαζί με τους συντρόφους της. Δεξιά: Οι δύο έλληνες στρατιωτικοί οδηγούνται από ξεκουκούλωτους τούρκους στρατοχωροφύλακες στα δικαστήρια της Εντιρνέ. Δε γνωρίζουμε ποιος είναι ο εικονιζόμενος, γιατί φοράει κουκούλα, την οποία κρατάει επιμελώς με τα χέρια του για να μην φύγει και αποκαλυφθεί το πρόσωπό του.

Τι να συζητούσαν άραγε ο υπηρεσιακός υπουργός της Γερμανίας (και δεξί χέρι της Μέρκελ) Πέτερ Αλτμπίερ με τον Τσακαλώτο; Στην ιστοσελίδα του Eurogroup υπάρχουν κάμποσες φωτογραφίες των δυο τους να συζητούν με σοβαρό ύφος, χωρίς την παρουσία τρίτων, λίγο πριν αρχίσει η συνεδρίαση της 12ης του Μάρτη. Μην ανησυχείτε, δεν πρόκειται να επιδοθούμε σε σεναριολογία. Δεν τη χρει-αζόμαστε, άλλωστε.

Βασικές προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση του προγράμματός μας. Οι δημοσιονομικές προοπτικές και οι πολιτικές για το 2019 θα συζητηθούν τους επόμενους μήνες με την ελληνική κυβέρνηση και τους ευρωπαίους εταίρους, όπως έχει συμφωνηθεί». Χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι ο Ράις δεν έκανε καμιά διάψευση όσων κυκλοφορούν. Δεν απέκλεισε τίποτα. Είπε μόνο ότι αυτά θα συζητηθούν «τους επόμενους μήνες, όπως έχει συμφωνηθεί».

Σκανδαλολογία, κουμπούρια, αλλά το Μνημόνιο Μνημόνιο

Από την άλλη, δε θα αρκεστούμε στην τυπική δήλωση που έκανε μετά τη λήξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του Eurogroup Μάριο Σεντένο, που μόνο καλά λόγια είχε να πει: ««Το Eurogroup επαινέσε σήμερα την Ελλάδα για την ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης του προγράμματος ESM. Οι εργασίες για την τέταρτη και την τελευταία επανεξέταση βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη με τα θεσμικά όργανα. Η πρόοδος αυτή δείχνει την ισχυρή δέσμευση της Ελλάδας για το πρόγραμμα και τις συνεχείς μεταρρυθμίσεις».

Ακόμα και ο Σεντένο, που χρησιμοποιεί μια ήπια πολιτική γλώσσα, δεν παρέλειψε να στείλει τις προειδοποιήσεις του: «Είμαι βέβαιος ότι η Ελλάδα θα εφαρμόσει όλα τα υπόλοιπα παραδοτέα για να ολοκληρώσει επιτυχώς το πρόγραμμα. Αυτή είναι η προϋπόθεση για οποιαδήποτε πρόσθετη ελάφρυνση του χρέους». Ο πρόεδρος του Eurogroup είπε ακόμα ότι περιμένουν «η Ελλάδα να παραδώσει τον Απρίλη μια μακροπρόθεσμη στρατηγική ανάπτυξης, η οποία θα αποτελέσει ένα κρίσιμο στοιχείο του πλαισίου που θα

καθοριστεί μετά το πρόγραμμα, πλησιέστερα προς το τέλος του προγράμματος». Τέλος, ο πρόεδρος του Eurogroup είπε ότι «θα έχουμε μια πιο περίπλοκη συζήτηση σχετικά με αυτό και με άλλα μέτρα για το χρέος κατά τη συνάντησή μας τον Απρίλη».

Όλα τα παραπάνω είναι γνωστά, δεν προσθέτουν τίποτα καινούργιο στα όσα ξέρουμε μέχρι τώρα. Με τη Γερμανία με υπηρεσιακό υπουργό Οικονομικών και με εκκρεμότητες σε σχέση με την ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης, είναι δεδομένο ότι επισήμως δεν μπορεί να λεχθεί τίποτα σε σχέση με το μετα-μνημονιακό καθεστώς. Αυτό δε σημαίνει ότι δε γίνεται συζήτηση ούτε ανεπισήμως. Κι είναι πολύ πιθανό αυτά τα ζητήματα να απασχόλησαν και τη σύντομη συζήτηση που είχαν «στο όρθιο» ο Τσακαλώτος με τον Αλτμπίερ. Ίσως ο «δικός μας» να προσπάθησε να «μυρίσει κλίμα» ενόψει της επόμενης συνεδρίασης του Eurogroup, όταν στην πολυθρόνα του γερμανού υπουργού Οικονομικών θα κάθεται ο σοσιαλδημοκράτης Ολαφ Σολτς. Γιατί ο Τσακαλώτος ούτε βλάκας

είναι ούτε άπειρος πλέον, για να μην ξέρει ότι η γερμανική στάση δε θ' αλλάξει επειδή άλλαξε ο υπουργός Οικονομικών. Αυτός, άλλωστε, και με τον Σουλτς τα πήγαινε τέλεια από τότε που διαδέχτηκε τον Μπαρουφάκη.

Και όσα γράφουν οι ανταποκριτές των ελληνικών εφημερίδων, ότι το ΔΝΤ δεν έχει πειστεί για τις προβλέψεις που κάνουν οι Ευρωπαίοι και ετοιμάζεται τον Μάη να ζητήσει -ως έχει δικαίωμα- να εφαρμοστεί το πετσόκομμα του αφορολόγητου από 1.1.2019, μαζί με το πετσόκομμα των συντάξεων, δεν τα βγάζουν από το μυαλό τους. Τους τα λέει ο «αγαπημένος μας» Πόουλ Τόμσεν, που μέσω Αθήνας βρέθηκε επικεφαλής του ΔΝΤ στην Ευρώπη.

Υπήρξε, βέβαια, εκμετάλλευση των δημοσιευμάτων από την αντιπολίτευση στην Αθήνα, οπότε τα «κεντρικά» του ΔΝΤ στην Ουάσιγκτον έβαλαν τον εκπρόσωπο Τύπου Τζέρι Ράις να δηλώσει: «Παραμένουμε προσηλωμένοι στην εφαρμογή των πολιτικών του προγράμματος και στην ελάφρυνση του χρέους. Αυτά τα δύο αποτελούν εδώ και καιρό

Είναι πραγματικά άχαρο να προσπαθεί κάποιος να απαντήσει στη μπουρδολογία των συριζαίων με την «καθαρή έξοδο». Ή να πιστέψει ότι θα καθήσουν ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη, θα γράψουν ένα μεγαλοφυές «πρόγραμμα μακροπρόθεσμης στρατηγικής ανάπτυξης», που θ' αφήσει άφωνους τους ιμπεριαλιστές υπουργούς, οι οποίοι θα το εγκρίνουν διά βοής και με χειροκροτήματα. Μέχρι τον Γενάρη του 2015 υπήρχαν αφελείς που πίστευαν παρόμοιες μπουρδες. Τρία χρόνια μετά, μόνο πολιτικοί απατεώνες (λένε ότι) πιστεύουν τέτοια πράγματα.

Από το 2010 «φωνάζουμε» ότι το χρέος είναι εργαλείο κινεζοποίησης του ελληνικού λαού και αποικιοποίησης της χώρας. Τίποτα δεν αλλάζει, εκτός του ότι τα επόμενα χρόνια τα νέα δάνεια, που θα χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή των παλιών, θα επιχειρηθεί να αντλούνται από τις «αγορές» και όχι από τον μηχανισμό έκτακτης ανάγκης που δημιούργησε η ΕΕ. Η κινεζοποίηση και ο αποικισμός (ιδιωτικοποιήσεις και αυστηρή επιτροπεία) δε θ' αλλάξουν.

βαθύ κόκκινο

Εθνικιστικός κατήφορος

«Η στάση Πόντιου Πιλάτου του ΝΑΤΟ, αυτή τη φορά για το ζήτημα της σύλληψης και κράτησης στις τουρκικές φυλακές των δύο ελλήνων στρατιωτικών, εκθέτει απόλυτα την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που έχει εξελιχθεί στον καλύτερο σημαιοφόρο του ΝΑΤΟ στην περιοχή, αλλά και όλους όσοι συνεχίζουν να αναγορεύουν αυτό τον επικίνδυνο για τους λαούς και τη χώρα μας οργανισμό, σε εγγυητή της ειρήνης και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας».

Αυτό το σχόλιο έκανε την περασμένη Τετάρτη το Γραφείο Τύπου της ΚΕ του Περισσού, απ' αφορμή τη δήλωση του γενικού γραμματέα του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ, ότι «πρόκειται για ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να λύσουν αποκλειστικά η Ελλάδα και η Τουρκία» (την οποία χαρακτήρισε «πολύτιμο σύμμαχο» και την ευχαρίστησε επειδή «συνεισφέρει στη συλλογική μας ασφάλεια, στις αποστολές και επιχειρήσεις μας με πάρα πολλούς τρόπους», χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει ότι «οι ανησυχίες της χώρας για την ασφάλειά της είναι θεμιτές»).

Επειδή εμείς -εν αντιθέσει με τον Περισσό- απεχθανόμαστε τον κιτρινισμό, δε θα τον κατηγορήσουμε ότι περίμενε στήριξη από το ΝΑΤΟ. Αυτό ισχύει για τη ΝΔ που -διά στόματος Κουμουτσάκου- εξέφρασε την απογοήτευσή της για τη δήλωση Στόλτενμπεργκ, βρίσκοντας και την εξήγηση: «Μηδενικού αποτελέσματος οι διπλωματικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης. Αναμενόμενο». Θα τον κατηγορήσουμε ότι χρησιμοποιεί τον (βερμαλιστικό) αντινατοϊσμό του για να ενισχύσει το «εθνικό μέτωπο». «Να μην περιμένουμε τίποτα από το ΝΑΤΟ, να υπερασπιστούμε μόνοι μας τα εθνικά μας ζητήματα», είναι σε ελεύθερη απόδοση η ουσία της θέσης του Περισσού.

Ποια είναι η βάση πάνω στην οποία αναπτύσσεται το πολιτικό σχόλιο του Περισσού; Οτι υπάρχει μια γενικότερη επιθετική συμπεριφορά της Τουρκίας, στο πλαίσιο της οποίας προχώρησε στην άδικη πράξη της σύλληψης των δυο ελλήνων στρατιωτικών. Κι ενώ συμβαίνει αυτό, το ΝΑΤΟ το παίζει Πόντιος Πιλάτος. [Λεπτομέρεια: παρόμοια θέση εξέφρασε και ο Ν. Φίλης που δήλωσε σε ραδιοφωνικό σταθμό: «Ως Πόντιος Πιλάτος μίλησε ο Στόλτενμπεργκ. Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΝΑΤΟ διαδραματίζει τέτοιο ρόλο σε τέτοια ζητήματα»].

Επομένως, στην εθνικιστική διαμάχη ανάμεσα στις αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας και στα κράτη τους, ο Περισσός παίρνει αναφανδόν το μέρος της ελληνικής, της «δικής του» αστικής τάξης. Αυτό ως προς τη γενική τοποθέτηση του ζητήματος. Γιατί υπάρχει και ο ειδικός χαρακτήρας του. Οι δύο έλληνες στρατιωτικοί εκτελούσαν αποστολή κυνηγητού μεταναστών και προσφύγων που προσπαθούν να περάσουν στην Ελλάδα και στο πλαίσιο αυτής της αποστολής τους πέρασαν σε τουρκικό έδαφος. Μας είναι αδιάφορο αν πέρασαν κατά λάθος ή εν γνώσει τους ότι παραβιάζουν τη συνοριογραμμή. Το γεγονός ότι δεν διεκπεραίωσαν για πρώτη φορά αυτή την αποστολή, πάντως, δείχνει ότι μάλλον συνειδητά πέρασαν στο τουρκικό έδαφος.

Μένουμε σ' αυτό το δεδομένο, που δεν αποτελεί ει-κασία (όπως ήταν στην αρχή), αλλά επίσημη παραδο-χή, βγαλμένη από το στόμα του υπουργού Αμυνας Π. Καμμένου, στη σύνοδο των υπουργών Αμυνας της ΕΕ στις Βρυξέλλες. Μπορεί κανείς να οικοδομήσει διάφορα σενάρια για τις συνθήκες εμπλοκής και σύλληψης των δύο στρατιωτικών, όμως θα μείνουμε μόνο σ' αυτό που είναι επισήμως παραδεκτό: έκαναν «σαφάρι» με «θηράματα» μετανάστες και πρόσφυγες. Ο Καμμένος ήρθε να επιβεβαιώσει αυτά που είχαν γράψει τουρκικές εφημερίδες (π.χ. Sabah) και είχαν αναδημοσιεύσει ευρωπαϊκές εφημερίδες.

Για τον Περισσό, όμως, αυτό είναι αδιάφορο. Οι δύο στρατιωτικοί εκτελούσαν «εθνική αποστολή» και γι' αυτό η σύλληψή τους είναι άδικη! Η προσχώρηση στο «εθνικό μέτωπο» των αστών είναι πλήρης, με επιφυλάξεις μόνο για τη συμμετοχή στο ΝΑΤΟ. Αυτές οι επιφυλάξεις, όμως, ουδόλως ενοχλούν τον ΣΥΡΙΖΑ.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση